



ЕКОСВІТ КОМПАНІ

ТОВАРИСТВО З ОБМЕЖЕНОЮ ВІДПОВІДАЛЬНІСТЮ

Код ЄДРПОУ: 42620837 МФО 328704

п/р 26002054206782 у АТ КБ Приватбанк Южне ГРУ

Тел.: +380503901284 e-mail: ecosvit_kompani@ukr.net

ЗВІТ

про стратегічну екологічну оцінку документа державного планування - детального плану території розміщення гідротехнічної споруди у вигляді пірсу з двома причалами №38/2 та 38/3 та інших будівель та споруд морського транспорту в селищі Нові Білярі Одеського району Одеської області

**Замовник – Управління архі-
тектури та містобудування
Южненської міської ради Оде-
ського району Одеської
області**

ЗВІТ

**про стратегічну екологічну оцінку документа державного
планування - детального плану території розміщення гідро-
технічної споруди у вигляді пірсу з двома причалами №38/2
та 38/3 та інших будівель та споруд морського транспорту
в селищі Нові Білярі Одеського району Одеської області**

Директор



Л.І. Дорошенко

Одеса - 2024 рік

ЗМІСТ

ВСТУП

1. МЕТОДОЛОГІЯ СТРАТЕГІЧНОЇ ЕКОЛОГІЧНОЇ ОЦІНКИ

2. ЗМІСТ ТА ОСНОВНІ ЦІЛІ ДОКУМЕНТУ ДЕРЖАВНОГО ПЛАНУВАННЯ, ЙОГО ЗВ'ЯЗОК З ІНШИМИ ДОКУМЕНТАМИ ДЕРЖАВНОГО ПЛАНУВАННЯ

3. ХАРАКТЕРИСТИКА ПОТОЧНОГО СТАНУ ДОВКІЛЛЯ, У ТОМУ ЧИСЛІ ЗДОРОВ'Я НАСЕЛЕННЯ, ТА ПРОГНОЗНІ ЗМІНИ ЦЬОГО СТАНУ, ЯКЩО ДОКУМЕНТ ДЕРЖАВНОГО ПЛАНУВАННЯ НЕ БУДЕ ЗАТВЕРДЖЕНО

4. ЕКОЛОГІЧНІ ПРОБЛЕМИ, У ТОМУ ЧИСЛІ РИЗИКИ ВПЛИВУ НА ЗДОРОВ'Я НАСЕЛЕННЯ, ЯКІ СТОСУЮТЬСЯ ДОКУМЕНТА ДЕРЖАВНОГО ПЛАНУВАННЯ, ЗОКРЕМА ЩОДО ТЕРИТОРІЙ З ПРИРОДООХОРОННИМ СТАТУСОМ

5. ЕКОЛОГІЧНІ ПРОБЛЕМИ, У ТОМУ ЧИСЛІ РИЗИКИ ВПЛИВУ НА ЗДОРОВ'Я НАСЕЛЕННЯ, ЯКІ СТОСУЮТЬСЯ ДОКУМЕНТУ ДЕРЖАВНОГО ПЛАНУВАННЯ, ЗОКРЕМА ЩОДО ТЕРИТОРІЙ З ПРИРОДООХОРОННИМ СТАТУСОМ

6. ЗОБОВ'ЯЗАННЯ У СФЕРІ ОХОРОНИ ДОВКІЛЛЯ, У ТОМУ ЧИСЛІ ПОВ'ЯЗАНІ ІЗ ЗАПОБІГАННЯМ НЕГАТИВНОГО ВПЛИВУ НА ЗДОРОВ'Я НАСЕЛЕННЯ, ВСТАНОВЛЕННІ НА МІЖНАРОДНОМУ, ДЕРЖАВНОМУ ТА ІНШИХ РІВНЯХ, ЩО СТОСУЮТЬСЯ ДОКУМЕНТА ДЕРЖАВНОГО ПЛАНУВАННЯ, А ТАКОЖ ШЛЯХИ ВРАХУВАННЯ ТАКИХ ЗОБОВ'ЯЗАНЬ ПІД ЧАС ПІДГОТОВКИ ДОКУМЕНТУ ДЕРЖАВНОГО ПЛАНУВАННЯ

7. ОПИС НАСЛІДКІВ ДЛЯ ДОВКІЛЛЯ, У ТОМУ ЧИСЛІ ДЛЯ ЗДОРОВ'Я НАСЕЛЕННЯ, У ТОМУ ЧИСЛІ ВТОРІННИХ, КОМУЛЯТИВНИХ, СИНЕРГЕТИЧНИХ, КОРОТКО-, СЕРЕДНЬО-

ТА ДОВГОСТРОКОВИХ (1, 3-5 ТА 10-15 РОКІВ ВІДПОВІДНО, А ЗА НЕОБХІДНІСТЮ - 50-100 РОКІВ), ПОСТІЙНИХ І ТИМЧАСОВИХ, ПОЗИТИВНИХ І НЕГАТИВНИХ НАСЛІДКІВ

8. ЗАХОДИ, ЩО ПЕРЕДБАЧАЄТЬСЯ ВЖИТИ ДЛЯ ЗАПОБІГАННЯ, ЗМЕНШЕННЯ ТА ПОМ'ЯКШЕННЯ НЕГАТИВНИХ НАСЛІДКІВ ВИКОНАННЯ ДОКУМЕНТУ ДЕРЖАВНОГО ПЛАНУВАННЯ

9. ОБГРУНТУВАННЯ ВИБОРУ ВИПРАВДЕНИХ АЛЬТЕРНАТИВ, ЩО РОЗГЛЯДАЛИСЯ, ОПИС СПОСОБУ, В ЯКИЙ ЗДІЙСНЮВАЛАСЯ СЕО, У ТОМУ ЧИСЛІ БУДЬ-ЯКІ УСКЛАДНЕННЯ (НЕДОСТАТНІСТЬ ІНФОРМАЦІЇ ТА ТЕХНІЧНИХ ЗАСОБІВ ПІД ЧАС ЗДІЙСНЕННЯ ТАКОЇ ОЦІНКИ

10. ЗАХОДИ, ПЕРЕДБАЧЕНІ ДЛЯ ЗДІЙСНЕННЯ МОНІТОРИНГУ НАСЛІДКІВ ВИКОНАННЯ ДОКУМЕНТА ДЕРЖАВНОГО ПЛАНУВАННЯ ДЛЯ ДОВКІЛЛЯ, У ТОМУ ЧИСЛІ ЗДОРОВ'Я НАСЕЛЕННЯ

11. ОПИС ЙОМОВІРНИХ ТРАНСКОРДОННИХ НАСЛІДКІВ ДЛЯ ДОВКІЛЛЯ, У ТОМУ ЧИСЛІ ДЛЯ ЗДОРОВ'Я НАСЛЕННЯ

12. РЕЗЮМЕ НЕТЕХНІЧНОГО ХАРАКТЕРУ

13. ЗАУВАЖЕННЯ І ПРОПОЗИЦІЇ ГРОМАДСЬКОСТІ ДО ПЛАНОВОЇ ДІЯЛЬНОСТІ, ОБСЯГУ ДОСЛІДЖЕНЬ ТА РІВНЯ ДЕТАЛІЗАЦІЇ ІНФОРМАЦІЇ.

14. СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

ВСТУП

Розроблення детального плану території розміщення гідротехнічної споруди у вигляді пірсу з двома причалами №38/2 та 38/3 та інших будівель та споруд морського транспорту в селищі Нові Білярі Одеського району Одеської області, передбачено відповідно до рішення Южненської міської ради VIII скликання від 05.07.2024 р. № 1788-VIII «Про надання дозволу управлінню архітектури та містобудування Южненської міської ради на розробку детального плану території розміщення гідротехнічної споруди у вигляді пірсу з двома причалами № 38/2 та 38/3 та інших будівель та споруд морського транспорту в селищі Нові Білярі Одеського району Одеської області» та Завдання на розробку детального плану території (розробник – ТОВ «Архітектурно-планувальне бюро «Мегаполіс», ГАП - Кравченко Р. В., кваліфікаційний сертифікат архітектора серія АА № 003738).

Після затвердження ДПТ – основний документ, відповідно до якого повинні надаватися містобудівні умови і обмеження забудови земельних ділянок для подальшої розробки проектної документації на будівництво конкретних об'єктів з урахуванням вимог, обмежень, які сформульовані у рішеннях місцевих органів влади, листах підприємств, логістичних компаній, послуги зв'язку і таке інше.

На сучасному етапі розвитку суспільства все більшого значення у міжнародній, національній і регіональній політиці набуває концепція збалансованого (сталого) розвитку, спрямована на інтеграцію економічної, соціальної та екологічної складових розвитку. Поява цієї концепції пов'язана з необхідністю розв'язання екологічних проблем і врахування екологічних

питань в процесах планування та прийняття рішень щодо соціально-економічного розвитку країн, регіонів і населених пунктів.

Стратегічна екологічна оцінка стратегій, планів і програм дає можливість зосередитися на всебічному аналізі можливого впливу планованої діяльності на довкілля та використовувати результати цього аналізу для запобігання або пом'якшення екологічних наслідків в процесі стратегічного планування.

Стратегічна екологічна оцінка (СЕО) - це новий інструмент реалізації екологічної політики, який базується на простому принципі: легше запобігти негативним для довкілля наслідкам діяльності на стадії планування, ніж виявляти та виправляти їх на стадії впровадження стратегічної ініціативи.

На сучасному етапі розвитку суспільства все більшого значення у міжнародній, національній і регіональній політиці набуває концепція збалансованого (сталого) розвитку, спрямована на інтеграцію економічної, соціальної та екологічної складових розвитку. Поява цієї концепції пов'язана з необхідністю розв'язання екологічних проблем і врахування екологічних питань в процесах планування та прийняття рішень щодо соціально-економічного розвитку країн, регіонів і населених пунктів.

Основними міжнародними правовими документами щодо стратегічної екологічної оцінки (далі – СЕО) є Протокол про стратегічну екологічну оцінку до Конвенції про оцінку впливу на навколишнє середовище у транскордонному контексті (Конвенція ЕСПО), ратифікований законом України № 562-VIII від 01.07.2015, та Директива 2001/42/ЄС про оцінку впливу окремих планів і програм на навколишнє середовище, імплементація якої передбачена Угодою про асоціацію між Україною та ЄС.

Стратегічна екологічна оцінка документів державного планування дає можливість зосередитися на всебічному аналізі можливого впливу планованої діяльності на довкілля та використовувати результати цього аналізу для запобігання або пом'якшення екологічних наслідків в процесі стратегічного планування. Стратегічна екологічна оцінка (СЕО) – це новий інструмент

реалізації екологічної політики, який базується на простому принципі: легше запобігти негативним для довкілля наслідкам діяльності на стадії планування, ніж виявляти та виправляти їх на стадії впровадження стратегічної ініціативи.

Метою СЕО є забезпечення високого рівня охорони довкілля та сприяння інтеграції екологічних факторів у підготовку планів і програм з метою забезпечення збалансованого (сталого) розвитку. В Україні створені передумови для імплементації процесу СЕО, пов'язані з розвитком стратегічного планування та національної практики застосування екологічної оцінки.

Відповідно до Закону України "Про регулювання містобудівної діяльності" (ст. 2), містобудівна документація підлягає стратегічній екологічній оцінці в порядку, встановленому Законом України "Про стратегічну екологічну оцінку". Цей розділ "Охорона навколишнього природного середовища" у складі проекту містобудівної документації одночасно є Звітом про стратегічну екологічну оцінку (далі – СЕО), який повинен відповідати вимогам Закону (стаття 11).

В рамках розробки детального плану території розміщення гідротехнічної споруди у вигляді пірсу з двома причалами №38/2 та 38/3 та інших будівель та споруд морського транспорту в селищі Нові Білярі Одеського району Одеської області, відповідно до ст. 8 Закону України «Про стратегічну екологічну оцінку» було оприлюднено Заяву про обсяги СЕО на офіційному сайті замовника – Южненської міської рад Одеського району Одеської області за посиланням:

<https://ecology.od.gov.ua/2023/11/rozpochato-proczeduru-strategichnoyi-ekologichnoyi-oczinky-proyektu-regionalnoyi-kompleksnoyi-programy-z-ohorony-dovkillya-odeskoyi-oblasti-na-2024-2028-roky/>

1. МЕТОДОЛОГІЯ СТРАТЕГІЧНОЇ ЕКОЛОГІЧНОЇ ОЦІНКИ.

1.1. Правові засади проведення СЕО.

Проведення процедури стратегічної екологічної оцінки здійснюється на підставі наступних нормативно-правових актів:

- Закону України «Про стратегічну екологічну оцінку»;
- Закону України «Про ратифікацію Протоколу про стратегічну екологічну оцінку до Конвенції про оцінку впливу на навколишнє середовище у транскордонному контексті»;
- Закону України «Про регулювання містобудівної діяльності»;
- Закону України «Про охорону навколишнього природного середовища»;
- Протоколу «Про стратегічну екологічну оцінку до Конвенції про оцінку впливу на навколишнє середовище у транскордонному контексті від 21.05.2003 у м. Києві;

- наказу Міністерства екології та природних ресурсів України від 10.08.2018 №296 «Про затвердження Методичних рекомендацій до здійснення стратегічної екологічної оцінки»;

- Порядку здійснення моніторингу наслідків виконання документа державного планування для довкілля, у тому числі для здоров'я населення, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 16.12.2020 №1272.

Основними міжнародними правовими документами щодо СЕО є Протокол про стратегічну екологічну оцінку (Протокол про СЕО) до Конвенції про оцінку впливу на навколишнє середовище у транскордонному контексті (Конвенція Еспо), ратифікований Верховною Радою України (№ 562-VIII від 01.07.2015), та Директива 2001/42/ЄС про оцінку впливу окремих планів і програм на навколишнє середовище, імплементація якої передбачена Угодою про асоціацію між Україною та ЄС.

Засади екологічної політики України визначені Законом України «Про основні засади (Стратегію) державної екологічної політики на період до 2020 року» (ухвалено Верховною Радою України 21 грудня 2010 року). В цьому законі СЕО згадується в основних принципах національної екологічної політики, інструментах реалізації національної екологічної політики та

показниках ефективності Стратегії. Зокрема, одним з показників цілі 4 Стратегії «Інтеграція екологічної політики та вдосконалення системи інтегрованого екологічного управління» є показник «Частка державних, галузевих, регіональних та місцевих програм розвитку, які пройшли стратегічну екологічну оцінку – відсотків». У 2012 році Наказом Міністерства екології та природних ресурсів України (від 17.12.2012 № 659) затверджено «Базовий план адаптації екологічного законодавства України до законодавства Європейського Союзу (Базовий план апроксимації)». Зокрема, відповідно до цього плану потрібно привести нормативно-правову базу України у відповідність до вимог «Директиви 2001/42/ЄС про оцінку впливу окремих планів та програм на навколишнє середовище».

Закон України «Про стратегічну екологічну оцінку» набрав чинності 12 жовтня 2018 року. Метою Закону є сприяння сталому розвитку шляхом забезпечення охорони довкілля, безпеки життєдіяльності населення та охорони його здоров'я, інтегрування екологічних вимог під час розроблення та затвердження документів державного планування.

Стратегічна екологічна оцінка здійснюється у випадках передбачених Законом України «Про стратегічну екологічну оцінку» з метою сприяння сталому розвитку шляхом забезпечення охорони довкілля, безпеки життєдіяльності населення та охорони його здоров'я, інтегрування екологічних вимог під час розроблення та затвердження документів державного планування.

Стратегічна екологічна оцінка здійснюється на основі принципів законності та об'єктивності, гласності, участі громадськості, наукової обґрунтованості, збалансованості інтересів, комплексності, запобігання екологічній шкоді, довгострокового прогнозування, достовірності та повноти інформації у проекті документа, міжнародного екологічного співробітництва.

1.2. Методологія проведення СЕО.

Методологія ґрунтується на досвіді проведення в Україні стратегічної екологічної оцінки стратегій регіонального розвитку. У 2013–2014 рр. СЕО за цією методологією проводилася для Стратегії розвитку Дніпропетровської області на період до 2020 року та Стратегії розвитку Львівської області на період до 2027 року за сприяння проектів міжнародної технічної допомоги «Розбудова спроможності до економічно обґрунтованого планування розвитку областей і міст України» (Проект РЕОП) і «Місцевий економічний розвиток міст України» (Проект МЕРМ), що впроваджувалися відповідно Конференційною радою Канади та Федерацією канадських муніципалітетів за фінансової підтримки Уряду Канади.

Методологія проведення СЕО складається з шести етапів:

1. Етап – визначення обсягу стратегічної екологічної оцінки;
2. Етап – складання звіту про стратегічну екологічну оцінку;
3. Етап – проведення громадського обговорення та консультацій у порядку, передбаченому статтями 12 та 13 Закону України «Про стратегічну екологічну оцінку»;
4. Етап - врахування звіту про стратегічну екологічну оцінку, результатів громадського обговорення та консультацій;
5. Етап - інформування про затвердження документа державного планування;
6. Етап - моніторинг наслідків виконання документа державного планування для довкілля, у тому числі для здоров'я населення.

2. ЗМІСТ ТА ОСНОВНІ ЦІЛІ ДОКУМЕНТУ ДЕРЖАВНОГО ПЛАНУВАННЯ, ЙОГО ЗВ'ЯЗОК З ІНШИМИ ДОКУМЕНТАМИ ДЕРЖАВНОГО ПЛАНУВАННЯ

Інструментом державного регулювання планування територій є містобудівна документація.

Планування і забудова територій - діяльність, яка передбачає: прогнозування розвитку територій; забезпечення раціонального розселення і

визначення напрямів сталого розвитку територій; обґрунтування розподілу земель за цільовим призначенням; взаємоузгодження державних, громадських та приватних інтересів під час планування і забудови територій; визначення і раціональне взаємне розташування зон житлової та громадської забудови, виробничих, рекреаційних, природоохоронних, оздоровчих, історико-культурних та інших зон і об'єктів; встановлення режиму забудови територій, на яких передбачено провадження містобудівної діяльності; збереження, створення та відновлення рекреаційних, природоохоронних, оздоровчих територій та об'єктів, ландшафтів, лісів, парків, скверів, окремих зелених насаджень; створення та розвиток інженерно-транспортної інфраструктури тощо.

Планування територій на місцевому рівні здійснюється шляхом розроблення та затвердження генеральних планів населених пунктів, планів зонування територій і детальних планів території, їх оновлення та внесення змін до них.

ДПТ за межами населених пунктів уточнює положення схем планування та визначає планувальну організацію і розвиток частини території.

ДПТ - містобудівна документація, що визначає планувальну організацію та розвиток території.

ДПТ встановлює правові та організаційні основи містобудівної діяльності і спрямований на забезпечення сталого розвитку територій з урахуванням державних, громадських та приватних інтересів (визначає: принципи планувально-просторової організації забудови; червоні лінії та лінії регулювання забудови; функціональне призначення, режим та параметри забудови однієї чи декількох земельних ділянок, розподіл територій згідно з будівельними нормами, державними стандартами і правилами; містобудівні умови та обмеження (у разі відсутності плану зонування території) або уточнення містобудівних умов та обмежень згідно із планом зонування території; систему інженерних мереж; порядок організації транспортного і

пішохідного руху; порядок комплексного благоустрою та озеленення, потребу у формуванні екомережі тощо).

Після затвердження ДПТ – основний документ, відповідно до якого повинні надаватися містобудівні умови і обмеження забудови земельних ділянок для подальшої розробки проектної документації на будівництво конкретних об'єктів з урахуванням вимог, обмежень, які сформульовані у рішеннях місцевих органів влади, листах підприємств, логістичних і транспортних компаній, компаній, що поставляють паливно-енергетичні ресурси, послуги зв'язку і таке інше.

Наданий детальний план території розміщення гідротехнічної споруди у вигляді пірсу з двома причалами №38/2 та 38/3 та інших будівель та споруд морського транспорту в селищі Нові Біляри Одеського району Одеської області, розробляється відповідно до Закону України «Про мультимодальні перевезення», Закону України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо особливостей регулювання земельних відносин в умовах воєнного стану», що набрав чинності 09 червня 2022 року, Національної транспортної стратегії України від 30 травня 2030 року №430-р, схваленої розпорядженням Кабінету Міністерства України, «Схеми планування території Одеської області», розробленої ДП «Український Державний науково-дослідний інститут проектування міст «Діпромiсто» імені Ю.М. Білокопя» м. Київ, 2012 та затвердженої рішенням Одеської обласної ради від 24.04.2013 №775-VI, генеральному плану смт. Нові Біляри, поєднаного з планом зонування території смт. Нові Біляри Лиманського району Одеської області, затвердженого рішенням Новобілярської селищної ради від 22.12.2017 №291-УП; Програми соціально-економічного та культурного розвитку Одеської області на 2024 рік, затвердженої рішенням Одеської обласної ради від 01.03.2024 №625-VIII. Також, за своїми планувальними рішеннями ДПТ враховує матеріали топографо-геодезичних вишукувань земельної ділянки та місцевості.

Метою детального плану території є:

- можливість розміщення даного об'єкту на земельній ділянці, що розглядається;
- уточнення планувальної структури і функціонального призначення території;
- формування принципів планувальної організації забудови;
- визначення всіх планувальних обмежень використання території згідно з державними будівельними, санітарно-гігієнічними і протипожежними нормами;
- створення належних умов охорони і використання об'єктів культурної спадщини та об'єктів природно-заповідного фонду, інших об'єктів, що підлягають охороні відповідно до законодавства;
- обґрунтування потреб формування нових земельних ділянок та зміни цільового призначення земельних ділянок тощо.
- реалізації державної політики у сфері автомобільного, залізничного, морського та внутрішнього водного транспорту;
- створення належних умов охорони і використання об'єктів культурної спадщини та об'єктів природно-заповідного фонду, інших об'єктів, що підлягають охороні відповідно до законодавства;
- обґрунтування потреб формування нових земельних ділянок та зміни цільового призначення земельних ділянок тощо;
- визначення принципів і напрямів планувальної організації та функціонального призначення території;
- розробка пропозиції щодо удосконалення системи енергетичної інфраструктури;
- встановлення режиму забудови територій, на яких передбачено провадження містобудівної діяльності;
- розробка заходів щодо забезпечення охорони навколишнього природного середовища;

– визначення санітарно-захисних зон, сприятливих умов шляхом комплексного благоустрою та озеленення території.

Необхідність у цій роботі визначена основними планами держави в частині збільшення логістичного потенціалу для забезпечення економічної незалежності України, зокрема населених пунктів, підприємств і установ Одеської області та поліпшення екологічної ситуації за рахунок водного транспорту.

У 2021 році розпочато реалізацію нової обласної програми з підтримки малого та середнього підприємництва, у межах якої на виплату часткової компенсації передбачено 1,8 млн грн. Бюджетні кошти мають бути використані на завершення підтримки діючих інвестиційних проектів.

Транспортно-дорожній комплекс в області представлений усіма видами транспорту і включає у себе найкрупніші морські експедиторські торговельні порти, судноплавні компанії, розвинене залізничне та автодорожнє господарство, широку мережу автотранспортних підприємств, аеропортів та аеродромні комплекси, авіакомпанії. В області у широких масштабах забезпечується передача вантажів між різними видами транспорту, діють міжнародні залізнично-морські та автомобільно- морські переправи.

Через територію Одеської області проходять 5 міжнародних транспортних коридорів: сьомий та дев'ятий критські, транспортний коридор TRACECA (Європа-Кавказ-Азія), коридори «Балтійське море - Чорне море» та «Чорноморське транспортне кільце» - транспортний коридор навколо Чорного моря Організації Чорноморського Економічного Спів-робітництва (ОЧЕС). Протяжність транспортних коридорів по території області становить 706,4 км. У 2020 році підприємствами транспорту перевезено 36,2 млн.т вантажів, що на 15,7 % менше, ніж у 2019 році. Вантажообіг зменшився на 2,8 % і становив 64,1 млрд.км.

Послугами пасажирського транспорту скористалися 199,5 млн пасажирів, виконано пасажирообіг в обсязі 5352,3 млн.пас.км, що відповідно на 36,2 % та на 54,7 % менше від обсягів 2019 року.

Позитивним фактором є вигідне розташування проекрованої території щодо транспортних коридорів. Ділянка для розміщення проекрованої інфраструктури у безпосередній близькості до населеного пункту.

Результат реалізації ДДП – розміщення гідротехнічної споруди у вигляді пірсу з двома причалами №38/2 та 38/3 та інших будівель та споруд морського транспорту в селищі Нові Білярі Одеського району Одеської області.

У ДТП сформульовані принципи планувальної організації забудови і її просторової композиції.

По складу і змісту проект відповідає нормативам ДБН Б. 1.1-14:2021 «Склад і зміст детального плану території»; ДБН Б. 2.2-12-2018 «Планування і забудова територій»; нормативним документам по інженерному устаткуванню території.

Звіт стратегічної екологічної оцінки виконується по документу державного планування – «Детальний план території розміщення гідротехнічної споруди у вигляді пірсу з двома причалами №38/2 та 38/3 та інших будівель та споруд морського транспорту в селищі Нові Білярі Одеського району Одеської області».

Відповідно до Закону України «Про регулювання містобудівної діяльності» (ст. 2), містобудівна документація підлягає стратегічній екологічній оцінці в порядку, встановленому Законом України «Про стратегічну екологічну оцінку». Цей розділ «Охорона навколишнього природного середовища» у складі проекту містобудівної документації одночасно є Звітом про стратегічну екологічну оцінку (далі – СЕО), який повинен відповідати вимогам Закону (стаття 11).

Охорона навколишнього природного середовища, раціональне використання природних ресурсів, забезпечення екологічної безпеки

життєдіяльності людини - невід'ємна умова сталого економічного та соціального розвитку України.

Сучасний екологічний стан навколишнього середовища має бути стабілізований, а природоохоронні заходи повинні спрямовуватись на підвищення рівня соціально-економічного розвитку Одеської області.

3. ХАРАКТЕРИСТИКА ПОТОЧНОГО СТАНУ ДОВКІЛЛЯ, У ТОМУ ЧИСЛІ ЗДОРОВ'Я НАСЕЛЕННЯ, ТА ПРОГНОЗНІ ЗМІНИ ЦЬОГО СТАНУ, ЯКЩО ДОКУМЕНТ ДЕРЖАВНОГО ПЛАНУВАННЯ НЕ БУДЕ ЗАТВЕРДЖЕНО

Характеристика поточного стану довкілля Одеської області, скорочено наведена у даному звіті відповідно до даних Екологічного паспорту Одеської області за 2023 р. та Регіональної доповіді про стан навколишнього природного середовища в Одеській області у 2023 році.

3.1 Адміністративний устрій

Детально з інформацією щодо адміністративно-територіального устрою Одеської області можна на сайті Міністерства розвитку громад та територій України у вільному доступі за посиланням <https://drive.google.com/file/d/1vxmKCr7fXStC-afp0aUUXHI0NONPMBew/view>.

Одеська область - найбільша за територією область України, розташована на південному заході країни. Одна з найрозвиненіших областей країни в економічному, туристичному, культурному та науковому напрямках. На півночі та сході межує (за годинниковою стрілкою) з Вінницькою, Кіровоградською та Миколаївською областями, омивається водами Чорного моря, на півдні – з Румунією, на заході – із Молдовою.

Одеську область було утворено 27.02.1932 р., коли ЦВК СРСР затвердив постанову IV позачергової сесії ВУЦВК від 09.02.1932 р. про створення на території Української СРР п'яти областей. У 1954 р. до її складу увійшла територія колишньої Ізмаїльської області (територія від Дністровського лиману до р. Дунай).

У рамках реформи місцевого самоврядування та територіальної організації влади (децентралізації) на території Одеської області на початок 2020 року в області було утворено 37 територіальних громад (ТГ), в яких відбулись перші місцеві вибори депутатів та голів. На прямих бюджетних відносинах перебували 31 ТГ. Розпорядженням Кабінету Міністрів України від 27.05.2020 № 623-р «Про затвердження перспективного плану формування територій громад Одеської області», затверджено перелік спроможних територіальних громад, яким передбачено функціонування на Одещині 91 територіальної громади (ТГ) – 19 міських ТГ, 25 селищних ТГ та 47 сільських ТГ.

Постановою Верховної Ради України від 17.07.2020 № 807-ІХ «Про утворення та ліквідацію районів» утворено в Україні 136 районів, у т. ч. в Одеській області – 7 (таблиця 3.1).

Таблиця 3.1

№	Назва району	Адміністративний центр району	Площа, км ²	Населення, осіб (на 01.01.2022)	Щільність населення осіб/км ²	К-ть міст	К-ть населених пунктів	К-ть громад
1	 <u>Березівський район</u>	м. <u>Березівка</u>	5549,8	104969	18,91	1	226	16
2	 <u>Білгород-Дністровський район</u>	м. <u>Білгород-Дністровський</u>	5155,0	196618	38,14	2	134	16
3	 <u>Болградський район</u>	м. <u>Болград</u>	4518,0	144377	31,96	2	99	10
4	 <u>Ізмаїльський район</u>	м. <u>Ізмаїл</u>	3131,1	204745	65,39	4	52	6
5	<u>Одеський район</u>	м. <u>Одеса</u>	3922,8	1378490	351,4	5	155	22
6	<u>Подільський район</u>	м. <u>Подільськ</u>	7056,5	220786	31,28	4	299	12
7	 <u>Роздільнянський район</u>	м. <u>Роздільна</u>	3572,2	101407	28,39	1	209	9

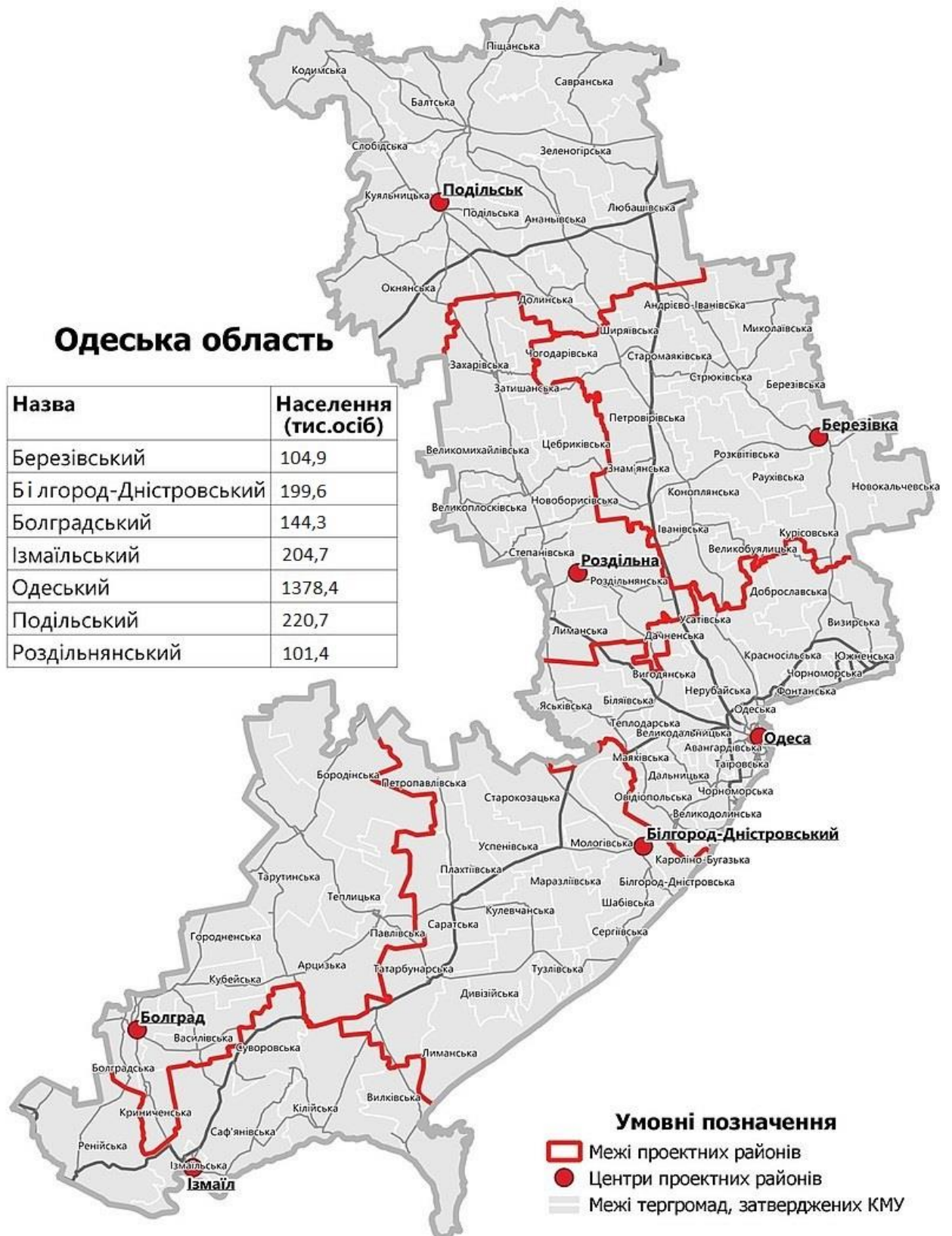


Рис.1 – Межі території Одеської області

3.2 Фізико-географічне розташування

Область займає територію Північно-Західного Причорномор'я від гирла річки Дунай до Тилігульського лиману, а від моря на північ на 250 км.

На півночі Одеська область межує з Вінницькою та Кіровоградською, на сході – з Миколаївською областями, на заході – з Молдовою, а на південному заході – з Румунією. Всього в межах області пролягає 1362 кілометри державного кордону України. Площа Одеської області становить 5,5% території України.

Геополітичне розташування Одещини обумовлене як вигідним транспортно-географічним розміщенням, так і зростаючою активізацією її участі у великих європейських міжрегіональних організаціях - Асамблеї європейських регіонів і Робітничої співдружності придунайських країн. Будучи частиною морського фасаду країни, Одеська область значною мірою сприяє активній участі України в роботі країн-членів Чорноморського економічного співробітництва.

3.3 Місце знаходження та рельєф ділянки планування

Ділянка розробки ДДП розташована у південній частині селища Нові Білярі, на відстані 6 км від центру. Під'їзд до проектованої території передбачено з автошляху Т 1606, автомобільний шлях територіального значення в Одеській області. Під'їзний шлях до проектованого об'єкту проходить по існуючому тупиковому проїзду, який завершується в'їздом на територію морського торговельного порту «Південний».

Територія розроблення ДДП в межах земельних ділянок промисловості, транспорту, зв'язку, енергетики, оборони та іншого призначення, приватної власності, кадастрові номери: 5122755400:01:002:0162; 5122755400:01:002:0113 та земель водного фонду, державної власності, на території Южненської територіальної громади, Одеського району, Одеської області.

Привабливість даної території обумовлена тим, що вона межує з добре налагодженою виробничою та транспортною інфраструктурою.

Причали, планування розташовані на березі Малого Аджалицького лиману на Чорному морі розташовуються у приморській зоні Одеської області, яка має вигідне економіко-транспортно-географічне положення, крім рекреаційного природно-ресурсного потенціалу є концентрацією промислового виробництва. Її вихід до Чорноморського басейну та великих річкових магістралей визначають її величезний транспортно-розподільчий потенціал.

Ділянки для розміщення причалів № 38/2 та 38/3 та інших будівель та споруд морського транспорту вільні від забудови, мають форму багатокутника та межують: зі східного боку, розташована акваторія Малого Аджалицького лиману; з південного боку, розташована територія земель сільськогосподарського призначення, земельні ділянки з цільовим призначенням: 01.05 Для індивідуального садівництва; з західного боку, розташована ділянка земель промисловості, транспорту, зв'язку, енергетики, оборони та іншого призначення з цільовим призначенням: 12.04 Для розміщення та експлуатації будівель і споруд автомобільного транспорту та дорожнього господарства; з північного боку, розташовані земельні ділянки промисловості, транспорту, зв'язку, енергетики, оборони та іншого призначення з цільовим призначенням: 12.04 Для розміщення та експлуатації будівель і споруд автомобільного транспорту та дорожнього господарства.

Рельєф ділянки проектування рівнинний з ухілами у бік Малого Аджалицького лиману. Абсолютні позначки в межах проєктованої земельної ділянки коливаються від -0,40м до 3,70 м в Балтійській системі висот.

3.4 Природно-кліматичні умови

Території природоохоронного та ландшафтно-рекреаційного призначення в межах розробки детального плану відсутні. Клімат помірно - континентальний з рисами субтропічного, з м'якою зимою (з січня по лютий), відносно тривалою весною і теплим тривалим (з травня по вересень), нерідко дуже спекотним літом і довгою теплою осінню.

В геоморфологічному відношенні досліджувана ділянка приурочена до середньої частини лівого схилу балки, долини р. Дальник в межах Дністровсько-Дніпровської акумулятивно-денудаційні низовини з абсолютними відмітками денної поверхні 46,00-39,70 м.

Відповідно до кліматичного районування для проектування за ДСТУ-Н Б В.1.1-27:2010 «Будівельна кліматологія» Одеська область відноситься до будівельно-кліматичної зони II.

<u>Основні показники кліматичних характеристик:</u>	
Середньорічна температура повітря	+9,8°C
Абсолютна мінімальна температура повітря	-28°C
Абсолютна максимальна температура повітря	+37°C

Найхолодніший місяць – січень, середньодобова температура повітря – 2,5°C. Найбільш спекотний місяць – липень, коли середньомісячна температура повітря становить +22,2°C, а середня максимальна +26,9°C. Температура найбільш холодної п'ятиденки забезпеченістю 0,92 (розрахункова температура зовнішнього повітря) – 21°C. Тривалість періоду з середньодобовою температурою не більш 8°C – 165 діб.

Відносна вологість повітря на 13 годин складає в січні – 81%, в липні – 55%. Кількість опадів за рік 456 мм, рідких і змішаних 420 мм, добовий максимум 88 мм.

Переважаючий напрям вітру по румбах – північне, влітку – північне, взимку – північно-східне і північно-західне.

Максимальна швидкість вітру по румбах за січень 8,5 м/с, мінімальна з середніх швидкостей за липень 3,3 м/с. Глибина сезонного промерзання ґрунтів 32-35 см, максимальна – 72 см.

Нормативну глибину промерзання ґрунтів рекомендується визначати відповідно до п. ДБН В.2.1-10-2009 «Основи та фундаменти споруд. Основні положення проектування»¹ (нормативна глибина промерзання глинистих

ґрунтів основи згідно ДСТУ-Н Б В.1.1-27:2010 «Будівельна кліматологія» становить – 0,80 м).

3.5 Стан атмосферного повітря

Сучасне виробництво висуває нові складні проблеми, зокрема збереження чистоти одного з найважливіших компонентів біосфери – повітряної оболонки. Останнім часом фактори антропогенного забруднення атмосфери набули глобального характеру.

Одеська область – регіон, що виділяється у господарському комплексі України своїми транспортно-розподільчими функціями, розвиненою промисловістю, інтенсивним сільськогосподарським виробництвом.

Загальна кількість підприємств, що у процесі діяльності впливають на стан атмосферного повітря складає понад 3000 суб'єктів господарювання.

До переліку екологічно-небезпечних об'єктів (найбільших забруднювачів) відносяться наступні підприємства Одеської області:

- ВНС «Головна» «Інфоксводоканал»; ВНС «Південна» «Інфоксводоканал»; ВНС «Котовська» «Інфоксводоканал»; ВНС «Столбова» «Інфоксводоканал»; ВНС «Жевахова гора» «Інфоксводоканал»; ВНС «Шкодова гора» «Інфоксводоканал»; ВНС «Західна» «Інфоксводоканал» – очистка та подача води;

- ПАТ «Одеський припортовий завод» - виробництво міндобриг та переробка аміаку;

- ТОВ «СОЮЗ»; ТОВ «РАФ» - розміщення ТПВ;

- КП «Білгород-Дністровськводоканал»; АТ «Котовськводоканал»; ПАТ «Ізмаїльський целюлозо-картонний комбінат»; ТДВ «Арцизький завод залізобетонних виробів» - міські очисні споруди;

- Одеська діляниця КС-15 Миколаївського управління магістрального аміакопроводу – транспортування аміаку;

- Магістральні газопроводи Одеське лінійно-виробниче управління магістральних газопроводів; Аміакопровід «Тольяті-Горлівка-Одеса» МДП

«Трансаміак»; Нафтопровід «Снігурівка Одеса»; Одеське районне нафтопровідне управління: ділянка 10 км магістрального нафтопроводу «Снігурівка -Одеса»; ділянка 145 км магістрального нафтопроводу «Снігурівка -Одеса»; ділянка 177 км магістрального нафтопроводу «Снігурівка -Одеса»; ділянка 277 км магістрального нафтопроводу «Кременчуг-Херсон»; ділянка 45-46 км магістрального нафтопроводу «Снігурівка -Одеса»; Нафтопровід «Одеса-Броди»; МНТ (морський нафтовий термінал) «Південний» філії МН «Дружба» ПАТ «Укртранснафта»; ГКС «Березівка» Одеське лінійно-виробниче управління магістральних газопроводів» УМГК «Прикарпаттрансгаз» – транспортування вибухонебезпечних речовин;

- ПАТ «Одеський нафтопереробний завод» - переробка та зберігання вибухопожежонебезпечних речовин;

- МНТ «Південний» Філія «Південні магістральні нафтопроводи» ПАТ «Укртранснафта» - Переробка вантажів та зберігання вибухопожежонебезпечних речовин;

- ГКС «Ананьїв»; ГКС «Тарутине» - зберігання вибухопожежонебезпечних речовин;

- Газопроводи «Кривий Ріг-Одеса»; «Одеса-Кишинів-Рибниця», «Роздільна-Ізмаїл», «Ананьїв-Тирасполь», «Шебелинка-Дніпропетровськ-Одеса», «Шебелинка-Дніпропетровськ-Кривий Ріг-Ізмаїл» - транспортування газоподібного палива.

Майже три чверті усіх викидів забруднюючих речовин нашого регіону (70,4%) спричинено підприємствами постачання електроенергії, газу, пари та кондиційованого повітря, 15,9% – підприємствами переробної промисловості.

Основними токсичними інгредієнтами, якими забруднювалось повітря від стаціонарних джерел, були метан (72 % від сумарних обсягів), речовини у вигляді твердих суспендованих частинок (8,1%), оксид вуглецю (9,1%), діоксид азоту (4,3%), діоксид сірки (2,3%), неметанові леткі органічні сполуки (1,9%),

аміак (1,8%). Більше половини усіх викидів забруднюючих речовин області припадало на м. Одеса.

Негативний вплив на довкілля мають викиди діоксиду вуглецю. Це парниковий газ, який затримує інфрачервоне випромінювання земної поверхні, що призводить до глобального потепління на планеті.

Динаміка обсягів викидів забруднюючих речовин в атмосферне повітря за 2022 рік та два попередніх наведена в таблиці 3.2.

Таблиця 3.2

Показники	2020 рік	2021 рік	2022 рік
1	3	4	4
Загальна кількість (одиниць) дозволів на викиди забруднюючих речовин в атмосферне повітря, виданих у поточному році суб'єкту господарювання, об'єкт якого належить до:	264	268	126
другої групи	58	30	24
третьої групи	206	238	102
Викиди забруднюючих речовин та парникових газів від стаціонарних джерел, тис.т	42,6	-	-
Викиди забруднюючих речовин в атмосферне повітря від стаціонарних джерел у розрахунку на км ² , т	1,28	-	-
Викиди забруднюючих речовин в атмосферне повітря від стаціонарних джерел у розрахунку на одну особу, кг	17,9	-	-

Загальна довжина залізничної мережі області майже 1100 км, її обслуговує 100 залізничних станцій. Одещину перетинає також 7 автомагістралей. Внаслідок інтенсивного руху транзитного автотранспорту через населені пункти, а також в зв'язку із збільшенням кількості транспортних засобів у місцевих жителів, спостерігається забруднення атмосферного повітря викидами вихлопних газів. Вихлопні гази містять певну кількість (залежно від палива, типу двигуна та його технічного стану) токсичних і шкідливих компонентів не тільки для людського організму, а й для всього довкілля.

Зменшення цього впливу можливе шляхом удосконалення схем руху, будівництвом об'їзних шляхів, розташування майданчиків для паркування автомобілів, покращення якості пального, покращення якості автодоріг.

З метою оцінки можливого впливу забруднення атмосферного повітря на стан здоров'я населення в населених пунктах області ДУ «Одеський обласний центр контролю та профілактики хвороб Міністерства охорони здоров'я України» проводився постійний моніторинг за станом його якості.

Лабораторний контроль атмосферного повітря проводився на території житлової забудови 49 населених пунктів, у тому числі на території 18 сільських населених пунктів. лабораторні дослідження здійснювалися на визначення 27 забруднюючих речовин в атмосферному повітрі.

На протязі 2022 року у рамках програми соціально-гігієнічного моніторингу була досліджена 2001 проба атмосферного повітря, у тому числі на території житлової забудови міст Одеса, Ізмаїл, Подільськ, Білгород-Дністровський, Роздільна, Южне, Кілія, Біляївка, Балта, Березівка, Овідіополь, Рені, Болград, Любашівка було відібрано та досліджено 1818 проб, на території сільських населених пунктів-183 проби атмосферного повітря, перевищення граничнодопустимих концентрацій відсутні.

Перевищення максимально-разових граничнодопустимих концентрацій було виявлено у 19 пробах на маршрутних постах, розташованих поруч з автомагістралями з високою щільністю руху транспорту м. Одеса (до 10000-15000 од/год) по вмісту окису вуглецю, діоксину азоту (максимальна концентрація – 1,24 ГДК та 1,32 ГДК відповідно).

Перевищень ГДК в рекреаційних зонах міста не виявлено.

Перевищень ГДК таких специфічних для промисловості міста речовин, як аміак, бензол, марганець, хлорид водню, сірководню в ході моніторингу виявлено не було.

Моніторинг за станом атмосферного повітря також здійснювався пересувною екологічною лабораторією КП «Муніципальний центр екологічної безпеки» Одеської міської ради в затверджених точках контролю, розміщених на перехрестях транспортних магістралей міста, на кордонах санітарно-захисних зон потенційно-небезпечних об'єктах м. Одеси, в прибережній зоні, а також в парках і скверах, відповідно до затвердженого плану графіку.

Спостереження проводилися з автоматичним відбором проб та вимірами концентрацій газоаналізаторами з 8 забруднюючими речовинами (оксид

вуглецю, озон, сірководень, аміак, діоксин сірки, пил, діоксин азоту та вуглеводні).

За звітний період виконано 3189 спостережень з автоматичним відбором проб та 24862 визначення концентрацій забруднюючих речовин у встановлених точках на території міст.

В прибережній зоні, а також в парковій зоні міста моніторинг показав мінімальний вміст забруднюючих речовин в атмосферному повітрі.

Громадськості відкрито онлайн доступ до результатів вимірювань на офіційному веб-сайті: <http://ecology.odessa.gov.ua> у розділі «Моніторинг довкілля».

Радіаційне забруднення атмосферного повітря

В межах системи моніторингу ДУ «Одеський обласний лабораторний центр МОЗ України» у 2022 році досліджено 260 проб атмосферного повітря на радіаційне забруднення. Відхилень від фонових значень не виявлено. Максимальна бета-активність проб спостерігається на контрольній ділянці №1 (м. Одеса), що може бути пов'язано з загальним запиленням великого міста.

Згідно постанови Кабінету Міністрів України від 30 березня 1998 р. №391 для визначення радіаційної обстановки запроваджено щоденний моніторинг експозиційної дози гамма-випромінювання на території м. Одеси та районів області. В м. Одесі було встановлено 10 контрольних точок.

В районних центрах виміри проводилися у містах проживання і відпочинку населення не менше ніж у 3-х контрольних точках населеного пункту.

Всього за 2022 рік проведено 30 000 моніторингових досліджень за гаммафоном (експозиційної дози гамма-випромінювань). Середні значення потужності експозиційної дози гамма-випромінювання коливаються від 0,06 до 0,16 мкВ/годину, що не перевищує допустимі рівні.

Радіаційний фон на території області складає 11-14 мкР/год., що відповідає природному фону багаторічних спостережень.

3.6 Водні ресурсів

Водні ресурси області складаються з запасів підземних та поверхневих вод. Запаси поверхневих вод на території області розподіляються нерівномірно. Північна та центральна частини території характеризуються обмеженими запасами води, а південь та захід, які тяжіють до річок Дністер та Дунай, мають великий запас води.

Станом на 01.01.2022 на території Одеської області нараховується 3147 водозаборів, які належать 2236 водокористувачам. Загальна кількість водопунктів складає 5951 у тому числі артезіанських свердловин – 5748, шахтних колодязів – 193, джерельних каптажів – 9.

За підсумками 2022 року загальна протяжність водопровідних мереж в Одеській області становить 10162,1, км, з них у ветхому та аварійному стані – 3053,3 км, що становить 30,05 % від загальної протяжності. Протяжність каналізаційних мереж складає 1886,4 км, з них у ветхому та аварійному стані – 857,3 км, що становить 45,4 % від загальної протяжності.

Однак, забезпеченість підземними водами якісною питною водою у цілому по області становить близько 30 %. Питне водопостачання області майже на 80 % забезпечується за рахунок поверхневих джерел, тому якість води у поверхневих водних об'єктах є вирішальним чинником санітарного та епідеміологічного благополуччя населення.

Одеський водопровід одержує воду з поверхневих джерел річок Дністер, Ізмаїльський район з ріки Дунай, Болградський район з озера Ялпуг. Всі інші населені пункти користуються водою з підземних джерел.

На території Одеського регіону за особливостями водокористування та умовами водозабезпеченості у межах існуючих річкових басейнів можна виділити п'ять водогосподарських районів, а саме:

1. Північний водогосподарський район охоплює територію Подільського району (колишні Ананьївський, Балтський, Кодимський, Подільський, Окнянський, Любашівський і Савранський адміністративних районів). На території зазначених районів налічується 1079 артсвердловин, з них 786 (73 %) знаходяться у незадовільному технічному стані. Підземні джерела районів є основним джерелом водопостачання і оцінюються, як придатні для питного водокористування.

2. Центральний водогосподарський район охоплює території Березівського району та Роздільняського району (колишні Великомихайлівський, Миколаївський, Захарівський та Ширяївський адміністративні райони). На території зазначених районів налічується 1155 артсвердловин, з них 796 (69 %) знаходяться у незадовільному технічному стані. Мінералізація підземних вод, головним чином верхньосарматських

(розвідані горизонти, на які бурять свердловини для споживання води на питні потреби) водоносних горизонтів артезіанського басейну підвищена, але вони являються єдиним джерелом водопостачання.

3. Приміський (Придністровський) водогосподарський район охоплює території міст Одеса, Чорноморськ, Южний, Теплодар, Білгород-Дністровський та Білгород-Дністровського, Одеського, Роздільняського районів (колишні Біляївський, Лиманський, Іванівський, Овідіопольський та Роздільнянський адміністративних райони). Забір води для питного водопостачання здійснюється з річки Дністер та підземних водоносних горизонтів. На території зазначених районів налічується 2338 артсвердловин, з них 1397 артсвердловин (60 %) знаходяться у незадовільному технічному стані.

4. Південно-Західний водогосподарський район охоплює територію Болградського та Білгород-Дністровського району (колишні Арцизький, Саратський, Тарутинський і Татарбунарський адміністративних райони) та характеризується у цілому незадовільною водогосподарською ситуацією та відсутністю надійних джерел водопостачання – розвідані підземні води мають високу мінералізацію. На території зазначених районів налічується 796 артсвердловин, з них 470 (59 %) знаходяться у незадовільному технічному стані.

5. Придунайський водогосподарський район охоплює територію міста Ізмаїл та Болградського, Ізмаїльського районів (колишні Болградський, Ізмаїльський, Кілійський і Ренійський адміністративні райони). Забір води для питного водопостачання здійснюється з річки Дунай та підземних водоносних горизонтів. На території зазначених районів налічується 296 артсвердловин, з них 204 (69 %) знаходяться у незадовільному технічному стані.

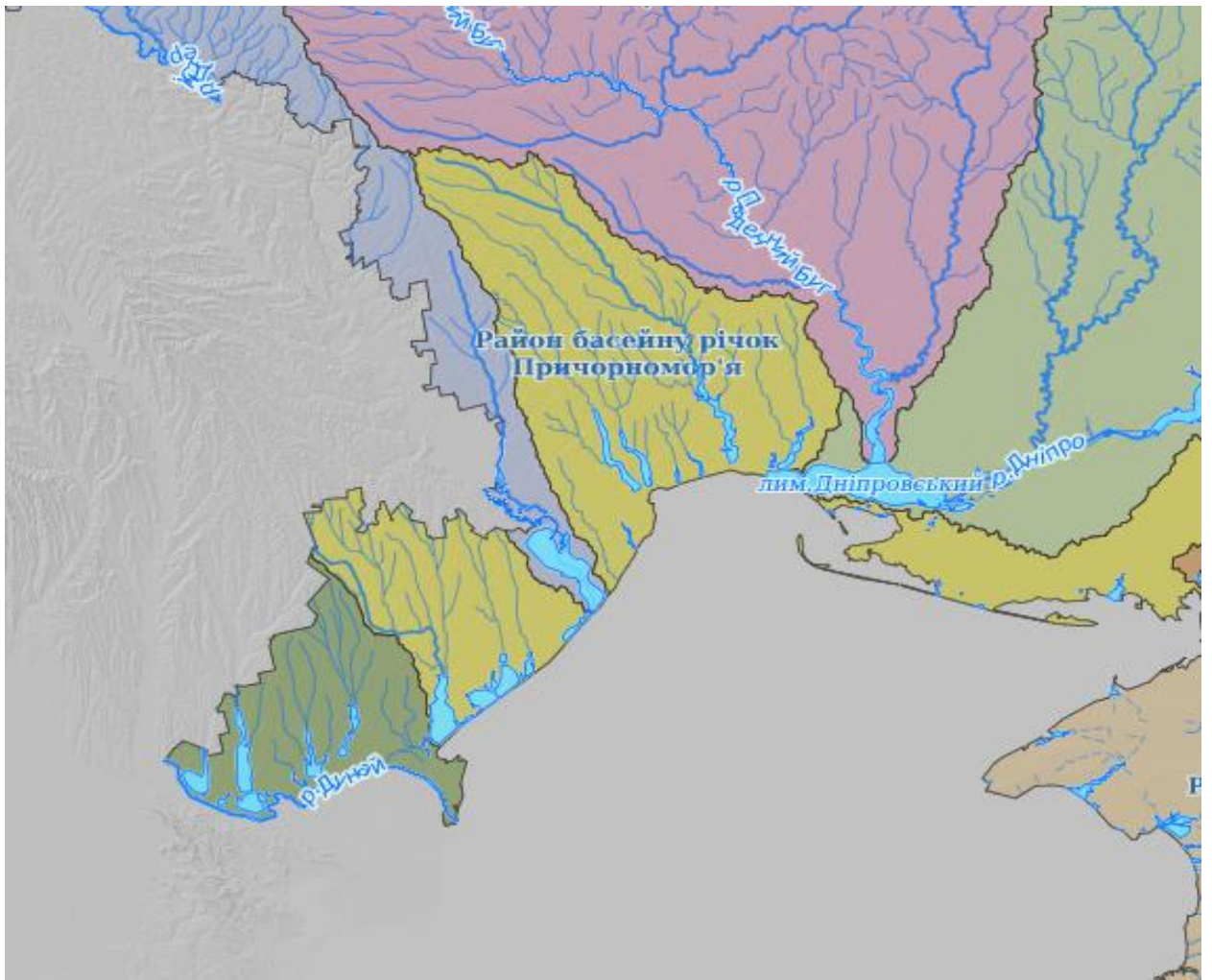


Рис.2 – Викопіювання з Геопорталу Державний водний кадастр України
Основними забруднювачами водних ресурсів являються: ТОВ «Інфокс» філія «Інфоксводоканал», КП «Чорноморськводоканал», КП «Водоканал» м. Арциз, КВЕП «Подільськводоканал», КП «Білгород-Дністровськводоканал», Затоківське ВУЖКГ, КП «Балтаводоканал», ПАТ «Целюлозно-картонний комбінат», МКП «Теплодарводоканал» та інші.

Основними забруднювачами поверхневих вод є підприємства житлово-комунального господарства.

Дослідження фізико-хімічних показників якості води проводились лабораторією моніторингу вод та ґрунтів БУВР річок Причорномор'я та нижнього Дунаю. Інформація щодо проведених досліджень якості поверхневої водинаведена в таблиці 2.3.

Інструментально-лабораторний контроль якості поверхневих вод

Таблиця 2.3

Назва водного об'єкту	Кількість державних моніторингових створів спостереження, од		Відібрано та проаналізовано проб води, од.*	Кількість показників, одиниць**	Кількість випадків та назва речовин з перевищенням ГДК, од.
	усього	у тому числі з перевищенням ГДК			
Басейн р. Дністер					
р. Дністер	2	2	24 (фізхім) та 24 (пріор.)	614 фіз.-хім. та 1464 пріоритетних ЗР	19 (ХСК, циперметрин, алахлор, цибуترین, Cu,Zn,Cr)
р. Ягорлик	1	1	11 (фізхім) та 11 (пріор.)	286 фіз.-хім. та 671 пріоритетних ЗР	8 (ХСК, БСК ₅ , Cu,Zn,Cr)
р. Білочі	1	1	11 (фізхім) та 11 (пріор.)	286 фіз.-хім. та 671 пріоритетних ЗР	15 (ХСК, БСК ₅ , циперметрин, Cu,Zn,Cr, бензо(б)флуорантен)
Кучурганське водосховище	2	2	20 (фізхім) та 20 (пріор.)	520 фіз.-хім. та 1220 пріоритетних ЗР	79 (мінералізація, ХСК, БСК ₅ , СПАР, циперметрин, Cu,Zn,Cr)
р. Турунчук	1	1	10 (фізхім) та 10 (пріор.)	260 фіз.-хім. показників та 610 пріоритетних ЗР	14 (ХСК, БСК ₅ , циперметрин, СПАР, Zn,Cr)
Дністровський лиман	1	1	11(пріор.)	671 пріоритетних ЗР	17 (мінералізація, БСК ₅ , ХСК, Cu,Zn,Cr)
Басейн р. Дунай					
р. Дунай	8	8	33 (фізхім) та 90 (пріор.)	880 фіз.-хім. та 4819 пріоритетних ЗР	81 (ХСК, БСК ₅ , Fe, циперметрин, цибуترین, Cu,Zn,Cr, бензо(g,h,i)перілен)
водосховище Ялпуг-Кугурлуй	3	3	12 (фізхім) та 34 (пріор.)	312 фіз.-хім. та 2074 пріоритетних ЗР	60 (мінералізація, ХСК, циперметрин Cu,Zn,Cr))
водосховище Китай	1	1	12 (пріор.)	732 пріоритетних ЗР	34 (мінералізація, ХСК, БСК ₅ , Cu,Zn,Cr, циперметрин)
водосховище Кагул	1	1	11 (пріор.)	671 пріоритетних ЗР	16 (ХСК, БСК ₅ , циперметрин, Cu,Zn,Cr)
водосховище Катлабух	2	2	20 (пріор.)	1220 пріоритетних ЗР	65 (мінералізація, ХСК, БСК ₅ , циперметрин, цибуترین, Cu,Zn,Cr)
р. Великий Ялпуг	1	1	5 (фізхім) та 5 (пріор.)	130 фіз.-хім. та 305 пріоритетних ЗР	7 (мінералізація, ХСК, БСК ₅ , циперметрин Cu,Zn,Cr)
р. Киргиз-Китай	1	1	7 (фізхім) та 7 (пріор.)	182 фіз.-хім. та 427 пріоритетних ЗР	37 (мінералізація, ХСК, БСК ₅ , Fe, NH ₄ , циперметрин, флуорантен, цибуترین, бензо(б)флуорантен, бензо(к)флуорантен, бензо(g,h,i)перілен Cu,Zn,Cr)
р. Карасулак	1	1	10(пріор.)	610 пріоритетних ЗР	21 (мінералізація, ХСК, БСК ₅ , циперметрин, бензо(б)флуорантен, бензо(к)флуорантен, бензо(g,h,i)перілен,

					цибутрин, Zn,Cr)
р. Нерушай	1	1	12(пріор.)	732 пріоритетних ЗР	15 (мінералізація, ХСК, БСК ₅ , циперметрин, Zn,Cr)
р. Ташбунар	1	1	5(пріор.)	305 пріоритетних ЗР	8 (мінералізація, ХСК, БСК ₅ Cu,Zn,Cr)
озеро Саф'яни	1	1	1(пріор.)	61 пріоритетних ЗР	8 (мінералізація, БСК ₅ , ХСК, циперметрин, цибутрин, Cu,Zn,Cr)
Басейн річки Південний Буг					
р. Кодима	1	1	11(пріор.)	671 пріоритетних ЗР	7 (циперметрин, Cu,Cr, цибутрин)
Басейн річок Причорномор'я					
р. Капльань	1	1	7 (фізхім) та 7 (пріор.)7 (пріор.)	133 фіз.-хім. та 122 пріоритетних ЗР	13 (мінералізація, ХСК, БСК ₅ , циперметрин, Zn,Cr)
р. Чага	1	1	7 (фізхім) та 4 (пріор.)	185 фіз.-хім. та 244 пріоритетних ЗР	34 (мінералізація, ХСК, СПАР, БСК ₅ , Fe, флуорантен, NH ₄ , бензо(а)пірен, цибутрин, бензо(б)флуорантен, бензо(к)флуорантен, бензо(г,х,і)перілен, циперметрин, Zn)
р. Когильник	1	1	11 (фізхім) та 8 (пріор.)	289 фіз.-хім. та 488 пріоритетних ЗР	42 (мінералізація, ХСК, БСК ₅ , СПАР, NH ₄ , Cu,Zn, бензо(б)флуорантен, бензо(к)флуорантен, бензо(г,х,і)перілен, циперметрин)
р. Сарата	1	1	7 (фізхім) та 4 (пріор.)	185 фіз.-хім. та 244 пріоритетних ЗР	26 (мінералізація, ХСК, БСК ₅ , СПАР, бензо(б)флуорантен, бензо(к)флуорантен, бензо(г,х,і)перілен, циперметрин, Zn,Cr;)
р. Хаджидер	2	2	11 (фізхім) та 8 (пріор.)	289 фіз.-хім. та 976 пріоритетних ЗР	43 (мінералізація, БСК ₅ , ХСК, NH ₄ , СПАР, циперметрин, Zn,Cr; низький розчинений кисень у травні, вересні)
Водосховище Сасик	1	1	8 (пріор.)	488 пріоритетних ЗР	30 (мінералізація, БСК ₅ , ХСК, циперметрин, бензо(г,х,і)перілен, Zn,Cr)
р. Алкалія	1	1	8 (пріор.)	488 пріоритетних ЗР	11 (ХСК, мінералізація, циперметрин, Zn,Cr)
р. Великий Куяльник	1	1	8 (пріор.)	488 пріоритетних ЗР	1(мінералізація, ХСК, тетрахлорметан)
р. Тилігул	1	1	8 (пріор.)	488 пріоритетних ЗР	12(ХСК, мінералізація, флуорантен, бензо(б)флуорантен, бензо(к)флуорантен, бензо(г,х,і)перілен, циперметрин, Cu,Zn,Cr)
Хаджибейський лиман	1	1	8 (пріор.)	488 пріоритетних ЗР	20 (ХСК, БСК ₅ , мінералізація, флуорантен, циперметрин,

					бензо(а)пірен бензо(б)флуорантен, бензо(к)флуорантен, бензо(г,х,і)перілен Cu,Zn,Cr
Тилігульський лиман	1	1	8 (пріор.)	488 пріоритетних ЗР	14 (мінералізація, ХСК, БСК ₅ , циперметрин, тетрахлорметан, Cu,Zn,Cr)

3.7 Земельні ресурси, ґрунти та надра

Земельні ресурси Одеської області (3331,38 тис. га) характеризуються надзвичайно високим рівнем освоєння.

Найбільшою є питома вага земель сільськогосподарського призначення – 2588,18 тис. га, з них рілля – 2077,042 тис. га. У структурі земель землі сільськогосподарського призначення займають 77,69 %, у тому числі рілля – 62,35 %.

Землі громадського призначення займають 30,5 тис. га.

Площа земель оздоровчого призначення становить 2,0 тис. га, а площа рекреаційного призначення – 4,5 тис. га.

Землі лісогосподарського призначення, ліси та інші лісовкриті площі займають 223,4 тис. га або 6,7 % території області.

Землі водного фонду займають 210,73 тис. га або 6,33 % території області, в тому числі природні водотоки (річки та струмки) – 15,3 тис. га, озера та лимани – 167,2 тис. га, ставки – 12,1 тис. га, штучні водосховища – 7,6 тис. га, штучні водостоки (канали, колектори, канами) – 8,4 тис. га.

Землі промисловості, транспорту, зв'язку, енергетики займають 31,7 тис. га.

До порушених земель віднесено 2,4 тис. га (з них не використовуються у виробництві 1,5 тис. га).

Землі, що використовуються для транспорту та зв'язку, в цілому по Одеській області займають 25,1 тис. га.

Площа земель під твердими побутовими відходами складає 0,5 тис. га, з яких більша частина не відповідає екологічним нормам.

Структура земельного фонду регіону наведена в таблиці 3.4.

Таблиця 3.4

Структура земельного фонду Одеської області

Категорія земель та види земельних угідь	2020		2021		2022	
	всього, тис.га	% до загальної площі території	всього, тис.га	% до загальної площі території	всього, тис.га	% до загальної площі території
1	4	5	6	7	10	11
Загальна територія, у т.ч.	3331,40	100,00	3331,40	100,00	3331,38	100,00
1. Сільськогосподарські угіддя	2591,60	77,80	2588,22	77,69	2588,22	75,56
рілля	2075,3	62,30	2076,97	62,35	2077,04	62,34
перелоги	27,40	0,82	27,18	0,82	27,18	0,82
багаторічні насадження	86,50	2,60	82,331	2,47	82,29	2,47
сіножаті і пасовища	402,40	12,08	401,75	12,06	401,67	12,06
2. Ліси та інші лісовкриті площі	222,99	6,70	223,36	6,70	223,41	6,71
з них вкриті лісовою рослинністю	199,8	6,00	200,245	6,01	200,20	6,01
3. Забудовані землі	131,16	3,90	134,14	4,03	134,14	4,02
4. Відкриті заболочені землі	73,30	2,20	77,2	2,32	76,97	2,31
5. Відкриті землі без рослинного покриву або з незначним рослинним покривом (піски, яри, землі зайняті зувами, щебенем, галькою, голими скелями)	33,80	1,01	30,79	0,92	31,03	0,93
6. Інші землі	278,55	8,36	277,69	8,34	277,65	8,33
Всього земель (суша)	3120,80	93,68	3120,66	93,67	3120,65	93,67
Території, що покриті поверхневими водами	210,6	6,32	210,74	6,33	210,73	6,33

Найважливішою і найбільш поширеною ґрунтоутворюючою породою на території області є лес (рис.3). У лесостеповій частині ґрунтовий покрив досить різноманітний. Але більшу частину Одеського лісостепу вкривають середньогумусні чорноземи (вміст гумусу 5-8%). У багатьох містах трапляються невеличкими острівцями опідзолені сірі і деградовані ґрунти. У долинах рік поширені піщані алювіально-лучні ґрунти. Різноманітність

грунтів у лісостеповій частині області пояснюється тим, що в минулому ґрунти тут утворилися, як під лісовою, так і під трав'янистою рослинністю. Для всіх ґрунтових комплексів одеського лісостепу характерна природна родючість.

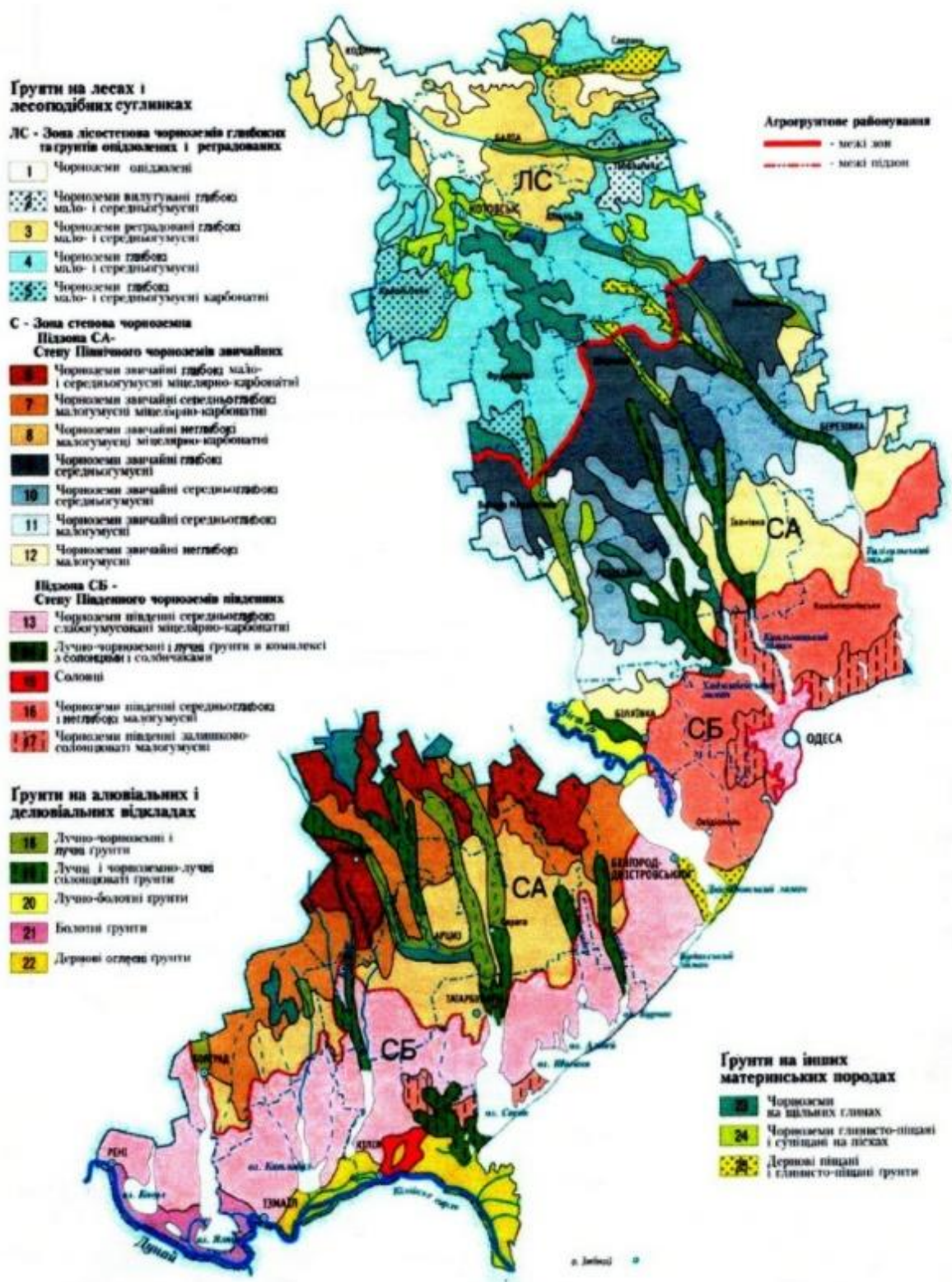


Рис.3 – Карта ґрунтів Одеської області

Степ займає більшу частину території області, ґрунтознавці поділяють його на південний, або сухий (приморська смуга) і центральний. Центральний степ на півночі межує з лісостепом. На півдні його межа проходить по лінії Роздільна –Березівка. Тут на лесових материнських породах найбільш поширений звичайний середньогумусний чорнозем, який відрізняється від типового меншим гумусним горизонтом, вміст гумусу в ньому 6-7,5%. У південному, або сухому степу на вододілах найбільш поширений звичайний південний малогумусний чорнозем (вміст гумусу 4-4,5%). Південні чорноземи на захід від Одеси мають товщу гумусних горизонтів 55-60см. У задністрівській частині області більшу частину території займають також південні чорноземи. У крайньому північно-західному кутку її досить поширені глибокі середньогумусні чорноземи. На південний схід до лінії с. Червоноармійське (Болградський район) – Нова Іванівка-Роцца (Тарутинський район) – Старокозаче поширені звичайні малогумусні чорноземи. У прибережній смузі від озера Сасик до Дністрівського лиману ґрунти в основному солонцюваті. У заплавах Дунаю і Дністра поширені мулуватоболотні в комплексі з торфово-болотними.

Мінерально-сировинна база області майже на 80 % складається із сировини для виробництва будівельних матеріалів. Найбільш важливими видами є: цементна сировина, керамзитова сировина, камінь будівельний, вапняк для опіку, піски.

Найбільше розповсюдження мають тверді нерудні корисні копалини місцевого значення: піски, суглинки, гравій, галька, граніти, які використовуються як будівельні матеріали чи сировина для їх виробництва. За даними Причорноморського ДРГП на території області налічується 145 родовищ корисних копалин, що застосовуються у будівництві та знаходяться на Державному балансі родовищ корисних копалин, з яких розробляються лише 45 родовищ.

Деградація земель – природне або антропогенне спрощення ландшафту, погіршення стану, складу, корисних властивостей і функцій земель та інших органічно пов’язаних із землею природних компонентів (Закон України «Про охорону земель»). Стан консервації земель наведено у таблиці 3.5.

Консервація земель Одеської області

Таблиця 3.5

Рік	Вид земель, що потребує консервації	Усього на початок року		Проведено консервацію		Потребують консервації	
		тис. га	% до загальної площі території	тис. га	% до загальної площі території	тис. га	% до загальної площі території
1	2	3	4	5	6	7	8
2020	Одеська область	34,2217	31,07	х	х	34,2217	31,07
2021	Одеська область	22,3326	18,57	х	х	23,3326	18,57
2022	Одеська область	84,3823	2,53	х	х	84,3823	2,53

Важливість питання ефективного використання та охорони земель сільськогосподарського призначення у Одеській області є одним з найактуальніших, адже в області понад 2,5 млн га сільськогосподарських угідь, у тому числі більш 2 млн га ріллі, більше 80 тис. га виноградників. Контроль щодо охорони земель вимагає невідкладних науково обґрунтованих заходів, спрямованих на підвищення родючості ґрунтів та отримання екологічно чистих продуктів харчування. Так, з метою організації сільськогосподарського виробництва і впорядкування сільськогосподарських угідь у межах землеволодінь та землекористувань для ефективного ведення сільськогосподарського виробництва, раціонального використання та охорони земель, створення сприятливого екологічного середовища і покращання природних ландшафтів за заявою землевласників або землекористувачів розробляються проекти землеустрою, що забезпечують еколого-економічне обґрунтування сівозміни та впорядкування угідь (ст. 52 Закону України «Про землеустрій»).

Реалізацією планувальних рішень ДДП передбачається зміна цільового призначення земельної ділянки, кадастровий номер: 5121081400:01:002:0692

Кадастровий номер	5121081400:01:002:0692
площа	7.9310 га
власність	Приватна власність

використання	Для ведення товарного сільськогосподарського виробництва
призначення	01.01 Для ведення товарного сільськогосподарського виробництва
категорія	Землі сільськогосподарського призначення

3.8 Поводження з відходами

На території Одеської області, відповідно до щорічної звітності за формою № 1-ТПВ, кількість змішаних твердих побутових відходів, зібраних та перевезених підприємствами виконавцями послуг за 2022 рік складає 2,08 млн м³, кількість змішаних твердих побутових відходів захоронених на полігонах та звалищах за 2022 рік складає 2,01 млн м³/ 503,717 тис. т. Послугами з вивезення ТПВ охоплено 72,0 % населення.

Гострою проблемою є питання незадовільного стану майже всіх полігонів та порушень правил їх експлуатації відповідно до норм чинного законодавства. Сміттєзвалища не відповідають нормам екологічної безпеки та потребують реконструкції відповідно до нормативно-правових актів. Сортивальні лінії та інші технології з перероблення твердих побутових відходів в Одеській області відсутні. В області налічується 7 об'єктів перероблення відходів, як вторинної сировини та 32 підприємства зі збору відходів, як вторинної сировини.

Суб'єкти господарювання, що здійснюють діяльність у сфері поведження з небезпечними відходами на території області:

- ПП «КОНКОРД» (сmt. Чорноморське) - ліцензія АГ №507019 від 25.11.2010р., (необмежений);

- ТОВ «ЕКО-СЕРВІС» (сільрада Шабівська) - ліцензія АЕ №263922 від 14.10.2010р., (необмежений);

- ТОВ «ГРІН-ПОРТ» (м. Одеса) - ліцензія АД №041588 від 31.05.2011р., (необмежений);

- АВАРІЙНО-РЯТУВАЛЬНИЙ ЗАГІН СПЕЦІАЛЬНОГО ПРИЗНАЧЕННЯ ГОЛОВНОГО ТЕРИТОРІАЛЬНОГО УПРАВЛІННЯ МНС УКРАЇНИ В ОДЕСЬКІЙ ОБЛАСТІ (м. Одеса) - ліцензія АД №041590 22.08.2011 (необмежений);

- ТОВ «НАУКОВО-ВИРОБНИЧА КОМПАНІЯ «УКРЕКОПРОМ» (м. Одеса) - Наказ Міндовкілля України від 06.09.2016 № 327 «Про видачу ліцензії» (необмежений);

- ДП «ІЗМАЇЛЬСЬКИЙ МОРСЬКИЙ ТОРГОВЕЛЬНИЙ ПОРТ» (м. Ізмаїл) - ліцензія АЕ №460716 22.02.2015 (необмежений);

- ТОВ «УТИЛЬВТОРПРОМ» (м. Теплодар)- Наказ Міндовкілля України від 12.09.2016 № 336 «Про видачу ліцензії» (безстроковий);

- ПП «ЦЕНТР ЕКОЛОГІЧНОЇ НЕБЕЗПЕКИ» (м. Одеса) - Наказ Міндовкілля України від 14.03.2011 № 75 "Про видачу ліцензії";

Суб'єкти господарювання, що здійснюють збирання, заготівлю відходів як вторинної сировини

- ПП «Арцизький «Вторм-Сервіс» (м. Арциз) - ПЕТ-пляшки;

- ПП «Артал» (м. Арциз) - металобрухт чорних та кольорових металів;

- КП «Білгород-Дністровськввторресурси» (м. Білгород-Дністровський) - склобій, макулатура, ПЕТ-пляшки, поліетилен, пластмаса;

- ФОП Олійник О. В. (сmt. Велика Михайлівка)- макулатура, відходи полімерні;

- ФОП Холевка Є. М. (сmt. Велика Михайлівка) - макулатура, відходи полімерні, металобрухт

- Іванівський ринок «Привоз» Іванівської РСС (сmt. Іванівка) – макулатура;

- ФОП Будішевський В.В. (с. Дальник) - склобій, макулатура, ПЕТ-пляшки, поліетилен, пластмаса;

- ПП «Овіком-Мет» (сmt. Овідіополь) - металобрухт чорних металів;

- ТОВ «Олімп-Юг ЛТД» (с. Лиманка) - металобрухт чорних металів;

- ТОВ «Укрвторсплав» (сmt. Тарутине) - металобрухт чорних металів;

- ФОП Сібов С. В. (сmt. Тарутине) - макулатура, склотара;

- ФОП Козуб Віктор Анатолійович (с. Старі Маяки) - металобрухт чорних металів;

- Ширяївська райспоживспілка (сmt. Ширяєве) – макулатура;
- Повне товариство «ІЛЛІЧІВСЬКПРОДРЕСУРСИ»(м. Іллічівськ) - макулатура, ПЕТ-пляшки, полімерні вироби, скло, з/б банка, стейч;
- КП «Будинок побуту «Фірма Райдуга» (м. Чорноморськ) – макулатура;
- ФОП Андрух А. В.(м. Чорноморськ) - металобрухт чорних металів;
- ФОП Богомолова-Ширяєва В.М. (м. Чорноморськ) - металобрухт чорних металів;
- ВАТ «Втормет» (м. Одеса) - металобрухт чорних металів;
- ПП «Металіст КАА» (м. Одеса) - металобрухт чорних металів;
- ВКФ «Ніка Пласт» (м. Одеса) - ПЕТ-пляшки, полімерні вироби;
- ТОВ « ЄП «Вторма Одеса» (м. Одеса) - склобій, макулатура, ПЕТ;
- ТОВ «Агростіл ЛТД» (м. Одеса) - металобрухт чорних металів;
- ТОВ «Ферко» (м. Одеса) - металобрухт чорних металів;
- ТОВ «Техностил» (м. Одеса) - металобрухт чорних металів;
- ПП «Автометком» (м. Одеса) - металобрухт чорних металів;
- ТОВ «ГАМА» (м. Одеса) - полімерні матеріали;
- ТОВ «МП Ефест» (м. Одеса) - макулатура;
- ТОВ «Вторма Одеса Юг» (м. Одеса) - склобій, макулатура, ПЕТ-пляшки, поліетилен, пластмаса;
- ТОВ «Полістек» (м. Одеса) - ПЕТ-пляшки, поліетилен, пластмаса;
- Представництво фірми «Вторма» (м. Южне) - склобій, макулатура, ПЕТ-пляшки, поліетилен, пластмаса;
- СПД Брагін А. (м. Южне) - скло, склобій, макулатура, ПЕТ-пляшки, поліетилен, пластмаса.

Суб'єкти господарювання, що здійснюють збирання, заготівлю відходів як вторинної сировини (об'єкти з перероблення відходів як вторинної сировини):

- ПрАТ «Ізмаїльський целюлозно-картонний комбінат» (м. Ізмаїл) - виробництво папіру та картону, виробництво гофротари;

- ПП «Аргумент» (м. Одеса) - виробництво паперової маси (туалетний папір);
- КФ ТОВ «Водограй» (Усатівська сільська рада) - переробка ПЕТ пляшок;
- ТОВ «Отрада» (м. Білгород-Дністровський) - переробка полімерних відходів.

На території Одеської області не впроваджено роздільного збирання небезпечних відходів у складі побутових відходів.

З метою вирішення критичної ситуації, яка склалася з утворенням, накопиченням, зберіганням, переробленням, утилізацією та захороненням відходів між Україною та Європейським Союзом підписна угода про асоціацію, в рамках якої розроблена та реалізується Національна стратегія управління відходами в Україні до 2030 року, схвалена розпорядженням Кабінету Міністрів України від 08.11.2017 №820-р.

Одним з основних напрямків реалізації цієї Стратегії є розробка Регіональних планів управління відходами до 2030 року. Регіональний план управління відходами передбачає специфіку регіону, проведення аналізу існуючої системи управління відходами, вибору оптимальної регіональної системи управління відходами (інфраструктура роздільного збирання та перероблення відходів, будівництво сміттесортувальних станцій, сміттєперевантажувальних станцій та регіональних комплексів управління відходами) та практичні заходи, що необхідні для її впровадження.

Відповідно до Національної стратегії управління відходами в Україні до 2030 року розроблені Регіональні плани управління відходами до 2030 року погоджуються з Міністерством захисту довкілля та природних ресурсів України та Міністерством розвитку громад та територій України відповідно до їх компетенції. Затверджений регіональний план управління відходами є підставою для фінансування з державного і місцевих бюджетів.

3.9 Культурна спадщина

В області діє 25 установ обласного підпорядкування: 6 театральновидовищних закладів, 3 обласні бібліотеки, 5 центрів національних культур, 7 музеїв, 3 навчальні заклади культури і мистецтв, а також 6 закладів національного значення.

На території м. Одеса та Одеської області розташовані більше 4500 пам'яток культурної спадщини які презентують період від античності до ХХ ст. Найбільшою є концентрація архітектурних пам'яток в центральній частині Одеси, де розташовані такі визначні пам'ятки як Одеський національний академічний театр опери та балету, Потьомкінські сходи, ансамбль Приморського бульвару, Воронцовський та Шахський палаци, палаци Абаза та Гагаріних, які одночасно є популярними туристичними об'єктами. Не менш цікавими є палаци на території області – Палац Курисів в с. Курисове Лиманського району та Палац-садиба Дубицьких в с. Василівка Біляївського району.

Найбільш визначною архітектурною пам'яткою на території області є комплекс Акерманської фортеці (XIV-XVI ст.) в м. Білгород-Дністровський.

Не менш цікавими є й культові споруди-пам'ятки такі як Мала мечеть в Ізмаїлі, унікальні для південної України дерев'яні храми в Балтському та Кодимському районі, середньовічні Вірменська та Грецька церкви в Білгород-Дністровському та Миколаївська церква в Кілії.

В області реалізуються великі мистецькі проекти, які стали вже традиційними, зокрема: Міжнародний Одеський Корнійчуковський фестиваль дитячої літератури, XXII Міжнародний книжковий фестиваль «Зелена хвиля»; Одеський міжнародний літературний фестиваль; Міжнародний фестиваль сучасного мистецтва «Два дні і дві ночі нової музики»; мистецький марафон «Ніч в філармонії»; Міжнародний музичний фестиваль «Odessa Classics»; Одеський міжнародний кінофестиваль; фестиваль мистецтв «Оксамитовий сезон в Одеській опері», міжнародний джазовий фестиваль «OdessaJazzFest»,

Всеукраїнський рокфестиваль «Дунайська Січ» (м. Ізмаїл); регіональний етно - фестивал «Кодима Фест» (с. Івашків Кодимського району).

Згідно з наявною в управлінні охорони об'єктів культурної спадщини Одеської обласної державної адміністрації архівної документацією, на території розроблення проекту ДПТ, розташованої на земельній ділянці розроблення ДД відсутні пам'ятки культурної спадщини, дана територія не належить до зон охорони пам'ятників.

Згідно матеріалів проекту землеустрою щодо відведення зазначеної земельної ділянки, на її території відсутні землі історико-культурного призначення.

3.10 Об'єкти природно-заповідного фонду

Проектована ділянка розташована поза меж природоохоронних територій (не входить до меж об'єктів природно-заповідного фонду, прибережно-захисних смуг водних об'єктів, не є землями зарезервованими до подальшого заповідання та особливо цінного призначення тощо).

Рішенням Одеської обласної ради від 20.05.2011 №136-VI затверджено регіональну схему формування екологічної мережі Одеської області, структурними елементами якої є території та об'єкти природно-заповідного фонду, землі, зарезервовані до наступного заповідання, землі водного фонду, водно-болотні угіддя, водоохоронні зони, землі лісового фонду, полезахисні лісосмуги та інші захисні насадження тощо. Екологічна мережа сприятиме поліпшенню умов для здорового довкілля, збереженню та охороні місць розселення унікальних та цінних видів рослин та тварин, збереженню генофонду, високоцінних природних комплексів.

Згідно з регіональною схемою формування екологічної мережі Одеської області, затвердженою рішенням Одеської обласної ради від 20.05.2011 №136-VI, по території планування проходять Азово-Чорноморський природний коридор всеєвропейської екомережі, Азово-Чорноморський природний коридор національної мережі та Чорноморський прибережно-морський регіональний

коридор. Складовими структурних елементів екологічної мережі є території та об'єкти природно-заповідного фонду, землі, зарезервовані до наступного заповідання, землі водного фонду, водно-болотні угіддя, водоохоронні зони, землі лісового фонду, поєззахисні лісосмуги та інші захисні насадження тощо. Екологічна мережа сприятиме поліпшенню умов для здорового довкілля, збереженню та охороні місць розселення унікальних та цінних видів рослин та тварин, збереженню генофонду, високоцінних природних комплексів. Місцеві органи виконавчої влади та органи місцевого самоврядування в межах своїх повноважень, на основі регіональної схеми формування екологічної мережі Одеської області, забезпечують розроблення та виконання місцевих схем та програм розвитку екомережі, проведення необхідних для цього наукових досліджень відповідно до вимог Закону України «Про екологічну мережу України».

3.11 Здоров'я населення

В березні 2020 року лікарі Одещини розробили перший в Україні Клінічний протокол діагностики та лікування коронавірусної інфекції COVID-19, який став основою для розробки подальших оновлених протоколів лікуванні пацієнтів із SARS-CoV-2. Одразу була створена Державна комісія з питань техногенно-екологічної безпеки та надзвичайних ситуацій в Одеській області, яка і зараз контролює ситуацію поширення інфекції та приймає оперативні рішення.

Наказом Департаменту охорони здоров'я Одеської обласної державної адміністрації від 02 листопада 2021 року № 1052 було визначено 28 опорних лікарень в області для лікування хворих на COVID-19.

Постійно ведеться потужна інформаційно-роз'яснювальна робота серед населення щодо дотримання карантинних норм та використання ЗІЗ та освітня робота з медиками з надання компетенції для надання якісної медичної допомоги хворим на COVID-19.

Офіційним речником для регулярного повідомлення громадськості щодо епідеміологічної ситуації на COVID-19 та загальних заходів реагування в

Одеській області став голова Одеської обласної державної адміністрації. На сайті КНП «Центр громадського здоров'я» Одеської обласної ради здійснюється інформаційно-роз'яснювальна робота щодо впровадження рекомендацій з інфекційного контролю задля забезпечення санітарно-епідемічного благополуччя та сталих показників здоров'я населення регіону. Здійснюється моніторингова робота стосовно недопущення погіршення епідемічної ситуації щодо інфекційних захворювань, у тому числі гострих кишкових інфекційних захворювань.

На сайті Одеського обласного центру громадського здоров'я постійно, починаючи із спалаху COVID - 19, розміщується законодавча (протоколи, постанови, вказівки), профілактична, просвітницька та навчальна інформація для медиків та громадськості щодо COVID-2019 на окремій платформі (<https://healthcenter.od.ua/coronavirus/>), яка постійно оновлюється. Також дана інформація щотижня надсилається на місцеву владу області та керівників медичних закладів регіону з подальшим поширенням на території.

На початок 2022 року за програмою медичних гарантій в області визначено 243 надавача медичних послуг з них (комунальні – 135, ФОП -82, приватні (без ФОП) -26), якими укладено 409 договорів із НСЗУ про медичне обслуговування населення за програмою медичних гарантій.

В області продовжується подальше впровадження доступної вертикально-інтегрованої трьохрівневої системи надання медичної допомоги – відкриття сучасних приймально-діагностичних відділень на базі всіх центральних районних лікарень. Впроваджується новий етап медичної реформи – інфраструктурний, який передбачає об'єднання мережі лікарень однієї області до одного госпітального округу, госпітальний округ – це територія, в межах якої має бути забезпечено доступ до якісної і повноцінної медичної допомоги, яка має надаватись постійно.

Нова мережа закладів охорони здоров'я буде формуватись відповідно до принципу госпітальних округів та поділятиметься на надкластерні, кластерні, загальні та пункти первинної меддопомоги з урахуванням меж адміністративно-

територіальних одиниць, географічних особливостей регіону та стану автомобільних доріг, поточних і прогнозованих демографічних показників чисельності населення, структури захворюваності і смертності, оптимальних клінічних маршрутів пацієнтів задля своєчасного доступу до медичної та реабілітаційної допомоги, що ґрунтується на принципах доказової медицини, навантаження на медичних працівників та фахівців із реабілітації.

Продовжується розвиток мережі медичних установ, що надають медичну допомогу хворим з гострим ішемічним інсультом та інфарктами міокарду. 14 закладів охорони здоров'я спеціалізованого і високоспеціалізованого рівня отримали договір із НСЗУ на лікування хворих з інсультом. 7 закладів надають допомогу при лікуванні гострого інфаркту міокарда.

Продовжується робота центрів телемедичного консультування на базі обласної клінічної лікарні та Єдиної диспетчерської служби «103». Медичний працівник, що працює у віддаленому районі, в режимі 24/7 може отримати консультацію кваліфікованого лікаря-спеціаліста та висновок за даними електрокардіографії, рентгенологічного або ультразвукового дослідження. Всі райони Одеської області забезпечені діагностичними комплексами, що мають можливість дистанційної передачі медичних даних.

Розвивається мережа лікувальних закладів для допомоги пацієнтам із онкозахворюваннями. У 2022 році 4 заклади уклали договори на лікування онкологічних захворювань із впровадженням методик сучасної хіміотерапії.

Протягом року в області відбувалось подальша розбудова системи паліативної допомоги. 34 заклади підписали договори із НСЗУ на надання цього виду медичної допомоги.

Первинну допомогу населенню області на 01.09.2022 надають 57 самостійних амбулаторно-поліклінічних закладів (без урахування приватних та відомчих установ), серед яких 13 розташовано в Одесі та 44 – на території районів. В області працює 1364 лікарів первинної медичної допомоги. Забезпеченість населення лікарями загальної практики/сімейної медицини на 01.09.2022

утрималась на показнику 5,8 спеціалістів проти 5,5 на 10 тис на кінець 2021 року. 1 974 тис. осіб мають декларацію із лікарем первинної ланки.

У 2022 році в Одеській області пройшли тестування на ВІЛ 132124 особи, з них швидкими тестами 20416 осіб з груп підвищеного ризику щодо інфікування на ВІЛ. В повному обсязі тест-системами для планової серологічної діагностики ВІЛ-інфекції серед вагітних жінок методом ІФА – обстежено 24761 вагітних жінок.

Станом на 01.01.2023 в області АРТ отримують 19796 осіб (що складає 73,4% від загальної кількості ВІЛ-інфікованих осіб з підтвердженим діагнозом, що перебувають під медичним наглядом в ЗОЗ служби СНІДу), з них 19495 осіб – це дорослі люди та 301 дитина (від 0 до 18 років). Усі пацієнти мають доступ до безкоштовного лікування та профілактики опортуністичних інфекцій у ВІЛ-інфікованих та хворих на СНІД. За 2022 рік проведено 404559 лабораторних досліджень біологічного матеріалу від ВІЛ-інфікованих осіб (клініко-імунологічних, гематологічних та вірусологічних), в тому числі досліджень 18417 досліджень зразків крові пацієнтів на вірусну напруженість РНК ВІЛ.

Станом на 01.01.2023р. під медичним наглядом в закладах охорони здоров'я служби профілактики та боротьби зі СНІДом Одеської області перебувають 27993 ВІЛ-інфіковані особи, з них 9109 хворих з діагнозом СНІД. Показник поширеності ВІЛ-інфекції на 01.01.2023р. становить 1183,1 на 100 тис населення та перевищує майже на 7% показник на 01.01.2022 року (1106,2). За 2022 рік було зареєстровано 3855 нових випадків ВІЛ, що становило 163,9 на 100 тис населення.

У 2022 році на диспансерний облік з встановленим діагнозом СНІД всього узято 686 осіб (29,0 на 100 тис населення) та знято з обліку в зв'язку із смертю від СНІДу – 250 осіб (10,6 на 100 тис населення).

Показник захворюваності на туберкульоз серед нових випадків за 2022 рік дорівнює 73,1 на 100 тис. населення (за 2021 рік – 84,9). Абсолютна кількість нових випадків захворілих на туберкульоз складає 1724 осіб. Захворюваність на

туберкульоз (нові випадки + рецидиви) за 2022 рік дорівнює 93,7 на 100 тис. населення (за 2021 рік – 105,9 на 100 тис. населення). Усього на активний туберкульоз та його рецидив захворіло 2208 осіб. Протягом 2022 року захворіло туберкульозом 43 дитини (за 2021 рік – 29) та 22 підлітки (за 2021 рік – 19).

При аналізі даних щодо виявлення туберкульозу методом мікроскопії мазка мокроти на первинному рівні за 2022 рік показник знизився до 0,7% проти 1,4% за 2021 рік, проте залишається більшим ніж середньо український (Україна за 2021 рік 0,4 %). Контингент хворих на усі форми активного туберкульозу 2022 рік складає 122,7 на 100 тис. населення проти 136,7 у минулому році.

В області ефективно впроваджуються заходи щодо зменшення тягаря ВІЛ-інфекції серед випадків туберкульозу, а саме, відсоток нових випадків туберкульозу, що пройшли тестування на ВІЛ серед хворих на туберкульоз за 2022 рік становить 99,7 %. Проведена значна робота по призначенню антиретровірусного лікування пацієнтам з ко-інфекцією ТБ/ВІЛ. Станом на 01.01.2023 року охоплення АРТ пацієнтів з ко-інфекцією ТБ/ВІЛ складає 95,6% від підлеглих.

Станом на 01.01.23 року в області при лікувально-профілактичних закладах міст та районів, в тому числі і на ФАПх, працює 800 кабінетів щеплень.

Всі кабінети щеплень забезпечені холодильним обладнанням для транспортування та зберігання ІБП з дотриманням умов «холодового ланцюга». Всього в ЛПЗ області в наявності 1122 холодильників, 1129 термосумок, 137 термоконтейнерів.

Проведеним аналізом щеплювальної роботи по області за 2022 рік встановлено, що робота з імунопрофілактики проводилась планово.

Середній показник охоплення рейтинговими щепленнями (середньоарифметичний показник від АКДП-3 до року; Поліо-3 до року, КПК 1 рік, Гепатит В-3 до року, БЦЖ новонароджені) по області складає 80 % (очікуваний 95%). Нижче обласного відсоток охоплення мають Одеський район 78% та Б Дністрівський район 80%, а серед ЛПЗ це ТОВ "Золота нива" 25%,

КНП "Тузлівський ЦПМСД" 31,9%, КНП "Одеська обласна клінічна лікарня" 45,4%, КНП "Великодолинський консультативно-діагностичний центр" 46,6%, КНП "Таїровський консультативно-діагностичний центр" 47,7%. Але є території, які працювали значно краще і мають показники вище середнього обласного. Серед таких: Болградський район 113%, Ізмаїльський район 107 %, Подільський район 104%.

За 12 місяців 2022 року в області щепленнями проти дифтерії, кашлюку, правця охоплено 70,2 (95,5)% дітей першого року життя. На 63,3 % були щеплені діти 6 років. На 59 % були вакциновані діти 16 років. Найнижчий відсоток охоплення серед дітей першого року життя мають такі території: Б Дністрівський район 67,5 %. Але є території, які працювали значно краще і мають показники вище середнього обласного. Серед таких: Подільський район 95,4 % та Ізмаїльський район 93 % райони

Рівень охоплення вакцинацією проти туберкульозу (далі - БЦЖ) новонароджених дітей складає 66,3 % від запланованої цільової групи. Найкращі показники відмічаються у КНП "Тарутинська ЦЛ" 100%, КНП "Любашівська БЛЛ" Любашівської с/р 87%, КНП "Татарбунарська БЛ" 84,4 %, КНП «Березівська ЦМЛ" 77,3%, КНП "Біляївська багатoproфільна лікарня" 72,9%, КНП "Арцизька ЦОЛ" 69,8%, КНП "Кілійська БЛ" Кілійської м/р 69,7 %. Найнижчі показники мають КНП Ізмаїльської м/р "Ізмаїльська МЦЛ" 57,6%, ДОЗ Одеської м/р 56,6%, КНП "Роздільнянська багатoproфільна лікарня" 56,5%, КНП "Білгород-Дністровська МБЛ" 49,60%, КНП "Одеська обласна клінічна лікарня" 45,4%

Середні обласні показники охоплення щепленнями проти кору, епідпаротиту та краснухи дитячого населення складають 66,7 % — діти 1 року та 63 % — діти 6 років. Нижче обласного відсоток охоплення серед дітей першого року життя має КНП "Болградська ЦРЛ" 45,5%, ДОЗ Одеської м/р 48%, КНП "Затоківська АЗПСМ" 48,3%, КНП "Теплодарська ЦМЛ" 54,4%, КНП "Чорноморська лікарня " 54,7%, КНП "Тузлівський ЦПМСД" 58,6%.

За 12 місяців 2022 року проти поліомієліту по області вакциновано 62,3 % дітей до року, ревакциновано у віці 6 та 14 років 58,5 % та 51,7% відповідно. Найнижчі показники охоплення щепленнями проти поліомієліту дітей до року в ТОВ "Золота нива" 14,3%, КП " Мед. лікувально-діагностичний центр "с. Кулевча 15,4%, КНП "Тузлівський ЦПМСД" 20,7%, КНП "Великодолинський консультативно-діагностичний центр" 39%, КНП "ЦПМСД "Фонтанської с/р 46,2%, КНП "ЦПМСД Білгород –Дністровський р/р" 46,4%, КНП "Таїровський консультативно -діагностичний центр" 50,6%. Вище середнього обласного показники отримано в Подільському 102, % та Роздільнянському 98,5 % районах.

3.12. Стан радіаційного забруднення

Відповідно до постанов Кабінету Міністрів України «Про організацію виконання постанов Верховної Ради Української РСР про порядок введення в дію законів Української РСР «Про правовий режим території, що зазнала радіоактивного забруднення внаслідок Чорнобильської катастрофи» та «Про статус і соціальний захист громадян, які постраждали внаслідок чорнобильської катастрофи» від 23.07.1991 №106 та «Про внесення змін і доповнень до постанови Кабінету Міністрів України від 23 липня 1991 №106» від 29.08.1994 №600 Одеський район Одеської області не входить до переліку територій, забруднених у результаті аварії на ЧАЕС.

В межах системи державного моніторингу нестандартних проб не виявлено.

3.13. Акустичний режим

Основними джерелами шумового забруднення, що мають прояв планувальних обмежень в умовах Одеського району є виробнича інфраструктура та транспортна мережа з транзитним рухом транспорту та залізничні шляхи.

3.14. Геологічна будова

Геологічне середовище - верхня частина літосфери і підземної гідросфери, активно взаємодіюча з компонентами ландшафту, яка і

знаходиться під впливом техногенної діяльності. Містить у собі ґрунтовий покрив, зону аерації, у природних умовах - зону вільно-го водообміну підземних вод. Більша частина Одеської області лежить у межах Причорноморської низовини. В Причорноморській низовині переважають палеогенові і неогенові морські відкладення, такі як вапняк, глина, пісок. Також внаслідок корозії на території області до складу ґрунту входять лесові і лесоподібні суглинки. Важливо наголосити, що Одеський регіон попадає в зону невеликої сейсмічної активності, епіцентром якої є гори на території Румунії. Північно-західну частину займають відроги Подільської височини. На південному заході області знаходяться схили Центральномолдавської височини. Територія має рівнинний рельєф. Загальне зниження поверхні спостерігається у напрямку узбережжя Чорного моря. Найвище місце зафіксовано на відрогам Подільської височини – 292 м – пагорб біля села Баштанків, найнижче – 4 м рівень води Куяльницького лиману.

У геологічній будові приймають участь кристалічні породи докембрію, які заглиблені на 1500-2000 м. Зверху вони перекриті товщею осадових відкладів палеогенової, неогенової і четвертинної систем.

Сучасні відклади характеризуються піщано-глинистим алювієм терас Дунаю (потужністю від 5,0 – 7,0 до 10,0 – 25,0 м) суглинистими і супіщаними відкладами з прошаруванням гравію і гальки днищ невеликих ярів і нижніх частин їх схилів (потужність 2,0 – 8,0 м).

Планована діяльність не торкається елементів геологічного, структурно-тектонічного ландшафту і не викличе негативних явищ геотехногенного походження в геологічному середовищі.

3.15. Інженерно-геологічні умови ділянки

В геологічному відношенні, за даними схеми інженерно-геологічного районування, територія розташована в межах західної частини Причорноморської западини і відноситься до категорії високого ризику

Інженерно-геологічного освоєння території. Природні рівні залягання ґрунтових вод на плакорі глибше 15-20 м.

Ґрунти проекрованої території відносяться до території з ймовірністю розвитку I та II типу просадочності. Відповідно до мікросейсмічного районування дана територія знаходиться у межах 8 бальної сейсмічності.

За ступенем сприятливості для забудови в межах міста виділено три типи територій: сприятливі, малосприятливі і несприятливі.

Території сприятливі для будівництва представлені високою плакорною частиною міста. Поверхня рівна, спокійна з ухилом поверхні не більше 10%. Основою для фундаментів є леси, суглинки лесовидні, супіски. Ґрунтові води залягають глибше 15 м.

Території малосприятливі для будівництва характеризуються ухилами поверхні до 15% (схили ярів), підтопленням (понижені ділянки з високим заляганням ґрунтових вод 1- 3 м). При забудові цих територій необхідні додаткові заходи по інженерній підготовці території.

Території несприятливі для будівництва представлені порушеними формами рельєфу, затопленими, заболоченими територіями.

3.16. Рослинний світ

Територія має часткове ґрунтове покриття з трав'янистою рослинністю, поодинокими чагарниками, що хаотично ростуть, на невеликих площах. Загалом у даний час стан навколишнього середовища району проектування можна оцінити як задовільний.

3.17. Прогнозні зміни поточного стану довкілля, у тому числі здоров'я населення, якщо документ державного планування не буде затверджено

Позитивним наслідком реалізації передбачених планувальних рішень є:

– обґрунтування стратегії планування і забудови земельної ділянки площею 6,2118 га в селищі Нові Білярі Одеського району Одеської області;

– обґрунтування майбутніх потреб і визначення переважних напрямів використання територій;

– визначення напрямів сталого розвитку частини території Одеського району Одеської області;

– планування, забудови та іншого використання територій з дотриманням вимог містобудівного, санітарного, екологічного, природоохоронного, протипожежного та іншого законодавства, урахуванням державних, громадських і приватних інтересів (планувальним обмеженням на території ДПТ є лінії регулювання забудови, межі земельних ділянок суміжних землекористувачів та нормативні санітарні зони основних діючих об'єктів, згідно ДСП 173-96 «Державні санітарні правила планування та забудови населених пунктів»);

– визначення принципів і напрямів планувальної організації та функціонального призначення територій;

– розробка пропозиції щодо удосконалення системи транспортної та логістичної інфраструктури;

– встановлення режиму забудови території, на якій передбачено провадження містобудівної діяльності;

– розробка заходів щодо забезпечення охорони навколишнього природного середовища;

- здійснення моніторингу стану навколишнього природного середовища;

– визначення санітарно-захисних зон, сприятливих умов шляхом комплексного благоустрою та озеленення території.

Результат реалізації проекту – розміщення та експлуатація гідротехнічної споруди у вигляді пірсу з двома причалами №38/2 та 38/3 та інших будівель та споруд морського транспорту в селищі Нові Білярі Одеського району Одеської області.

У ДДП сформульовані принципи планувальної організації забудови і її просторової композиції.

Необхідність у цій роботі визначена основними планами держави в частині збільшення логістичного потенціалу для забезпечення економічної незалежності України, зокрема населених пунктів, підприємств і установ Одеської області та поліпшення екологічної ситуації за рахунок водного транспорту.

Транспортно-дорожній комплекс в області представлений усіма видами транспорту і включає у себе найкрупніші морські експедиторські торговельні порти, судноплавні компанії, розвинене залізничне та автодорожнє господарство, широку мережу автотранспортних підприємств, аеропортів та аеродромні комплекси, авіакомпанії. В області у широких масштабах забезпечується передача вантажів між різними видами транспорту, діють міжнародні залізнично-морські та автомобільно- морські переправи.

Через територію Одеської області проходять 5 міжнародних транспортних коридорів: сьомий та дев'ятий критські, транспортний коридор TRACECA (Європа-Кавказ-Азія), коридори «Балтійське море - Чорне море» та «Чорноморське транспортне кільце» - транспортний коридор навколо Чорного моря Організації Чорноморського Економічного Спів-робітництва (ОЧЕС). Протяжність транспортних коридорів по території області становить 706,4 км. У 2020 році підприємствами транспорту перевезено 36,2 млн.т вантажів, що на 15,7 % менше, ніж у 2019 році. Вантажообіг зменшився на 2,8 % і становив 64,1 млрд.км.

Послугами пасажирського транспорту скористалися 199,5 млн пасажирів, виконано пасажирообіг в обсязі 5352,3 млн.пас.км, що відповідно на 36,2 % та на 54,7 % менше від обсягів 2019 року.

Позитивним фактором є вигідне розташування проектованої території щодо транспортних коридорів. Ділянка для розміщення проектованої інфраструктури у безпосередній близькості до населеного пункту.

У зв'язку з визначеним, у разі не затвердження зазначеного містобудівного документу, та, тим самим, не здійснення розміщення об'єкту планування, можливо прогнозувати погіршення поточного економічного, соціального стану, стану довкілля, у тому числі здоров'я населення, внаслідок будівництва. За результатами проведеного аналізу, розміщення об'єкту транспортної інфраструктури є оптимальним рішенням, з метою забезпечення соціально-економічного розвитку регіону та, у т.ч., поліпшення стану довкілля за рахунок впорядкування території та виконання природоохоронних заходів.

При відсутності реалізації планувальних рішень - не буде досягнуто визначеної цілі, а також збільшує ризики для стану навколишнього середовища і здоров'я людей. Погіршення якості повітря має значні економічні та соціальні наслідки, включаючи погіршення здоров'я та зниження продуктивності праці, що призводить до погіршення якості життя. Відмова від планувальних рішень ДДП не створить умов розвитку підприємницької діяльності.

4. ЕКОЛОГІЧНІ ПРОБЛЕМИ, У ТОМУ ЧИСЛІ РИЗИКИ ВПЛИВУ НА ЗДОРОВ'Я НАСЕЛЕННЯ, ЯКІ СТОСУЮТЬСЯ ДОКУМЕНТА ДЕРЖАВНОГО ПЛАНУВАННЯ, ЗОКРЕМА ЩОДО ТЕРИТОРІЙ З ПРИРОДООХОРОННИМ СТАТУСОМ

Виникнення будь-якого негативного впливу, та, як слід, погіршення стану довкілля, умов життєдіяльності населення та стану його здоров'я не очікується та не прогнозується.

При реалізації планованої діяльності щодо земельної ділянки орієнтовною площею 6,2118 га розташованої в селищі Нові Білярі Одеського району Одеської області можливі наступні ймовірні впливи планованої діяльності на фактори довкілля:

4.1 Вплив на клімат та мікроклімат

Виникнення мікрокліматичних умов, що сприяють розповсюдженню шкідливих видів фауни і флори, в районі розміщення об'єкту не передбачається. Особливості кліматичних умов не сприяють зростанню інтенсивності впливів планованої діяльності на навколишнє середовище.

4.2 Вплив на атмосферне повітря

В результаті реалізації планувальних рішень не передбачається значного збільшення викидів забруднюючих речовин в атмосферне повітря та погіршення його стану. До можливих очікуваних потенційних джерел викидів забруднюючих речовин до атмосферного повітря відносяться: станції розвантаження/перевантаження, місця зберігання і транспортування вантажів, локальні очисні споруди очищення госппобутових стоків, процеси перевантаження, робота ДВЗ транспорту. Джерелами об'єкту прогнозується можливість викиду наступних забруднюючих речовин: речовин у вигляді суспендованих частинок (мікрочастинки та волокна), азоту двоокис, вуглецю окис, діоксид сірки, сажа, вуглеводні насичені C₁₂-C₁₉, бензину, метан, аміак, сірководень.

Для зменшення викидів забруднюючих речовин в атмосферу з джерел забруднення мультимодального терміналу рекомендується:

- підтримувати в повній технічній справності резервуари, їх герметичність, технологічне устаткування і трубопроводи;
- підтримувати технічну справність дихальних клапанів, своєчасно проводити їх технічне обслуговування і відповідні регулювання;
- забезпечувати герметичність зливних і вимірів пристроїв, люків оглядових і зливних колодязів;
- здійснювати перелив рідких продуктів тільки із застосуванням герметичних муфт;
- не допускати переливань і розливів рідких продуктів при заповненні резервуарів;
- підтримувати в справності рахунководозуючі пристрої, пристрої для відвертання переливання, системи забезпечення герметичності процесу переливу, системи автоматизованого виміру кількості зливних продуктів в одиницях маси (об'єму), а також облаштування трубопроводу після закінчення операції переливу.

При штатному режимі провадження планової діяльності з урахуванням впровадження передбачених організаційно-технічних заходів та визначених екологічних умов – вплив об'єкту планованої діяльності на атмосферне повітря характеризуватиметься як екологічно допустимий.

4.3 Акустичний, вібраційний вплив.

Джерелами шуму планової діяльності є приводи конвеєрів, затвори шлюзові, вентиляційне обладнання тощо. Вплив на довкілля за фактором шумового забруднення атмосферного повітря буде носити довгостроковий характер, у той час, за рахунок відповідності діючим нормативам є незначним та допустимим.

Джерелами вібрації є технологічне та вентиляційне обладнання. На межі найближчої житлової забудови рівень вібрації визначається як «відсутній» за санітарно-гігієнічними нормативами, вплив на довкілля не передбачається.

Проектом не передбачено встановлення на об'єкті обладнання, яке б могло являтися джерелами іонізуючих випромінювань, вплив на довкілля від планованої діяльності не передбачається. Додаткового світлового та теплового забруднення від провадження планованої діяльності не передбачаються.

4.4 Вплив на водні ресурси. Вплив на водні ресурси. Очікуваний вплив реалізації планувальних рішень полягає у водоспоживанні і водовідведенні до локальних очисних споруд, тому можна вважати його допустимим.

Для збору розлитих рідких продуктів на мультимодальному терміналі має бути запас сорбенту в кількості, достатній для ліквідації наслідків максимально можливої протоки. Допускається для збору розлитих продуктів використати пісок, який розміщується на території мультимодального терміналу в спеціальних контейнерах. Місця розливу рідких продуктів на ґрунт необхідно негайно зачистити шляхом зняття шару землі до глибини, на 1 - 2 см що перевищує глибину проникнення рідких продуктів в ґрунт. Вибраний ґрунт

віддаляється в спеціально обладнаний контейнер, виїмка, що утворилася, має бути засипана свіжим ґрунтом або піском.

Зливання води, що містить нафту, а також відпрацьованих господарсько-побутових вод із суден слід здійснювати в спеціальні плавзасоби або на берегові очисні споруди. Тверді відходи із суден слід здавати береговим службам для переробки та утилізації.

Скидання стічних вод із суден, які знаходяться у внутрішніх морських водах, територіальному морі та портах України, допускається за умови очищення стічних вод на судових установках, які відповідають вимогам, установленим МАРПОЛ 73/78 та підтвердженням свідоцтвом класифікаційного товариства. Рішення щодо відповідності якості вод нормативам граничнодопустимих концентрацій речовин приймається спеціальними підрозділами Мінприроди України.

4.5 Вплив на земельні ресурси. Внаслідок реалізації планувальних рішень не передбачається змін у топографії або в характеристиках рельєфу, поява таких загроз, як землетруси, зсуви, селеві потоки, провали землі та інші подібні загрози. Можливим джерелом забруднення можуть стати витіки з території будівництва, шляхом забруднення від паливно-мастильних матеріалів, технічних рідин, що зберігаються неналежним чином, а також забруднення будівельним сміттям. Ризики будуть мінімізовані за рахунок ретельного управління будівельними роботами, безпечного зберігання паливно-мастильних матеріалів, технічних рідин та інших небезпечних речовин відповідно до кращої міжнародної практики і суворого контролю за відходами та їх утилізації згідно з чинним законодавством. Реалізація рішень, потребує виїмку певного обсягу ґрунту під фундаменти. Верхній шар ґрунту буде зніматися і окремо зберігатися. Частина ґрунту (родюча) буде використана для покриття фундаментів. Інша частина використовуватиметься для відновлення ділянок, з яких здійснюється виїмка матеріалу для облаштування фундаментів або для відновлення інших пошкоджених ділянок території. Виїмка ґрунту

проводитиметься з урахуванням місцевих геофізичних умов, так щоб гарантувати безпеку об'єкту і, в той же час, звести до мінімуму вплив на довкілля.

Відходи. В процесі впровадження планової діяльності очікується утворення наступних видів відходів: матеріали обтиральні зіпсовані, відпрацьовані чи забруднені; відходи від функціонування установок для очищення вод стічних, не позначені іншим способом; відходи, стабілізовані або затверділі за допомогою матеріалу що зв'язує неорганічного; одяг зношений або зіпсована; залишки зернові від очищення зерна; макулатура паперова і картонна; тара пластикова дрібна використана; деревина і вироби з деревини зіпсовані або використані (тара дерев'яна використана); матеріали фільтрувальні зіпсовані, відпрацьовані чи забруднені; матеріали абразивні та вироби з них зіпсовані, забруднені або неідентифіковані, які не можуть бути використані за призначенням.

4.6 Вплив на тваринний і рослинний світ.

Планована діяльність передбачає заходи по відтворенню зелених насаджень, вплив не відбувається.

4.7 Вплив електромагнітного випромінювання: нормування електромагнітного випромінювання радіочастотного діапазону на робочих місцях здійснюється згідно з «Державними санітарними нормами і правилами при роботі з джерелами електромагнітних полів», затвердженими наказом МОЗ України від 18.12.2002 за № 476. Захист персоналу від дії ЕМП досягається шляхом проведення організаційних, інженерно-технічних заходів, а також використання засобів індивідуального захисту.

4.8 Навколишнє соціальне середовище – планована діяльність позитивно посприяє на навколишнє соціальне середовище, оскільки будівництво та експлуатація об'єкту буде надавати позитивний вплив на місцеву економіку, через зайнятість місцевого населення під час будівництва, а також в більш довгостроковій перспективі - у вигляді орендної плати за

земельні ділянки і податкових надходжень до місцевого бюджету, плати за послуги місцевих комунальних служб, і зайнятості технічного обслуговуючого персоналу. Будівництво об'єкту передбачає залучення значних інвестицій в економіку Одеського району Одеської області. Ніякого примусового переселення не очікується. Ні на одному з етапів реалізації не передбачено використання дитячої чи примусової праці. Реалізація ДДП є вагомим внеском у розвиток як регіональної економіки, так і економіки України в цілому;

4.9 Навколишнє техногенне середовище – планована діяльність не спричиняє порушення навколишнього техногенного середовища. Пам'ятки архітектури, історії і культури, зони рекреації, культурного ландшафту та інші елементи техногенного середовища в зоні впливу об'єкту відсутні.

Ймовірність виникнення шкідливих ефектів у населення надзвичайно мала, та як слід, соціальний рівень ризику буде оцінюватися як «прийнятний». Ризик впливу планованої діяльності на здоров'я населення відсутній. Шумове навантаження, вплив вібрації та інших негативних чинників на житлові території при реалізації планованої діяльності прийнятний.

Будь-яких ускладнень не виникало.

5. ЕКОЛОГІЧНІ ПРОБЛЕМИ, У ТОМУ ЧИСЛІ РИЗИКИ ВПЛИВУ НА ЗДОРОВ'Я НАСЕЛЕННЯ, ЯКІ СТОСУЮТЬСЯ ДОКУМЕНТУ ДЕРЖАВНОГО ПЛАНУВАННЯ, ЗОКРЕМА ЩОДО ТЕРИТОРІЙ З ПРИРОДООХОРОННИМ СТАТУСОМ

Проектована ділянка розташована поза меж територій і об'єктів природно-заповідного фонду, не є землями зарезервованими до подальшого заповідання та особливо цінного призначення тощо. Заплановані до виконання законодавчо-обґрунтовані заходи, направлені на забезпечення максимальних приземних концентрацій забруднюючих речовин на межі санітарно-захисної зони від джерел викидів складуть менше, ніж значення ГДК, що відповідає санітарним та екологічним вимогам. Ризики розвитку неканцерогенних і індивідуального канцерогенного ефектів для здоров'я населення при впливі забруднюючих речовин, що викидаються джерелами викидів на території

планованої діяльності, відсутні, ймовірність виникнення шкідливих ефектів у населення надзвичайно мала, та як слід, соціальний рівень ризику буде оцінюватися як «прийнятний». Ризик впливу планованої діяльності на здоров'я населення відсутній. Шумове навантаження, вплив вібрації та інших негативних чинників на житлові території при реалізації планованої діяльності, а також при проведенні будівельних робіт у межах норми.

Виникнення будь-якого негативного впливу, та, як слід, погіршення стану довкілля, умов життєдіяльності населення та стану його здоров'я не очікується та не прогнозується.

6. ЗОБОВ'ЯЗАННЯ У СФЕРІ ОХОРОНИ ДОВКІЛЛЯ, У ТОМУ ЧИСЛІ ПОВ'ЯЗАНІ ІЗ ЗАПОБІГАННЯМ НЕГАТИВНОГО ВПЛИВУ НА ЗДОРОВ'Я НАСЕЛЕННЯ, ВСТАНОВЛЕННІ НА МІЖНАРОДНОМУ, ДЕРЖАВНОМУ ТА ІНШИХ РІВНЯХ, ЩО СТОСУЮТЬСЯ ДОКУМЕНТА ДЕРЖАВНОГО ПЛАНУВАННЯ, А ТАКОЖ ШЛЯХИ ВРАХУВАННЯ ТАКИХ ЗОБОВ'ЯЗАНЬ ПІД ЧАС ПІДГОТОВКИ ДОКУМЕНТУ ДЕРЖАВНОГО ПЛАНУВАННЯ

Основними міжнародними правовими документами щодо СЕО є Протокол про стратегічну екологічну оцінку (Протокол про СЕО) до Конвенції про оцінку впливу на навколишнє середовище у транскордонному контексті (Конвенція Еспо), ратифікований Верховною Радою України (№ 562-VIII від 01.07.2015), та Директива 2001/42/ЄС про оцінку впливу окремих планів і програм на навколишнє середовище, імплементація якої передбачена Угодою про асоціацію між Україною та ЄС. Засади екологічної політики України визначені Законом України «Про основні засади (Стратегію) державної екологічної політики на період до 2020 року» (ухвалено Верховною Радою України 21 грудня 2010 року).

В цьому законі СЕО згадується в основних принципах національної екологічної політики, інструментах реалізації національної екологічної політики та показниках ефективності Стратегії.

Зокрема, одним з показників цілі 4 Стратегії «Інтеграція екологічної політики та вдосконалення системи інтегрованого екологічного управління» є показник «Частка державних, галузевих, регіональних та місцевих програм розвитку, які пройшли стратегічну екологічну оцінку – відсотків».

Міжнародні зобов'язання у сфері охорони довкілля Україна взяла на себе, підписавши більш ніж 50 міжнародних багатосторонніх угод, що стосуються збереження та збалансованого використання біорізноманіття, серед яких:

Конвенція про біологічне різноманіття, яка була започаткована під час Всесвітньої конференції глав держав та міністрів довкілля у 1992 році в м. Ріо-деЖанейро (Бразилія) й ратифікована Верховною Радою України 29 листопада 1994року;

Конвенція про водно-болотні угіддя, що мають міжнародне значення головним чином як середовище існування водоплавних птахів (Рамсарська конвенція, м. Рамсар, Іран, 1971);

Конвенція про збереження мігруючих видів диких тварин (Бонн, 1979);

Конвенція про охорону дикої флори і фауни та природних середовищ існування в Європі (Бернська конвенція);

Рамкова конвенція ООН про зміну клімату (ратифікована Україною 29 жовтня 1996);

Європейська конвенція про охорону археологічної спадщини (Валлетта, 1992);

Конвенція про охорону та використання транскордонних водотоків та міжнародних озер (Гельсінкі, 1992), що є чинною в Україні з 1 липня 1999;

Стокгольмська конвенція про стійкі органічні забруднювачі (Стокгольм, 2001 р.), яка ратифікована в Україні від 18 квітня 2007 року.

Реалізація заходів Програми передбачає започаткування реалізації принципів Європейського зеленого курсу прийнятого 11 грудня 2019 року, а саме:

1. «Кліматична нейтральність» Європи

Домінуючий напрямок Європейського зеленого курсу. ЄС має на меті досягти нульового рівня викидів парникових газів до 2050 року.

2. Економіка замкнутого циклу

У березні 2020 року в рамках спільної промислової стратегії ЄС затверджено новий План дій з економіки замкнутого циклу. Описані принципи стійкого виробництва та дано вказівки щодо того, як виробляти товари, використовуючи менше сировини та забезпечуючи їх повторне використання та переробку. Приділяється увага вуглецевим галузям промисловості – сталеливарної, цементної та текстильної.

3. Нульове забруднення

Стосовно всіх типів забруднення, чи то забруднення повітря, ґрунту чи води, ставиться мета формування «довкілля, вільного від забруднень» до 2050 року. До нових ініціатив у цій галузі також входить стратегія з досягнення «нульової токсичності навколишнього середовища».

4. Екосистеми та біорізноманіття

Нова Стратегія збереження біорізноманіття представлена в березні 2020 року. Європа прагне надихати інші країни на власному прикладі, вживаючи нових заходів щодо боротьби з основними факторами скорочення біологічної різноманітності. До них входить вирішення проблеми забруднення ґрунту та води, а також нова стратегія в галузі лісоустрою. Необхідне збільшення кількості дерев як у містах, так і у сільській місцевості. Для просування продукції, виробництво якої не вимагає вирубування лісів, будуть розроблені нові правила маркування.

5. Стратегія «від ферми до столу»

Метою нової стратегії є створення «зеленої та здоровішої сільськогосподарської системи». Вона включає плани щодо значного скорочення використання хімічних пестицидів, добрив і антибіотиків. Нові національні стратегічні плани, які будуть представлені державами-членами в

рамках Загальної сільськогосподарської політики, повинні відповідати цілям Зеленого курсу.

6. Транспорт

Через рік після узгодження Європейським Союзом нових нормативів викидів CO₂ для автомобілів автомобільний сектор став предметом критики з боку Єврокомісії. Раніше ставилось за мету скоротити викиди до 95гCO₂/км до 2021 року. Тепер необхідно звести обсяг викидів на нуль у 2030-х роках. Подальшу підтримку переходу на електромобілі буде надано у вигляді створення 1 мільйона громадських зарядних станцій по всій Європі до 2025 року. Використання «стійкого альтернативного палива» – біопалива та водню – просуватиметься в авіації, вантажоперевезеннях та для великовантажного автотранспорту, де перехід на електрику на даний момент неможливий.

7. Фінансування

Щоб «ніхто не залишився осторонь», Єврокомісією було запропоновано механізм справедливого переходу для надання допомоги регіонам, найбільш залежним від викопного палива. Мета полягає в тому, щоб мобілізувати 100 мільярдів євро та спрямувати їх до найбільш уразливих регіонів та секторів. Ці кошти пропонується залучити із трьох джерел:

- 1) Фонд справедливого переходу, який об'єднає ресурси з регіональних стратегічних бюджетів країн ЄС;
- 2) Програма Invest EU, в рамках якої кошти виділятимуться Європейським інвестиційним банком (ЄІБ);
- 3) Фінансування з боку ЄІБ з допомогою власного капіталу банку ЄС.

На кожен євро, витрачений із коштів Фонду, можуть припадати 2 або 3 євро із місцевого бюджету. У цьому напрямі буде переглянуто принципи надання державної підтримки, щоб уряди держав-членів ЄС могли безпосередньо підтримувати інвестиції в чисту енергетику. Регіонам також буде запропоновано технічну допомогу з освоєння коштів з дотриманням суворих вимог ЄС щодо витрачання коштів державної підтримки. При цьому

будь-який обсяг державної підтримки буде перевірено Єврокомісією в рамках нових регіональних планів переходу, наперед представлених до Брюсселя.

З метою оцінки прогресу ЄС у досягненні цих цілей 8-а Програма дій у галузі охорони навколишнього середовища до 2030 року. пропонує створити нову структуру моніторингу. Це допоможе ЄС та державам-членам визначити, наскільки добре вони живуть у межах планетарних кордонів. Метою документа є прискорення переходу до кліматично нейтральної, ресурсоефективної, стійкої економіки, у межах якої планеті повертається більше ресурсів, ніж споживається. У ньому стверджується, що добробут та процвітання людини залежить від здоров'я екосистем, у межах яких вона здійснює свою діяльність.

У документі закріплено шість першочергових завдань на базі ЄЗК:

1. досягнення цільового показника скорочення викидів парникових газів до 2030 року та кліматичної нейтральності до 2050 року;
2. підвищення адаптивного потенціалу, стійкості та зниження вразливості до зміни клімату;
3. наближення до моделі сталого зростання, усунення зв'язку між економічним зростанням, використанням ресурсів та погіршенням стану навколишнього середовища, прискорення переходу до економіки замкнутого циклу;
4. прагнення до нульового забруднення, у тому числі щодо стану повітря, води та ґрунту, а також охорона здоров'я та благополуччя населення Європи;
5. охорона, збереження та відновлення біорізноманіття та примноження природного капіталу (особливо повітря, води, ґрунту та лісу, прісної води, болотних та морських екосистем);
6. зниження екологічного та кліматичного навантаження, пов'язаного з виробництвом та споживанням (особливо у сфері енергетики, промислового розвитку, будівництва будівель та інфраструктури, мобільності та продовольчої системи).

В умовах об'єктивно діючих соціальних, економічних та фінансових обмежень, формування Програми пов'язане з вибором пріоритетних завдань на основі системи критеріїв, що базуються на всебічній оцінці реальної ситуації. Відповідно до цього, проблеми у сфері охорони навколишнього природного середовища регіону передбачається розв'язати шляхом:

В Україні сформовано інвестиційне законодавство, в якому, зокрема, значна увага приділяється необхідності дотримання екологічних норм в процесі інвестиційної діяльності. Так Законом України «Про інвестиційну діяльність» встановлюється заборона інвестування в об'єкти, створення і використання яких не відповідає вимогам санітарно-гігієнічних, радіаційних, екологічних, архітектурних та інших норм, встановлених законодавством України (ст. 4). В разі порушення екологічних, санітарно-гігієнічних та архітектурних норм державний орган може прийняти рішення про зупинення або припинення інвестиційної діяльності (ст. 21). Також в ст. 8 зазначається, що інвестор зобов'язаний одержати висновок з оцінки впливу на довкілля у випадках та порядку, встановлених Законом України «Про оцінку впливу на довкілля».

Екологічні та інші обмеження планованої діяльності встановлюються згідно вимог чинного законодавства України, зокрема Законів України: «Про охорону навколишнього природного середовища», «Про оцінку впливу на довкілля», «Про охорону земель», «Про охорону атмосферного повітря», «Про відходи», «Про природно-заповідний фонд України», «Про тваринний світ», «Про рослинний світ», «Про забезпечення санітарного та епідемічного благополуччя населення», «Про затвердження державних санітарних правил та норм захисту населення від впливу електромагнітного випромінювання», Водного, Земельного, Лісового кодексів України тощо.

Обмеженнями впливу на ґрунти і рослинний світ є: законодавчі вимоги щодо збереження біорізноманіття об'єктів рослинного світу, запобігання небажаним змінам ґрунтів і природних рослинних угруповань та негативному впливу на них господарської діяльності. Санітарно-епідеміологічне обмеження

встановлюється за нормативами ГДР шумового впливу та напруженості, обмеження щодо утримання зелених насаджень.

Передбачено максимальне збереження природного ландшафту.

Передбачено проведення досліджень з метою визначення ґрунтових характеристик.

Передбачено здійснення відповідних компенсаторних заходів.

Поводження з рослинним шаром ґрунту передбачено у встановленому законодавством порядку.

Відшкодування втрат сільськогосподарського виробництва передбачено у порядку, відповідно до вимог постанови Кабінету Міністрів України від 17.11.1997 №1279 «Про розміри та Порядок визначення втрат сільськогосподарського і лісогосподарського виробництва, які підлягають відшкодуванню».

Забезпечення наявності законодавчо встановлених СЗЗ щодо об'єктів, розміщення та експлуатація яких передбачає необхідність їх утворення.

Передбачено організацію системи водопостачання та водовідведення.

Передбачено організацію системи збору, очищення та відведення дощових стоків.

Передбачено захист відкритих ґрунтів від механічного та хімічного забруднення.

Передбачено покриття проєктованих проїздів, майданчиків, автостоянок, пішохідних доріжок мають тверде покриття без канцерогенних випаровувань.

Передбачено організацію системи роздільного збору відходів і їх своєчасного видалення, загальне впорядкування території.

Передбачено здійснення системи моніторингу щодо стану довкілля (період реалізації та експлуатації).

7. ОПИС НАСЛІДКІВ ДЛЯ ДОВКІЛЛЯ, У ТОМУ ЧИСЛІ ДЛЯ ЗДОРОВ'Я НАСЕЛЕННЯ, У ТОМУ ЧИСЛІ ВТОРИННИХ, КУМУЛЯТИВНИХ, СИНЕРГІЧНИХ, КОРОТКО-, СЕРЕДНЬО- ТА ДОВГОСТРОКОВИХ (1, 3-5 ТА 10-15 РОКІВ ВІДПОВІДНО, А ЗА

НЕОБХІДНОСТІ - 50-100 РОКІВ), ПОСТІЙНИХ І ТИМЧАСОВИХ, ПОЗИТИВНИХ І НЕГАТИВНИХ НАСЛІДКІВ

7.1. Архітектурно-планувальна організація території

Архітектурно - планувальні рішення забудови земельної ділянки розроблені з урахуванням функціонального призначення будівель, санітарних, екологічних, протипожежних та будівельних норм і правил, а також інженерно-геологічних і кліматичних умов майданчика.

За основу рішення генерального плану прийнятий принцип зонування. Передбачено утворення наступних зон:

- адміністративна зона, в якій розміщується побутовий корпус для персоналу з необхідними приміщеннями для працівників;
- виробнича зона, в якій розміщуються причали № 38/2 та 38/3, конвеєрні галереї для транспортування зерна з трубопроводами для транспортування рослинних олій;
- господарська зона, в якій розміщується під'їзна естакада.

Генеральний план розроблений з ув'язкою з існуючою ситуацією та раніше розробленою містобудівною документацією.

Причальна споруда представляє собою двосторонній причал естакадного типу. Загальна довжина причальної споруди складає 280 метрів, з котрих 245 метрів являється причалом естакадного типу. Залишкова довжина в 35 метрів досягається за рахунок пішохідного містку та влаштування одного швартовного палу по краю причальної споруди.

Причальна споруда розрахована на прийомку та обробку максимального судна дедвейтом 80 тис. тон для причалу №38/2 та судна дедвейтом 40 тис. тон для причалу №38/3.

Глибина біля кордону для причалу №38/2 складає 16,5 метрів, для причалу №38/3 – 12,7 метри.

Позначка верху причальної споруди складає 2,84 метри в Балтійській системі висот.

Частина причальної споруди естакадного типу має ширину 26,5 метрів. На даній частині причальної споруди розташовується технологічне обладнання, а саме:

- опори для прокладки конвеєрних галерей;
- конвеєрні галереї;
- суднонавантажувальні машини на рельсовому ході, ширина підмашинного шляху складає 10,5 метрів;
- технологічний майданчик олійних вантажів;
- трубопроводи для перевантаження олійних вантажів;
- порталний кран, обладнаний грейфером, ширина колії 10,5 метрів (опціонально);
- один або два крани на пневмоколісному ході типу Liebherr 280.

Частина причальної споруди, довжиною 245 метрів, представляє собою семирядну естакаду, виконану на металевих палях діаметром 1220x14 мм довжиною 34,35 метри для чотирьох рядів палей зі сторони причалу №38/2 та 32,35 метри для трьох рядів палей зі сторони причалу №38/3.

Ростверк естакадної частини причалу виконаний у вигляді монолітної залізобетонної конструкції з влаштуванням повздовжніх та поперечних ригелів. По торцях ростверк обладнується бортовою балкою для встановлення відбійних приладів.

Причал №38/2 облаштовується швартовними тумбами ТСС-100, причал №38/3 облаштовується швартовними тумбами ТСО-63.

Причальна конструкція облаштовується відбійними пристроями SPC 900 J1.1 для причалу №38/2, та відбійними пристроями SPC 800 J1.1 для причалу №38/3. Відбійні пристрої розраховані на утримання та компенсування навантаження на причальну споруду від розрахункових суден.

Всі залізобетонні конструкції виконуються з бетону В30, F200, W8, що виконаний на сульфатостійкому цементі.

По краю причальної конструкції влаштовується швартовний пал габаритами 10x10 метрів висотою 2,5 метри, влаштований на металевих палях діаметром 1220x14 мм, довжиною 31,2 метри. Пали обладнаються швартовними тумбами ТСС-100. На палі встановлюється навігаційний знак типу колонна висотою 5 метрів.

З'єднання естакадної частини причальної споруди з палом виконується за рахунок влаштування металевого з'єднувального пішохідного містку виконаних на пальовій основі з палів діаметром 820x14 мм довжиною 27,6 метри.

Режим роботи проєктованих причалів – цілодобовий, цілорічний.

В якості розрахункових типів суден прийняті існуючі та перспективні судна з наступними габаритами:

Для причалу №38/2:

- довжина 240,0 м.;
- ширина 38,0 м.;
- осадка у вантажі 15,0 м.

Для причалу №38/3:

- довжина 190,0 м.;
- ширина 29,0 м.;
- осадка у вантажі 11,2 м.

При цьому враховувались наступні фактори:

- райони плавання та відстані перевезень;
- навігаційні та технологічні обмеження в портах-кореспондентах;
- рід вантажу, кількість та партійність відправок;
- структура та склад вітчизняного та світового транспортного вантажного флоту.

Для працівників комплексу «Техагро» передбачається будівництво адміністративно-побутових приміщень на береговій частині за межами проєктованої ділянки. Для персоналу, який присутній на причалах 38/2 та 38/3

під час розвантажувальних операцій передбачено побутовий корпус з приміщенням для відпочинку, технічним приміщенням та біотуалетом.

З'єднання з берегом відбувається за рахунок з'єднувальної естакади.

З'єднувальна естакада

З'єднувальна естакада представляє собою залізобетонний ростверк ригельної конструкції, який виконаний на пальовій основі з металевих паль 820x10 мм довжиною та з'єднує між собою причальну споруду з існуючою автомобільною дорогою.

Довжина з'єднувальної естакади складає близько 203,5 метри.

Ширина з'єднувальної естакади складає 19,55 метри, з котрих 9,4 метри представляються собою монолітну конструкцію, а 10,15 метри ширини представляють поперечні поодинокі ригелі для прокладки конвеєрних галерей та технологічних трубопроводів.

Товщина ростверку з'єднувальної естакади складає 850 мм.

Всі залізобетонні конструкції виконуються з бетону В30, F200, W8, що виконаний на сульфатостійкому цементі.

Для розробленої причальної споруди у зв'язку з виконанням днопоглиблювальних робіт поблизу берегової смуги передбачаються берегоукріплюючі заходи. Берегоукріплюючі заходи передбачається виконувати двох типів: у вигляді вертикальної стінки з металевого шпунту та берегоукріплюючу споруду укiсного типу.

Тип споруди, що передбачається залежить від зони розташування берегоукріплюючого заходу. Берегоукріплення у вигляді вертикальної шпунтової стінки застосовується у зонах безпосередньої близькості до автошляхів та зони технологічного коридору для проходження конвеєрних галерей та технологічних трубопроводів. В зоні влаштування операційної зони причалу №38/3 передбачається влаштування берегоукріплення укiсного типу.

З'єднання причальної споруди з берегом виконується за допомогою з'єднувальної естакади.

Проїзд вантажного транспорту по даній споруді забезпечується за допомогою влаштування двостороннього руху по проїжджій частині шириною 7,0 метрів. При цьому рух на причальну споруду передбачається тільки для портового технологічного вантажного транспорту. Рух транспорту по причальній споруді проходить поза порталом зерноавантажувальної машини з перевантаженням вантажів на морські судна. Зворотній рух виконується у порталному просторі кранів на пневмоколісному ході, що встановлені на причалі. На причальній споруді передбачене розворотне коло радіусом 6,5 метрів, що цілком достатньо для розвороту технологічного транспорту.

З'єднувальна естакада обладнана пішохідною ділянкою для пересування персоналу до причальної споруди.

Берегоукріплення з металевго шпунту

Берегоукріплення з металевго шпунту представляє собою берегоукріплюючу споруду вертикального типу, де ґрунтові маси закріплюються за допомогою, зануреного на необхідну глибину металевго шпунту. Для забезпечення стійкості даної берегоукріплюючої споруди влаштовується її закріплення за допомогою ґрунтових анкерних тяг діаметром 73 мм, довжиною 33 метри, та встановлені з кроком 2,4 метри.

В якості основного несучого елемента передбачається використовувати металевий шпунт PU32 з різною довжиною по довжині берегоукріплення.

Загальна довжина берегоукріплення з металевго шпунту складає 515 метрів.

По всій довжині берегоукріплення влаштовується монолітний залізобетонний шапочний брус.

На довжині 47,7 метри в тиловій частині берегоукріплення, вздовж існуючої підпірної стінки влаштовується покриття з плитки ФЕМ h=12 см, шириною 8 метрів.

На всій іншій довжині виконується зворотна відсіпка піщаним ґрунтом від існуючого рельєфу до позначки від 1,34 до 1,92 метри в Балтійській системі висот.

Берегоукріплення укісного типу

Берегоукріплююча споруда укісного типу представляє собою накидання з тетраподів масою 3,0 тони, що укладені на кам'яну постіль, яка в свою чергу укладена на щебеневу основу. Укладання виконується з ухилом 1:3.

При будівництві берегоукріплення даного типу передбачається формування перехідної ділянки для забезпечення більшої стійкості ухилу та перешкоджанню його сповзання.

Загальна довжина берегоукріплення з тетраподів становить 122,1 метри.

Позначка верху берегоукріплення укісного типу становить 1,34 метри в Балтійській системі висот.

Глибина біля підшви берегоукріплення укісного типу складає 12,7 метри.

ТЕХНІКО-ЕКОНОМІЧНІ ПОКАЗНИКИ:

<i>Назва показника</i>	<i>Одиниця виміру</i>	<i>Значення проектних показників</i>
		<i>Короткостроковий період (до 5-ти років)</i>
Територія		
Територія в межах проекту детального планування	га/%	6,2118/100
- площа забудови	га/%	1,2813/20,63
- площа озеленення	га/%	2.4649/39,68
- площа водних поверхонь	га/%	2.4221/38,99
- площа твердих покриттів	га/%	0.0435/ 0,7
Довжина гідроінженерної споруди (стінка з металевого шпунту PU32)	м	515
Довжина гідроінженерної споруди укісного типу з тетраподів	м	122,10

7.2. Функціональне призначення територій та їх співвідношення з видами цільового призначення земельних ділянок

Код класифікаційного угруповання			Код виду функціонального призначення території	Назва виду функціонального призначення території	Код згідно з Класифікатором видів цільового використання земельних ділянок	
підгрупи	класу	підкласу			Переважні (основні) види	Супутні види
2	06	01	20601.4	Території водного транспорту	08.01; 10.04; 10.05; 10.10; 12.02; 12.03	03.07; 03.08; 03.14; 04.10; 05.01; 11.04; 11.07; 12.13; 13.01; 13.03; 14.02

7.3. Інженерна підготовка території

Інженерна підготовка та захист території проєктованого мультимодального терміналу являє собою комплекс заходів і споруд, необхідних для забезпечення придатності території та створенню санітарно-гігієнічних умов.

Заходи з інженерної підготовки території в проєкті ДПТ визначені з урахуванням інженерно-будівельної оцінки території. В даному проєкті передбачені загальні роботи.

Загальні роботи зводяться до виконання вертикального планування, організації відведення дощових і талих вод.

Дані рішення беруться за основу і вимагають уточнення на подальших стадіях проєктування.

Вертикальна підготовка території повинна забезпечувати водовідведення дощових та талих вод від будівель і споруд, допустимі ухили для всіх видів транспорту і пішоходів.

Вертикальне планування виконане з урахуванням наступних основних вимог:

- максимальне збереження існуючого рельєфу;

- відведення поверхневих вод з допустимими мінімальними і максимальними ухилами;

- виконання мінімального обсягу земляних робіт;

- мінімального дебалансу земляних робіт.

Відведення дощових і талих вод здійснюється по спланованій поверхні поверхневим стоком в зелену зону.

7.4. Благоустрій та озеленення

Благоустрій території вирішується комплексно. Комплекс заходів включає в себе озеленення та квіткове оформлення ділянки, розміщення малих архітектурних форм, виконання пристрою мощення майданчиків і тротуарів, твердого покриття проїзної частини, а також встановлення зовнішнього освітлення.

Зелена зона влаштовується на більшій частині утвореної території після виконання робіт з будівництва причалів з естакадою та берегоукріплення.

Озеленення включає в себе влаштування квітників з квітів літників і багаторічників з різним періодом цвітіння і гамою барв, а також посадку дерев і чагарників.

7.5. Інженерне забезпечення

Для водозабезпечення об'єкта використовуються Водопостачання для господарсько-побутових потреб персоналу передбачено привізною водою з ємностей запасу води, які передбачено розмістити в технічному приміщенні побутового корпусу. Водовідведення господарсько-побутової каналізації передбачено в ємності біотуалету, який розміщено в побутовому корпусі для персоналу. Відведення дощових і талих вод здійснюється по спланованій поверхні поверхневим стоком до проєктованих підземних очисних споруд виробничо-дощових стоків. Для очищення виробничо-дощових стоків передбачені очисні споруди підземного розташування у складі: відстійника; фільтра; колодязя–нафтозбірника. Заплановані очисні споруди забезпечують: механічний спосіб очищення виробничо-дощових

стоків. У відстійнику затримуються і спливають найбільш великі частки завислих речовин і нафтопродуктів. Уловлена нафтопродукт і зважені речовини збираються і вивозяться за договором на підприємства по виготовленню будматеріалів. Фільтр служить для затримання тонко дисперсних зважених речовин. Після очищення стоки надходять у резервуар-збірник з їх подальшим видаленням з території причалу. Закриті простори очисних споруд мультимодального терміналу можуть оснащуватися сигналізаторами вибухонебезпечних концентрацій пари палива. Більш точна інформація буде отримана на наступних етапах проектування.

Для підключення штатного навантаження суден на причалі передбачається встановлення десяти судових електроколонок ЕС1...ЕС10 типу ЕПС-1-380. Живильна мережа судових електроколонок передбачена кабелями марки АВВГнг-1 перерізом 3х(4х185). Кабелі прокладаються від РУ-0,4 кВ ТП-3 в траншеї в землі в трубах, методом проколу, в кабельних лотках на ділянці з'єднувальної естакади та пластикових трубах під причалом. На ділянці прокладки кабелю в землі його необхідно прокласти на глибині 1,0 м від поверхні землі. При перетині та зближенні з інженерними комунікаціями кабель прокладається в трубі, дотримуючись нормативних габаритів зближення. Вибір перерізу кабелів 0,4 кВ виконано по тривало допустимим струмовим навантаженням з урахуванням допустимої втрати напруги і перевірений за умовою спрацьовування при однофазних КЗ. Для обліку електроенергії, що споживається судовими електроколонками, на фідерах, що відходять від РУ-0,4 кВ ТП-3 передбачається встановлення лічильника активної та реактивної електроенергії типу SL-7000 фірми «Actaris». Живильна мережа навігаційних знаків передбачена кабелями марки АВВГнг-1 перерізом (3х16) та (3х25). Кабелі прокладаються від РУ-0,4 кВ ТП-3 в траншеї в землі в трубах, методом проколу, в кабельних лотках на ділянці з'єднувальної естакади, пластикових трубах під причалом та

конструкціях пішохідних містків. На ділянці прокладки кабелю в землі його необхідно прокласти на глибині 1,0 м від поверхні землі. При перетині та зближенні з інженерними комунікаціями кабель прокладається в трубі, дотримуючись нормативних габаритів зближення. Вибір перерізу кабелів 0,4 кВ виконано по тривало допустимим струмовим навантаженням з урахуванням допустимої втрати напруги і перевірений за умовою спрацьовування при однофазних КЗ. Для обліку електроенергії, що споживається навігаційними знаками, в РУ-0,4 кВ ТП-3 передбачається встановлення двох лічильників прямого включення типу NIK 2301. Лічильники встановлюються в шафах обліку на стіні.

Опалення побутового корпусу передбачається за допомогою електричних конвекторів та теплових насосів.

7.6. Санітарне очищення території.

Для забезпечення санітарного стану території необхідно виконувати правила санітарно-гігієнічних і санітарно - протиепідемічних правил і норм.

Санітарна очистка та прибирання території проводиться персоналом підприємства. Відходи видаляються за існуючою схемою спеціалізованим транспортним комунальним підприємством на сміттєзвалище за окремими договорами.

7.7. Дорожньо-транспортна інфраструктура

Автомобільні транспортні зв'язки забезпечує розгалужена мережа автодоріг державного та місцевого значення.

Транспортний зв'язок із населеними пунктами здійснюється дорогами районного значення. Розвинена мережа доріг , залізничний, водний транспорт та автотранспорт), вигідне географічне розташування, дозволяє влаштувати нові форми партнерства забезпечити сучасний сервіс, а також розвиток підприємств та інвестиційну діяльність в Одеській області, в Україні та за її межами.

Проектовані причали 38/2 та 38/3 передбачені у складі технологічного комплексу «ТЕХАГРО», призначення комплексу – прийомка зернових, наливних, генеральних вантажів з залізничної дороги та автотранспорту, короткочасне зберігання та відвантаження на морські судна, імпорт мінеральних добрив за допомогою автомобілів та морських суден, короткочасне зберігання на терміналі та відправка залізничним або автомобільним транспортом по території України.

SWOT-аналіз території планування

Внутрішнє середовище	
<i>Сильні сторони (S)</i>	<i>Слабкі сторони (W)</i>
<ol style="list-style-type: none"> 1. Виконання міжнародних зобов'язань. 2. Розвинута транспортна інфраструктура. 3. Зручне територіально-міждержавне сполучення 	<ol style="list-style-type: none"> 1. Не стабільний економічний стан регіону 2. Низький рівень розвитку ринкової інфраструктури.
Зовнішнє середовище	
<i>Можливості (O)</i>	<i>Загрози (T)</i>
<ol style="list-style-type: none"> 1. Освоєння нового виду діяльності. 2. Підвищення попиту та об'ємів виробництва. 3. Розвиток бізнесової активності населення. 4. Розвиток внутрішнього ринку товарів і послуг. 5. Виконання заходу Стратегічної програми розвитку. 6. Збільшення робочих місць. 7. Зменшення кількості забруднюючих речовин в атмосфері завдяки оптимізації логістики - допомагає зберегти природні ресурси та зменшити негативний вплив на клімат. 8. Розширення мережі виробничо-перевантажувального потенціалу держави 	<ol style="list-style-type: none"> 1. Посилення рівня антропогенного навантаження 2. Соціально-економічна нестабільність. 3. Недосконалість законодавства

7.8. Ймовірний екологічний вплив на складові довкілля

Таблиця «Оцінка ймовірного впливу реалізації планової діяльності містобудівної документації на довкілля відповідно до контрольного переліку»:

Таблиця №7.8.

№	Чи може реалізація планованої діяльності спричинити:	Очікування впливу			Пом'якшення існуючої ситуації
		Так	Ймовірно	Ні	
Повітря					
1	Збільшення викидів забруднюючих речовин від стаціонарних джерел?	+			
2	Збільшення викидів забруднюючих речовин від пересувних джерел?	+			
3	Погіршення якості атмосферного повітря?			+	
4	Появу джерел неприємних запахів?			+	
5	Зміни повітряних потоків, вологості, температури або ж будь-які локальні чи регіональні зміни клімату?			+	
Водні ресурси					
6	Збільшення обсягів скидів у поверхневі води?		+		
7	Збільшення скидання шахтних і кар'єрних вод у водні об'єкти?			+	
8	Значне зменшення кількості вод, що використовуються для водопостачання населенню?			+	
9	Збільшення навантаження на каналізаційні системи та погіршення якості очистки стічних вод?			+	

10	Появу загроз для людей і матеріальних об'єктів, пов'язаних з водою (зокрема таких, як паводки або підтоплення)?			+	
11	Зміни напрямів і швидкості течії поверхневих вод або зміни обсягів води будь-якого поверхневого водного об'єкту?			+	
12	Порушення гідрологічного та гідрохімічного режиму малих річок регіону?			+	
13	Зміни напряму або швидкості потоків підземних вод?			+	
14	Зміни обсягів підземних вод (шляхом відбору чи скидів або шляхом порушення водоносних горизонтів)?			+	
15	Забруднення підземних водоносних горизонтів?			+	
Відходи					
16	Збільшення кількості утворюваних твердих побутових відходів?	+			
17	Збільшення кількості утворюваних чи накопичених промислових відходів IV класу небезпеки?	+			
18	Збільшення кількості відходів I- III класу небезпеки?	+			
19	Спорудження еколого-небезпечних об'єктів поводження з відходами?			+	

20	Утворення або накопичення радіоактивних відходів?			+	
Земельні ресурси					
21	Порушення, переміщення, ущільнення ґрунтового шару?		+		
22	Будь-яке посилення вітрової або водної ерозії ґрунтів?			+	
23	Зміни в топографії або в характеристиках рельєфу?			+	
24	Появу таких загроз, як землетруси, зсуви, селеві потоки, провали землі та інші подібні загрози через нестабільність літогенної основи або зміни геологічної структури?			+	
25	Суттєві зміни в структурі земельного фонду, чинній або планованій практиці використання земель?			+	
26	Виникнення конфліктів між ухваленнями цілями документа державного планування та цілями місцевих громад?			+	
Біорізноманіття та рекреація					
27	Негативний вплив на об'єкти природно-заповідного фонду (зменшення площ, початок небезпечної діяльності у безпосередній близькості або на їх території тощо)?			+	

28	Зміни у кількості видів рослин або тварин, їхній чисельності або територіальному представництві?			+	
29	Збільшення площ зернових культур або сільськогосподарських угідь в цілому?			+	
30	Порушення або деградацію середовищ існування диких видів тварин?			+	
31	Будь-який вплив на кількість і якість наявних рекреаційних можливостей?			+	
32	Інші негативні впливи на естетичні показники об'єктів довкілля (перепони для публічного огляду мальовничих краєвидів, появу естетично прийнятих місць, руйнування пам'ятників природи тощо)?			+	
Населення та інфраструктура					
33	Зміни в локалізації, розміщенні, щільності, та зростанні кількості населення будь-якої території?			+	
34	Вплив на нинішній стан забезпечення житлом або виникнення нових потреб у житлі?			+	
35	Суттєвий вплив на нинішню транспортну систему? Зміни в структурі транспортних потоків?			+	

36	Необхідність будівництва нових об'єктів для забезпечення транспортних сполучень?			+	
37	Потреби нових або суттєвий вплив на наявні комунальні послуги?			+	
38	Появу будь-яких реальних або потенційних загроз для здоров'я людей?			+	
Екологічне управління та моніторинг					
39	Послаблення правових і економічних механізмів контролю в галузі екологічної безпеки?			+	
40	Погіршення екологічного моніторингу?			+	
41	Усунення наявних механізмів впливу органів місцевого самоврядування на процеси техногенного навантаження?			+	
42	Стимулювання розвитку екологічно небезпечних галузей виробництва?			+	
Інше					
43	Підвищення рівня використання будь-якого виду природних ресурсів?	+			
44	Суттєве вилучення будь-якого невідновлюваного ресурсу?			+	
45	Збільшення споживання значних обсягів палива або енергії?			+	

46	Суттєве порушення якості природного середовища?			+	
47	Появу можливостей досягнення короткотермінових цілей, які ускладнюватимуть досягнення довготривалих цілей у майбутньому?			+	
48	Такі впливи на довкілля або здоров'я людей, які самі по собі будуть значними, але у сукупності можуть викликати значний негативний екологічний ефект, що матиме значний негативний прямий або опосередкований вплив на добробут людей?			+	

Вплив на атмосферне повітря. В результаті реалізації планувальних рішень не передбачається значного збільшення викидів забруднюючих речовин в атмосферне повітря та погіршення його стану. До можливих очікуваних потенційних джерел викидів забруднюючих речовин до атмосферного повітря відносяться: станції розвантаження/перевантаження, місця зберігання і транспортування вантажів, локальні очисні споруди очищення госппобутових стоків, процеси перевантаження, робота ДВЗ транспорту. Джерелами об'єкту прогнозується можливість викиду наступних забруднюючих речовин: речовин у вигляді суспендованих частинок (мікрочастинки та волокна), азоту двоокис, вуглецю окис, діоксид сірки, сажа, вуглеводні насичені C₁₂-C₁₉, бензину, метан, аміак, сірководень.

Для зменшення викидів забруднюючих речовин в атмосферу з джерел забруднення мультимодального терміналу рекомендується:

- підтримувати в повній технічній справності резервуари, їх герметичність, технологічне устаткування і трубопроводи;
- підтримувати технічну справність дихальних клапанів, своєчасно проводити їх технічне обслуговування і відповідні регулювання;

- забезпечувати герметичність зливних і вимірів пристроїв, люків оглядових і зливних колодязів;
- здійснювати перелив рідких продуктів тільки із застосуванням герметичних муфт;
- не допускати переливань і розливів рідких продуктів при заповненні резервуарів;
- підтримувати в справності рахунководозуючі пристрої, пристрої для відвертання переливання, системи забезпечення герметичності процесу переливу, системи автоматизованого виміру кількості зливних продуктів в одиницях маси(об'єму), а також облаштування трубопроводу після закінчення операції переливу.

При штатному режимі провадження планової діяльності з урахуванням впровадження передбачених організаційно-технічних заходів та визначених екологічних умов – вплив об'єкту планованої діяльності на атмосферне повітря характеризуватиметься як екологічно допустимий.

Вплив на водні ресурси. Вплив реалізації планувальних рішень полягає у водоспоживанні і водовідведенні, що передбачено здійснювати організованим шляхом, водопостачання – за рахунок використання води; водовідведення – до локальних очисних споруд, тому можна вважати його допустимим.

Для збору розлитих рідких продуктів на мультимодальному терміналі має бути запас сорбенту в кількості, достатній для ліквідації наслідків максимально можливої протоки. Допускається для збору розлитих продуктів використати пісок, який розміщується на території причалу в спеціальних контейнерах. Місця розливу рідких продуктів на ґрунт необхідно негайно зачистити шляхом зняття шару землі до глибини, на 1 - 2 см що перевищує глибину проникнення рідких продуктів в ґрунт. Вибраний ґрунт віддаляється в спеціально обладнаний контейнер, виїмка, що утворилася, має бути засипана свіжим ґрунтом або піском.

Зливання води, що містить нафту, а також відпрацьованих господарсько-побутових вод із суден слід здійснювати в спеціальні плавзасоби або на берегові очисні споруди. Тверді відходи із суден слід здавати береговим службам для переробки та утилізації.

Скидання стічних вод із суден, які знаходяться у внутрішніх морських водах, територіальному морі та портах України, допускається за умови очищення стічних вод на суднових установках, які відповідають вимогам, установленим МАРПОЛ 73/78 та підтвердженням свідоцтвом класифікаційного товариства. Рішення щодо відповідності якості вод нормативам граничнодопустимих концентрацій речовин приймається спеціальними підрозділами Мінприроди України.

Відходи. В процесі впровадження планової діяльності очікується утворення наступних видів відходів: матеріали обтиральні зіпсовані, відпрацьовані чи забруднені; відходи від функціонування установок для очищення вод стічних, не позначені іншим способом; відходи, стабілізовані або затверділі за допомогою матеріалу що зв'язує неорганічного; одяг зношений або зіпсована; залишки зернові від очищення зерна; макулатура паперова і картонна; тара пластикова дрібна використана; деревина і вироби з деревини зіпсовані або використані (тара дерев'яна використана); матеріали фільтрувальні зіпсовані, відпрацьовані чи забруднені; матеріали абразивні та вироби з них зіпсовані, забруднені або неідентифіковані, які не можуть бути використані за призначенням.

При провадженні планованої діяльності відходи збиратимуться у спеціальні контейнери та вивозитимуться відповідно до вимог Закону України «Про управління відходами», документів дозвільного характеру та укладених договорів зі спеціалізованими організаціями у сфері поводження з відходами, у тому числі з небезпечними.

Для тимчасового зберігання відходів передбачено майданчик з контейнерами роздільного збору відходів. Відходи повинні сортуватися

відповідно до класу, а також з урахуванням можливості подальшого використання.

Відходи, що утворюватимуться на території планованої діяльності підлягають роздільному збиранню в місцях тимчасового зберігання відходів.

Місця тимчасового зберігання відходів передбачено облаштовувати та утримувати відповідно до вимог діючих санітарно-гігієнічних норм і правил.

Більш детальний розрахунок впливу планової діяльності здійснюватиметься на наступному етапі проектування, під час проведення оцінки впливу на довкілля, відповідно до вимог Закону України «Про оцінку впливу на довкілля».

Акустичний, вібраційний вплив.

Джерелами шуму планової діяльності є приводи конвеєрів, затвори шлюзові, вентиляційне обладнання тощо. Вплив на довкілля за фактором шумового забруднення атмосферного повітря буде носити довгостроковий характер, у той час, за рахунок відповідності діючим нормативам є незначним та допустимим.

Джерелами вібрації є технологічне та вентиляційне обладнання. На межі найближчої житлової забудови рівень вібрації визначається як «відсутній» за санітарно-гігієнічними нормативами, вплив на довкілля не передбачається.

Проектом не передбачено встановлення на об'єкті обладнання, яке б могло являтися джерелами іонізуючих випромінювань, вплив на довкілля від планованої діяльності не передбачається. Додаткового світлового та теплового забруднення від провадження планованої діяльності не передбачаються.

Вплив на земельні ресурси, ґрунт, надра. Внаслідок реалізації планувальних рішень не передбачається змін у топографії або в характеристиках рельєфу, поява таких загроз, як землетруси, зсуви, селеві потоки, провали землі та інші подібні загрози. Планована діяльність не передбачає добування корисних копалин. З метою зниження негативного впливу під час будівельного виробництва на ґрунт та надра на подальших

стадіях реалізації планової діяльності рекомендовано передбачити виконання наступних заходів:

- при виконанні земляних робіт верхній шар зрізається і зберігається в резерві для подальшого використання при благоустрої території;
- тривалість земляних робіт повинна бути мінімальна, що захистить ґрунт від вітрової та водної ерозії;
- стоянки будівельних машин повинні мати спеціальне покриття для запобігання потрапляння пально-мастильних матеріалів в ґрунт.
- будівельні та побутові відходи, що утворюватимуться, збиратимуться в закритих контейнерах на відведеному бетонованому майданчику і вивозяться на смітник.

Вплив на зазначені складові довкілля, з урахуванням виконання відповідних заходів допустимий.

Вплив на флору, фауну, біорізноманіття. В містобудівній документації не передбачається реалізація завдань, які можуть призвести до негативного впливу на зазначені складові довкілля.

Електромагнітне випромінювання: нормування електромагнітного випромінювання радіочастотного діапазону на робочих місцях здійснюється згідно з «Державними санітарними нормами і правилами при роботі з джерелами електромагнітних полів», затвердженими наказом МОЗ України від 18.12.2002 за № 476. Захист персоналу від дії ЕМП досягається шляхом проведення організаційних, інженерно-технічних заходів, а також використання засобів індивідуального захисту.

Вплив планованої діяльності на клімат: забруднення приземного шару викидами в значній мірі залежить від метеорологічних умов. В окремі періоди, коли метеоумови сприяють накопиченню забруднюючих речовин в приземному шарі атмосфери, концентрації домішок можуть різко збільшитись. Діяльність підприємства полягає в тому, щоб у ці періоди виконувати організаційно-технічні заходи щодо попередження виникнення високого рівня забруднення.

Категорії небезпеки викидів визначаються відповідно до можливого або виявленого накопичення забруднюючих речовин, концентрації яких можуть досягти рівнів, які перевищують максимально-разові гранично-допустимі значення.

Характеристика стану атмосфери в конкретному районі і умови зміни мікрокліматичних показників ґрунтуються на обліку фізичних особливостей поширення шкідливих домішок в залежності від метеорологічних факторів.

Велике значення для обліку можливостей накопичення забруднюючих речовин в приземному шарі атмосфери мають температурні інверсії, які в даному районі найбільш часті в ранкові години. Їх повторюваність в трьохсотметровому шарі атмосфери становить приблизно 60%, в теплий період року досягають до 80%.

Підняті інверсії, що починаються в шарі від 0,01 км до 0,49 км, більш вірогідні в холодний період року (25%). Їх утворення часто обумовлено порушенням приземних інверсій.

Одним з факторів, що негативно впливають на розсіювання шкідливих речовин в приземному шарі, є туман. В середньому за рік спостерігається 24 дня з туманами, найбільше число спостерігається з листопада по березень, найменше – з травня по вересень. В даному районі ці фактори мають вирішальний вплив на забруднення повітря, характеризуються двома максимумами влітку і взимку.

До факторів, що визначають рівень концентрації домішок в повітрі, відноситься температура. У холодну пору року при зниженій температурі частіше відзначається підвищення рівня забруднення. Такі умови характерні для антициклонічної погоди, коли при низьких температурах повітря встановлюється стійка термічна стратифікація. При слабких вітрах і інших умовах (погоди і викидів) рівень забруднення атмосфери підвищується і збільшенням температури повітря.

Головними чинниками, відповідальними за формування мікроклімату є:

- напрямок, швидкість перенесення домішок;
- атмосферна стійкість, пов'язана з нею ступінь вертикального переміщення домішок;
- термічний стан повітряної маси, від якого залежить початковий підйом викидів;
- вимивання домішок забруднюючих речовин опадами, їх акумуляція в туманах;
- інерційний фактор.

Зниження рівня забруднення повітря досягається за рахунок посилення вітру більше 5 м/с, випадання опадів, проходження холодних фронтів, переміщення антициклонів і їх гребнів.

Фактори, що впливають на мікроклімат (виділення значної кількості тепла та парникових газів, зміна рельєфу) у зв'язку з реалізацією проектних рішень не носить глобального характеру, тому проєктована діяльність не матиме значного впливу на клімат та мікроклімат.

Запланована діяльність не призводить до виділення тепла, вологи, газів та речовин, викиди яких можуть вплинути на клімат і мікроклімат в прилеглій місцевості.

Вплив планової діяльності на ландшафт, природні території. В містобудівній документації не передбачається реалізація завдань, які можуть призвести до негативного впливу на зазначені складові довкілля, території та об'єкти природно-заповідного фонду на ділянці планування відсутні.

Вплив планової діяльності на об'єкти, безпеки життєдіяльності населення та його здоров'я, матеріальних активів, об'єкти культурної спадщини та взаємодія цих факторів.

З точки зору впливу на здоров'я мешканців найближчої житлової забудови, планована діяльність є прийнятною.

З метою недопущення аварійних ситуацій ДДП передбачається система технічних і організаційних заходів безпеки, направлених на запобігання аварій,

попередження їх розвитку і перехід стану об'єкту із стадії аварійної ситуації в стадію аварії, обмеження масштабів та наслідків аварій.

Попередити розвиток аварійних ситуацій можливо за рахунок підтримки устаткування в справному технічному стані, контролю за терміном огляду і діагностики, навчання персоналу техніки безпеки та протипожежним правилам при проведенні технологічних операцій, наявності лекту та підтримки в якісному стані протипожежних засобів, передбачених на території та в будівлях. об'єкти культурної спадщини на території планування відсутні.

В районі розташування перевантажувального терміналу відсутні території природо-заповідного фонду. Кумулятивний вплив одночасної дії виробничих факторів від існуючої діяльності та планованої діяльності не здійснюватиметься.

Розрахунки розсіювання, будуть виконуватися з урахуванням фонових забруднень атмосферного повітря, тобто з врахуванням вкладу інших забруднювачів повітря, показали відсутність перевищень над нормативами гранично допустимих концентрацій.

Кумулятивний вплив об'єкту планованої діяльності та сусідніх виробничих підприємств, які є забруднювачами довкілля - незначний та допустимий. Значний негативний кумулятивний вплив на довкілля не очікується.

Будь-яких ускладнень не виникало.

Як вбачається з вищенаведеного, виникнення будь-яких негативних наслідків для довкілля, у тому числі для здоров'я населення не прогнозується.

8. ЗАХОДИ, ЩО ПЕРЕДБАЧАЄТЬСЯ ВЖИТИ ДЛЯ ЗАПОБІГАННЯ, ЗМЕНШЕННЯ ТА ПОМ'ЯКШЕННЯ НЕГАТИВНИХ НАСЛІДКІВ ВИКОНАННЯ ДОКУМЕНТУ ДЕРЖАВНОГО ПЛАНУВАННЯ

Внаслідок реалізації зазначеного документу державного планування виникнення будь-яких негативних наслідків не прогнозується.

Будівництво об'єкту планування можливо здійснювати на власній земельній ділянці, придбаній у власність або отриманій в оренду. Ключовим моментом є наявність відповідного цільового призначення «землі промисловості», а при його відсутності слід вирішити питання щодо зміни цільового призначення.

Екологічні та інші обмеження планованої діяльності встановлюються згідно вимог чинного законодавства України, зокрема Законів України: «Про охорону навколишнього природного середовища», «Про оцінку впливу на довкілля», «Про охорону земель», «Про охорону атмосферного повітря», «Про відходи», «Про природно-заповідний фонд України», «Про тваринний світ», «Про рослинний світ», «Про забезпечення санітарного та епідемічного благополуччя населення», «Про затвердження державних санітарних правил та норм захисту населення від впливу електромагнітного випромінювання», Водного, Земельного, Лісового кодексів України тощо.

Обмеженнями впливу на ґрунти і рослинний світ є: законодавчі вимоги щодо збереження біорізноманіття об'єктів рослинного світу, запобігання небажаним змінам ґрунтів і природних рослинних угруповань та негативному впливу на них господарської діяльності. Санітарно-епідеміологічне обмеження встановлюється за нормативами ГДР шумового впливу та напруженості, обмеження щодо утримання зелених насаджень.

Передбачено максимальне збереження природного ландшафту.

Передбачено проведення досліджень з метою визначення ґрунтових характеристик.

Передбачено здійснення відповідних компенсаторних заходів.

Поводження з рослинним шаром ґрунту передбачено у встановленому законодавством порядку.

Відшкодування втрат сільськогосподарського виробництва передбачено у порядку, відповідно до вимог постанови Кабінету Міністрів України від 17.11.1997 №1279 «Про розміри та Порядок визначення втрат

сілськогосподарського і лісгосподарського виробництва, які підлягають відшкодуванню».

Забезпечення наявності законодавчо встановлених СЗЗ щодо об'єктів, розміщення та експлуатація яких передбачає необхідність їх утворення.

Передбачено організацію системи водопостачання та водовідведення.

Передбачено організацію системи збору, очищення та відведення дощових стоків.

Передбачено захист відкритих ґрунтів від механічного та хімічного забруднення;

Передбачено покриття проєктованих проїздів, майданчиків, автостоянок, пішохідних доріжок мають тверде покриття без канцерогенних випаровувань;

Передбачено організацію системи роздільного збору відходів і їх своєчасного видалення, загальне впорядкування території.

Забезпечення виконання вимог Закону України «Про оцінку впливу на довкілля».

При здійсненні озеленення території не допускається використання порід рослин, що дають при цвітінні пластівці, волокна, оточені насіння тощо - ті, що можуть засмічувати обладнання.

Забезпечення наявності СЗЗ об'єкту.

Відповідні графічні матеріали наведені в матеріалах ДПТ.

При дотриманні всього комплексу заходів щодо захисту навколишнього середовища, будівельно-монтажні роботи та експлуатація об'єкта не спричинить негативного впливу на соціально-економічне середовище, планована діяльність передбачає надання розширення комерційного та виробничого потенціалу району та області, а також передбачає утворення нових робочих місць та розвиток підприємницької діяльності.

9. ОБГРУНТУВАННЯ ВИБОРУ ВИПРАВДЕНИХ АЛЬТЕРНАТИВ, ЩО РОЗГЛЯДАЛИСЯ, ОПИС СПОСОБУ, В ЯКИЙ ЗДІЙСНЮВАЛАСЯ СЕО, У ТОМУ ЧИСЛІ БУДЬ-ЯКІ УСКЛАДНЕННЯ (НЕДОСТАТНІСТЬ

ІНФОРМАЦІЇ ТА ТЕХНІЧНИХ ЗАСОБІВ ПІД ЧАС ЗДІЙСНЕННЯ ТАКОЇ ОЦІНКИ

9.1 Розгляд альтернативних варіантів

Відомості щодо технічних альтернатив.

У контексті стратегічної екологічної оцінки детального плану території земельної ділянки площею 6,2117 га розташованої в селищі Нові Білярі Одеського району Одеської області з метою розгляду альтернативних планувальних рішень і їх екологічних наслідків були прийняті два сценарії, а саме:

- альтернативний варіант №1 «Нульовий сценарій»;
- альтернативний варіант №2 «Впровадження планової діяльності, передбаченої детальним планом території»

Альтернативний варіант №1 «Нульовий сценарій»

При гіпотетичному «Нульовому сценарії» не складається і не затверджується містобудівна документація, що не дозволяє подальші кроки реалізації рішень стосовно будівництва та експлуатації об'єктів, передбачених даним детальним планом території.

Цей сценарій не надає можливості розвитку забудови, промислової і комерційної галузі на території Ізмаїльського району Одеської області та в цілому в області. Крім того, дані обставини можуть створювати умови хаотичної, найчастіше несприятливої тенденції забудови щодо стану довкілля, здоров'я населення.

Відмова від реалізації будівництва об'єкту, що проектується, не призведе до логістичного, інфраструктурно-транспортного розвитку регіону та не надає соціально-економічного розвитку. Крім того, відмова від планування призведе до неможливості збільшення обсягів виробництва та реалізації програми розвитку економіки України, збільшення робочих місць. Також, відмова від розширення виробництва не дозволить збільшувати відрахування до бюджетів

всіх рівнів, що негативно позначиться на розвитку потенціалу регіону. Тому, підприємство не зможе суттєво збільшити соціальну підтримку сіл і міст в регіоні присутності виробничих потужностей.

Отже, результати проведеної стратегічної екологічної оцінки призводять до висновку, що при «Нульовому сценарії» подальший розвиток умов промислової забудови Одеської області є очевидно не вигідним, і ця альтернатива веде до погіршення екологічної ситуації, неефективного використання земельних ресурсів, хаотичної забудови та погіршення міського ландшафту в цілому.

Альтернативний варіант №2 «Впровадження планової діяльності, передбаченої детальним планом території»

Пропозиціями детального плану території намічається будівництво ідротехнічної споруди у вигляді пірсу з двома причалами №38/2 та 38/3 та інших будівель та споруд морського транспорту виробничо-перевантажувального комплексу. Також, планувальними рішеннями враховані рішення з благоустрою та озеленення території планування. Рішеннями, прийнятими при розробці містобудівної документації передбачаються наступні заходи:

- деталізація проектних рішень в частині планувальної структури і функціонального призначення території з урахуванням інтересів держави, міської громади в цілому, інвестиційних пропозицій потенційних інвесторів-забудовників на виявлених територіальних резервах;
- забезпечення комплексності містобудівних рішень по використанню існуючої забудови, новому будівництву;
- ухвалення містобудівних композиційних, об'ємно-просторових і функціонально-планувальних рішень для формування репрезентативної, динамічної панорами території;
- оцінка, аналіз можливості будівництва і розробка проектно-кошторисної документації на реалізацію планувальних рішень;

- розміщення необхідних по нормах автостоянок для тимчасового зберігання автомашин;
- розробка комплексної схеми модернізації і розвитку інженерно-транспортної інфраструктури території у межах планувальних рішень з урахуванням проектних потужностей;
- впровадження сучасної системи санітарного прибирання території, зменшення забруднення поверхневого стоку нафтопродуктами, завислими та біогенними речовинами.

Необхідність у цій роботі визначена основними планами держави в частині збільшення логістичного потенціалу для забезпечення економічної незалежності України, зокрема населених пунктів, підприємств і установ Одеської області та поліпшення екологічної ситуації за рахунок водного транспорту.

Транспортно-дорожній комплекс в області представлений усіма видами транспорту і включає у себе найкрупніші морські експедиторські торговельні порти, судноплавні компанії, розвинене залізничне та автодорожнє господарство, широку мережу автотранспортних підприємств, аеропортів та аеродромні комплекси, авіакомпанії. В області у широких масштабах забезпечується передача вантажів між різними видами транспорту, діють міжнародні залізнично-морські та автомобільно- морські переправи.

Через територію Одеської області проходять 5 міжнародних транспортних коридорів: сьомий та дев'ятий критські, транспортний коридор TRASECA (Європа-Кавказ-Азія), коридори «Балтійське море - Чорне море» та «Чорноморське транспортне кільце» - транспортний коридор навколо Чорного моря Організації Чорноморського Економічного Спів-робітництва (ОЧЕС). Протяжність транспортних коридорів по території області становить 706,4 км. У 2020 році підприємствами транспорту перевезено 36,2 млн.т вантажів, що на 15,7 % менше, ніж у 2019 році. Вантажообіг зменшився на 2,8 % і становив 64,1 млрд.км.

Послугами пасажирського транспорту скористалися 199,5 млн пасажирів, виконано пасажирообіг в обсязі 5352,3 млн.пас.км, що відповідно на 36,2 % та на 54,7 % менше від обсягів 2019 року.

Позитивним фактором є вигідне розташування проекрованої території щодо транспортних коридорів. Ділянка для розміщення проекрованої інфраструктури у безпосередній близькості до населеного пункту.

Проаналізувавши данні альтернативи можна зробити висновок, що при альтернативі відмови від будівництва «Нульова альтернатива» стан довкілля в цілому не поліпшиться.

На підставі вищезазначеної інформації, можна стверджувати, що негативні фактори впливу при будівництві та експлуатації об'єктів планованої діяльності можна оцінити, як допустимі за умови дотримання всіх норм проектування, будівництва та експлуатації.

Територіальна альтернатива.

При розгляді вибору земельної ділянки щодо провадження планованої діяльності враховані: відношення території до земель природоохоронного призначення; відомості щодо рельєфу та забудови території; відомості щодо наявності або відсутності зелених насаджень; наявність транспортної інфраструктури. Позитивним фактором є також вигідне розташування проекрованої території щодо існуючих природних умов та транспортних мереж.

Місце провадження планованої діяльності:

територіальна альтернатива 1: земельна ділянка площею 6,2118 га на території Ізмаїльського району Одеської області.

територіальна альтернатива 2 відсутня.

Вибрана територіальна альтернатива є оптимальною.

10. ЗАХОДИ, ПЕРЕДБАЧЕНІ ДЛЯ ЗДІЙСНЕННЯ МОНІТОРИНГУ НАСЛІДКІВ ВИКОНАННЯ ДОКУМЕНТА ДЕРЖАВНОГО ПЛАНУВАННЯ ДЛЯ ДОВКІЛЛЯ, У ТОМУ ЧИСЛІ ЗДОРОВ'Я НАСЕЛЕННЯ

Стратегічна екологічна оцінка не завершується затвердженням розділу «Охорони навколишнього природного середовища», а продовжується у вигляді моніторингу змін стану довкілля, здоров'я населення та умов життєдіяльності населення. Метою проведення моніторингу є перш за все виявлення змін викликаних, впровадженням планової діяльності, зокрема негативні зміни та потенційно небезпечні сигнали. Виявлення негативного впливу повинно супроводжуватись впровадженням пом'якшуючих заходів із чітким дотриманням вимог чинного законодавства.

Основною метою прогнозу є оцінка можливої реакції навколишнього природного середовища на прямий чи опосередкований вплив планованої діяльності, вирішення задач раціонального природокористування у відповідності з очікуваним станом природного середовища.

Всі методи прогнозування об'єднують у дві групи: логічні і формалізовані. До логічних методів відносять методи індукції, дедукції, експертних оцінок, аналогії.

Якщо об'єкт не підлягає математичному аналізу, використовують метод експертних оцінок, суть якого полягає у визначенні майбутнього на основі думок кваліфікованих спеціалістів-експертів.

Метод аналогій полягає в тому, що закономірності розвитку одного процесу з певними поправками можна перенести на інший процес, для якого потрібно зробити прогноз. Формалізовані методи поділяють на статистичний, екстраполяції і моделювання.

Статистичний метод ґрунтується на кількісних показниках, які дають можливість зробити висновок про темпи розвитку процесу в майбутньому. Сутність його полягає в отриманні і спеціалізованому обробленні прогнозних оцінок об'єкта через опитування висококваліфікованих фахівців (експертів) у певній сфері науки, техніки, виробництва.

Метод екстраполяції полягає в перенесенні встановленого характеру розвитку певної території чи процесу в майбутнє. Цей метод ефективний при

короткостроковому прогнозуванні стосовно об'єкта, який тривалий час розвивався рівномірно без значних відхилень. Ґрунтується він на вивченні кількісних і якісних параметрів досліджуваного об'єкта за попередні роки з подальшим логічним продовженням, окресленням тенденцій його розвитку у прогнозованому періоді.

Метод моделювання полягає у побудові моделей, які розглядають з урахуванням імовірної або бажаної зміни прогнозованого явища на певний період, користуючись прямими або опосередкованими даними про масштаби та напрями змін. При побудові прогнозних моделей необхідно виявити фактори, від яких суттєво залежить прогноз; з'ясувати їх співвідношення з прогнозованим явищем; розробити алгоритм і програми моделювання змін довкілля під дією певних факторів.

Прогнозна проектна оцінка впливу на довкілля визначалася як сума прогновної фонові оцінки і оцінки впливу планованої діяльності.

Розрахунок викидів забруднюючих речовин в атмосферне повітря здійснювався за методиками, допущеними до використання в Україні.

Кількісна оцінка впливу на атмосферне повітря виконується за нормативами діючого законодавства в сфері охорони навколишнього природного середовища, а саме за значеннями гранично-допустимих концентрацій (ГДК) в атмосферному повітрі житлової забудови, а також нормативами гранично допустимих викидів, встановлених наказом Міністерства охорони навколишнього природного середовища України від 27.06.2006 №309 та наказом Мінприроди України від 13.10.2009 №540 (із змінами, внесеними згідно з Наказом Міністерства екології та природних ресурсів N23 (z0228-16) від 22.01.2016).

При прогнозуванні фізичного впливу планованої діяльності на навколишнє середовищу на території України використовуються методики розрахунку та нормативні документи, що встановлюють гранично допустимі рівні впливу (ДБН В.1.1-31:2013 «Захист територій, будинків і споруд від

шуму», ДСН 3.3.6.039-99 «Державні санітарні норми виробничої загальної та локальної вібрації»).

Оцінка «зони впливу» планової діяльності, а також оцінка ризиків розвитку неканцерогенних та канцерогенних ефектів при впливі планованої діяльності на навколишнє середовище визначатиметься на подальших стадіях проектування під час проведення оцінки впливу на довкілля за фактором забруднення атмосферного повітря.

Оцінка ризику впливу планованої діяльності на здоров'я населення виконується відповідно до «Методичних рекомендацій «Оцінка ризику для здоров'я населення від забруднення атмосферного повітря»», затверджених Наказом МОЗ України, № 184 від 13.04.2007. «Зона впливу» планованої діяльності визначатиметься згідно п. 2.19 ОНД-86 на підставі виконаних розрахунків розсіювання забруднюючих речовин в атмосферному повітрі під час проведення оцінки впливу на довкілля.

В якості вихідних даних про стан довкілля використані дані з кліматичної характеристики району розташування підприємства та фонових концентрацій взяті із щорічної доповіді про стан довкілля Одеської області, яка підготовлена працівниками Департаменту екології та природних ресурсів Одеської обласної державної адміністрації.

Прогноз впливу на соціальне середовище пов'язаний із зміною якісних характеристик атмосферного повітря на межі санітарно-захисної зони підприємства та найближчої житлової забудови визначатиметься за результатами розрахунку розсіювання забруднюючих речовин, що виконується уніфікованою програмою автоматизованого розрахунку забруднення атмосфери "ЕОЛ 2000h", розробленою ТОВ «Софт фонд» (м. Київ), рекомендованою до використання Міністерством охорони навколишнього природного середовища України (№2464/19/4-10 від 15.03.2006 року, яка реалізує основні умови і положення «ОНД-86. «Методика розрахунку концентрацій в атмосферному повітрі шкідливих речовин, що утримуються у викидах підприємства»).

Оцінка ризику впливу планованої діяльності на здоров'я населення визначається відповідно з Додатком Ж до ДБН А.2.2-1:2021; оцінка соціального ризику впливу планованої діяльності відповідно до Додатку І до ДБН А.2.2-1:2021, оскільки напрямок планованої діяльності, відноситься до підприємств 5 класу санітарної класифікації ДСП № 173-96, відсутні джерела викидів канцерогенних речовин. Розрахунок ризику розвитку неканцерогенних ефектів не перевищуватиме одиниці.

Під час провадження планової діяльності повинен бути здійснений професійний та об'єктивний контроль за біорізноманіттям та екологією усіх представників фауни, які можуть зазнати впливу від функціонування об'єкту транспортної інфраструктури виробничо-перевантажувального комплексу.

Окрім того на проектуваному об'єкті буде здійснюватися моніторинг. Під час аварійних ситуацій (можливих і непередбачуваних) буде проводитись контроль за станом атмосферного повітря, ґрунтів та видами і кількістю утворених відходів.

Відповідно до планового напрямку діяльності об'єкту планування, передбачається наступний план моніторингу та контролю щодо впливу на довкілля та здоров'я населення:

Щодо впливу зумовленого викидами забруднюючих речовин в атмосферне повітря:

1. проведення інвентаризації викидів забруднюючих речовин на підприємстві джерел викидів в атмосферне повітря, відповідно до «Інструкції про зміст та порядок складання звіту проведення інвентаризації викидів забруднюючих речовин на підприємстві», затвердженої наказом Мінприроди України від 10.02.1995 р. № 7;

2. підготовка документів, у яких обґрунтовуються обсяги викидів, згідно «Інструкції про загальні вимоги до оформлення документів, у яких обґрунтовуються обсяги викидів, для отримання дозволу на викиди забруднюючих речовин в атмосферне повітря стаціонарними джерелами для

підприємств, установ, організацій та громадян- підприємців», затвердженої наказом Мінприроди від 09.03.2006 р. № 108.

3. отримання дозволу на викиди забруднюючих речовин в атмосферне повітря стаціонарними джерелами, відповідно до постанови Кабінету Міністрів України від 13.03.2002 N 302 "Про затвердження Порядку проведення та оплати робіт, пов'язаних з видачою дозволів на викиди забруднюючих речовин в атмосферне повітря стаціонарними джерелами, обліку підприємств, установ, організацій та громадян- підприємців, які отримали такі дозволи" (із змінами).

4. проведення перевірки ефективності газоочисного обладнання 1 раз на рік відповідно до

«Правил технічної експлуатації установок очистки газу», затвердженої наказом Мінприроди від 06.02.2009 р. № 52.

5. здійснення контролю за дотриманням затверджених нормативів граничнодопустимих викидів забруднюючих речовин на організованих джерелах викидів 1 раз на рік відповідно до ст. 10 Закону України «Про охорону атмосферного повітря».

6. здійснення заходів щодо зменшення обсягів викидів забруднюючих речовин і зменшення впливу фізичних факторів відповідно до ст. 10 Закону України «Про охорону атмосферного повітря».

7. здійснення своєчасного і в повному обсязі сплачування екологічного податку, відповідно до ст. 240 Податкового Кодексу України.

8. здійснення контролю за дотриманням затверджених нормативів граничнодопустимих викидів забруднюючих речовин на пересувних джерелах викидів 2 разу на рік відповідно до ст. 10 Закону України «Про охорону атмосферного повітря».

9. здійснення щорічного контролю за дотриманням затверджених нормативів граничнодопустимих викидів забруднюючих речовин якості атмосферного повітря на межі санітарно-захисної зони підприємства.

10. здійснення виконання заходів щодо дотриманням затверджених нормативів граничнодопустимих викидів забруднюючих речовин відповідно до дозволу на викиди забруднюючих речовин.

11. розробити та погодити проект організації санітарно-захисної зони в комплексі з проектом будівництва підприємства з першочерговою реалізацією заходів, передбачених у зоні, відповідно до ДСП-173-96.

12. здійснення контролю на межі санітарно-захисної зони підприємства рівню шуму, вібрації, ультразвуку, електромагнітних та іонізуючих випромінювань, статичної електрики шляхом лабораторних досліджень, відповідно до ДСП-173-96.

Щодо впливу від здійснення операцій у сфері поводження з відходами:

1. визначати склад і властивості відходів, що утворюються, а також ступінь небезпечності відходів для навколишнього природного середовища та здоров'я людини відповідно до нормативно-правових актів, які затверджуються центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері санітарного та епідемічного благополуччя населення, за погодженням із центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері охорони навколишнього природного середовища;

2. на основі матеріально-сировинних балансів виробництва виявляти і вести первинний поточний облік кількості, типу і складу відходів, що утворюються, збираються, перевозяться, зберігаються, обробляються, утилізуються, знешкоджуються та видалюються, і подавати щодо них статистичну звітність у встановленому порядку;

3. забезпечувати повне збирання, належне зберігання та недопущення знищення і псування відходів, для утилізації яких в Україні існує відповідна технологія, що відповідає вимогам екологічної безпеки;

4. здійснювати організаційні, науково-технічні та технологічні заходи для максимальної утилізації відходів, реалізації чи передачі їх іншим

споживачам або підприємствам, установам та організаціям, що займаються збиранням, обробленням та утилізацією відходів, а також забезпечувати за власний рахунок екологічно обґрунтоване видалення тих відходів, що не підлягають утилізації;

5. не допускати змішування відходів, якщо це не передбачено існуючою технологією та ускладнює поводження з відходами або не доведено, що така дія відповідає вимогам підвищення екологічної безпеки;

6. не допускати зберігання та видалення відходів у несанкціонованих місцях чи об'єктах;

7. здійснювати контроль за станом місць чи об'єктів розміщення власних відходів; своєчасно в установленому порядку сплачувати екологічний податок, що справляється за розміщення відходів;

8. надавати місцевим органам виконавчої влади та органам місцевого самоврядування, уповноваженим органам виконавчої влади з питань охорони навколишнього природного середовища інформацію про відходи та пов'язану з ними діяльність, у тому числі про випадки несанкціонованого попадання відходів у навколишнє природне середовище та вжиті щодо цього заходи;

9. призначати відповідальних осіб у сфері поводження з відходами;

10. забезпечувати розробку в установленому порядку та виконання планів організації роботи у сфері поводження з відходами;

11. відшкодовувати шкоду, заподіяну навколишньому природному середовищу, здоров'ю та майну громадян, підприємствам, установам та організаціям внаслідок порушення встановлених правил поводження з відходами, відповідно до законодавства України;

12. забезпечувати професійну підготовку, підвищення кваліфікації та проведення атестації фахівців у сфері поводження з відходами;

13. мати ліцензії на здійснення операцій у сфері поводження з небезпечними відходами і/або дозвіл на транскордонне перевезення небезпечних відходів;

14. мати погоджений із уповноваженими органами виконавчої влади план дій на випадок виникнення надзвичайної ситуації, пов'язаної з поводженням з небезпечними відходами;

15. передбачати при укладанні угод на поставку в Україну товарної продукції утилізацію чи вивезення з України використаних пакувальних матеріалів і тари; здійснювати планування нового будівництва або реконструкції об'єкта поводження з відходами з дотриманням вимог законодавства про містобудування;

16. мати дозвіл на здійснення операцій у сфері поводження з відходами, якщо їхня діяльність призводить до утворення відходів, для яких Пзув перевищує 1000. Суб'єкти господарської діяльності у сфері поводження з відходами, діяльність яких призводить виключно до утворення відходів, для яких Пзув від 50 до 1000, зобов'язані щороку подавати декларацію про відходи за формою та у порядку, встановленими Кабінетом Міністрів України;

17. виконувати інші обов'язки, передбачені законодавством, щодо запобігання забрудненню навколишнього природного середовища відходами.

Здійснення моніторингу за станом підземних вод не потрібно.

Систематичне спостереження за показниками якості поверхневого шару річки Дунай біля причалу та скиду. Місце контролю води обирати з урахуванням розташування терміналу по перевантаженню в акваторії річки Дунай.

Моніторинг земель - це система спостереження за станом земель з метою своєчасного виявлення змін, їх оцінки, відвернення та ліквідації наслідків негативних процесів. У системі моніторингу земель проводиться збирання, оброблення, передавання, збереження та аналіз інформації про стан земель, прогнозування їх змін і розроблення науково обґрунтованих рекомендацій для прийняття рішень щодо запобігання негативним змінам стану земель та дотримання вимог екологічної безпеки.

Моніторинг земель є складовою частиною державної системи моніторингу довкілля. Залежно від цілей, спостережень і охоплення територій моніторинг земель може бути національним, регіональним і локальним. Ведення моніторингу земель здійснюється центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері земельних відносин, центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері охорони навколишнього природного середовища. Порядок проведення моніторингу земель встановлюється Кабінетом Міністрів України. До ч. 1. Відповідно до п.3 ПКМ "Про затвердження Положення про моніторинг земель" від 20.08.1993 № 661 моніторинг земель "складається із систематичних спостережень за станом земель (агрохімічна паспортизація земельних ділянок, зйомка, обстеження і вишукування), виявлення у ньому змін, а також проведення оцінки" стану використання земельних ділянок, процесів, пов'язаних із змінами характеристик земель та ґрунтів тощо.

Об'єктом моніторингу є всі землі незалежно від форми власності на них. Забезпечення здійснення моніторингу покладається на Держземагентство України як центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері земельних відносин (ст. 16 ЗУ "Про охорону земель"). Складовою частиною моніторингу земель є моніторинг ґрунтів. Моніторинг родючості ґрунтів здійснює Міністерство аграрної політики та продовольства України відповідно до положень ст. 8 ЗУ "Про державний контроль за використанням та охороною земель". Безпосередньо моніторинг ґрунтів на землях сільськогосподарського призначення проводиться Державною службою охорони родючості ґрунтів Міністерства відповідно до наказу Мінагрополітики України від 26.02.2004 № 51 "Про затвердження Положення про моніторинг ґрунтів на землях сільськогосподарського призначення" та наказу Мінагрополітики "Про Державний технологічний центр охорони родючості ґрунтів" № 167 від 01.09.2000. Спеціальні правила відносно моніторингу особливо цінних земель передбачені вказівкою Держкомзему "Про 73

використання, охорону та моніторинг особливо цінних земель" від 03.11.1997 №55. Проведення моніторингу земель здійснюється у такому порядку (п.3. 1. Положення про моніторинг земель", затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 20.08.1993 № 661):

- виконання спеціальних зйомок на місцевості і обстежень земель;
- виявлення негативних факторів, вплив яких потребує здійснення контролю;
- оцінка, прогноз, запобігання впливу негативних процесів.

Оскільки функціонування системи моніторингу довкілля передбачає здійснення комплексу узгоджених дій державними органами, що відповідають за моніторинг певних елементів довкілля, то, зокрема, на органи земельних ресурсів покладено обов'язок надання усім заінтересованим суб'єктам системи моніторингу інформації про стан земельного фонду, структуру землекористування, трансформацію земель, заходи щодо запобігання негативним процесам і ліквідації їх наслідків. Ведення моніторингу покладене на Держземагентство та Міністерство екології та природних ресурсів, як центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері земельних відносин, та центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері охорони навколишнього природного середовища, відповідно. Наявність таких функцій опосередкована повноваженнями зазначених органів.

Основними завданнями моніторингу земель є прогноз еколого економічних наслідків деградації земельних ділянок з метою запобігання або усунення дії негативних процесів. Завдання моніторингу полягають також у прогнозуванні самих негативних явищ, що можуть спричинити деградацію земель внаслідок водної чи вітрової ерозії, підтоплення, висушення, зсувів, вторинного засолення, закислення, заболочення, ущільнення ґрунтів, забруднення земель промисловими відходами та хімічними речовинами тощо.

Моніторинг іонізуючого випромінювання

Будівлі та споруди планованої діяльності відносяться до I категорії, I групи об'єктів обов'язкового радіаційного контролю згідно з вимогами п. 4.6 ДБН В.1.4-2.01-97.

Для забезпечення радіаційної безпеки об'єкту будівництва необхідно проводити всі етапи будівельних робіт, керуючись вимогами «Системи норм та правил зниження рівня іонізуючих випромінювань 74 природних радіонуклідів в будівництві» ДБН В.1.4-0.01-97, ДБН В.1.4-0.02-97, ДБН В.1.4-1.01-97, ДБН В.1.4-2.01-97.

По завершенню будівництва здійснити радіаційний контроль в об'ємі, регламентованому вищезначеними нормами. В разі виявлення підвищеного рівня іонізуючого випромінювання діяти згідно з положеннями ЗУ «Про поводження з радіоактивними відходами». Контроль іонізуючого випромінювання на об'єктах планованої діяльності виконувати спеціалізованою, у відповідності до ОСПУ (ДСП 6.177-2005-09-02), лабораторією.

У зв'язку з відсутністю значного негативного впливу після проектний моніторинг для узгодження вжиття додаткових заходів і дій із запобігання, уникнення, зменшення, усунення, обмеження впливу планованої діяльності не потрібен.

11. ОПИС ЙОМОВІРНИХ ТРАНСКОРДОННИХ НАСЛІДКІВ ДЛЯ ДОВКІЛЛЯ, У ТОМУ ЧИСЛІ ДЛЯ ЗДОРОВ'Я НАСЛЕННЯ

В рамках реалізації документа державного планування - детального плану території розміщення гідротехнічної споруди у вигляді пірсу з двома причалами №38/2 та 38/3 та інших будівель та споруд морського транспорту в селищі Нові Білярі Одеського району Одеської області можливих транскордонних негативних наслідків не виявлено, відсутня потреба у транскордонних консультаціях.

12. РЕЗЮМЕ НЕТЕХНІЧНОГО ХАРАКТЕРУ

Розроблення детального плану території розміщення гідротехнічної споруди у вигляді пірсу з двома причалами №38/2 та 38/3 та інших будівель та споруд морського транспорту в селищі Нові Білярі Одеського району Одеської області, передбачено відповідно до рішення Южненської міської ради VIII скликання від 05.07.2024 р. № 1788-VIII «Про надання дозволу управлінню архітектури та містобудування Южненської міської ради на розробку детального плану території розміщення гідротехнічної споруди у вигляді пірсу з двома причалами № 38/2 та 38/3 та інших будівель та споруд морського транспорту в селищі Нові Білярі Одеського району Одеської області» та Завдання на розробку детального плану території (розробник – ТОВ «Архітектурно-планувальне бюро «Мегаполіс», ГАП - Кравченко Р. В., кваліфікаційний сертифікат архітектора серія АА № 003738).

Наданий детальний план території розміщення гідротехнічної споруди у вигляді пірсу з двома причалами №38/2 та 38/3 та інших будівель та споруд морського транспорту в селищі Нові Білярі Одеського району Одеської області, розробляється відповідно до Закону України «Про мультимодальні перевезення», Закону України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо особливостей регулювання земельних відносин в умовах воєнного стану», що набрав чинності 09 червня 2022 року, Національної транспортної стратегії України від 30 травня 2030 року №430-р, схваленої розпорядженням Кабінету Міністерства України, «Схеми планування території Одеської області», розробленої ДП «Український Державний науково-дослідний інститут проектування міст «Діпромісто» імені Ю.М. Білоконя» м. Київ, 2012 та затвердженої рішенням Одеської обласної ради від 24.04.2013 №775-VI, генеральному плану смт. Нові Біляри, поєднаного з планом зонування території смт. Нові Біляри Лиманського району Одеської області, затвердженого рішенням Новобілярської селищної ради від 22.12.2017 №291-УІІ; Програми соціально-економічного та культурного розвитку Одеської області на 2024 рік, затвердженої рішенням Одеської обласної ради від

01.03.2024 №625-VIII. Також, за своїми планувальними рішеннями ДПТ враховує матеріали топографо-геодезичних вишукувань земельної ділянки та місцевості.

Мета детального плану території: деталізація та уточнення в більш великому масштабі планувальної схеми території в частині визначення функціонального призначення територій, будівель і споруд на розрахунковий строк; визначення планувальної організації, просторової композиції та параметрів забудови; охорони навколишнього середовища; розміщення нового будівництва; організації транспортного і пішохідного руху; узгодження приватних, громадських та державних інтересів при використанні територій (погодження розміщення об'єкту планування з місцевими органами самоврядування, охорони навколишнього середовища, власником доріг та інш.); визначення містобудівних умов та обмежень забудови земельної ділянки; створення сприятливих умов для залучення інвестицій у виробничу сферу; створення інженерної інфраструктури та інженерного забезпечення; благоустрій території.

Після затвердження ДПТ – основний документ, відповідно до якого повинні надаватися містобудівні умови і обмеження забудови земельних ділянок для подальшої розробки проектної документації на будівництво конкретних об'єктів з урахуванням вимог, обмежень, які сформульовані у рішеннях місцевих органів влади, листах підприємств, компаній, що поставляють паливно-енергетичні ресурси, послуги зв'язку і таке інше.

Ділянка розробки ДДП розташована у південній частині селища Нові Білярі, на відстані 6 км від центру. Під'їзд до проектованої території передбачено з автошляху Т 1606, автомобільний шлях територіального значення в Одеській області. Під'їзний шлях до проектованого об'єкту проходить по існуючому тупиковому проїзду, який завершується в'їздом на територію морського торговельного порту «Південний».

Територія розроблення ДДП в межах земельних ділянок промисловості, транспорту, зв'язку, енергетики, оборони та іншого призначення, приватної власності, кадастрові номери: 5122755400:01:002:0162; 5122755400:01:002:0113 та земель водного фонду, державної власності, на території Южненської територіальної громади, Одеського району, Одеської області.

Привабливість даної території обумовлена тим, що вона межує з добре налагодженою виробничою та транспортною інфраструктурою.

Причали, планування розташовані на березі Малого Аджалицького лиману на Чорному морі розташовуються у приморській зоні Одеської області, яка має вигідне економіко-транспортно-географічне положення, крім рекреаційного природно-ресурсного потенціалу є концентрацією промислового виробництва. Її вихід до Чорноморського басейну та великих річкових магістралей визначають її величезний транспортно-розподільчий потенціал.

Ділянки для розміщення причалів № 38/2 та 38/3 та інших будівель та споруд морського транспорту вільні від забудови, мають форму багатокутника та межують: зі східного боку, розташована акваторія Малого Аджалицького лиману; з південного боку, розташована територія земель сільськогосподарського призначення, земельні ділянки з цільовим призначенням: 01.05 Для індивідуального садівництва; з західного боку, розташована ділянка земель промисловості, транспорту, зв'язку, енергетики, оборони та іншого призначення з цільовим призначенням: 12.04 Для розміщення та експлуатації будівель і споруд автомобільного транспорту та дорожнього господарства; з північного боку, розташовані земельні ділянки промисловості, транспорту, зв'язку, енергетики, оборони та іншого призначення з цільовим призначенням: 12.04 Для розміщення та експлуатації будівель і споруд автомобільного транспорту та дорожнього господарства.

Рельєф ділянки проектування рівнинний з ухілами у бік Малого Аджалицького лиману. Абсолютні позначки в межах проектованої

земельної ділянки коливаються від -0,40м до 3,70 м в Балтійській системі висот.

Архітектурно - планувальні рішення забудови земельної ділянки розроблені з урахуванням функціонального призначення будівель, санітарних, екологічних, протипожежних та будівельних норм і правил, а також інженерно-геологічних і кліматичних умов майданчика.

За основу рішення генерального плану прийнятий принцип зонування. Передбачено утворення наступних зон:

- адміністративна зона, в якій розміщується побутовий корпус для персоналу з необхідними приміщеннями для працівників;

- виробнича зона, в якій розміщуються причали № 38/2 та 38/3, конвеєрні галереї для транспортування зерна з трубопроводами для транспортування рослинних олій;

- господарська зона, в якій розміщується під'їзна естакада.

Генеральний план розроблений з ув'язкою з існуючою ситуацією та раніше розробленою містобудівною документацією.

Причальна споруда представляє собою двосторонній причал естакадного типу. Загальна довжина причальної споруди складає 280 метрів, з котрих 245 метрів являється причалом естакадного типу. Залишкова довжина в 35 метрів досягається за рахунок пішохідного містку та влаштування одного швартовного палу по краю причальної споруди.

Причальна споруда розрахована на прийомку та обробку максимального судна дедвейтом 80 тис. тон для причалу №38/2 та судна дедвейтом 40 тис. тон для причалу №38/3.

Глибина біля кордону для причалу №38/2 складає 16,5 метрів, для причалу №38/3 – 12,7 метри.

Позначка верху причальної споруди складає 2,84 метри в Балтійській системі висот.

Частина причальної споруди естакадного типу має ширину 26,5 метрів. На даній частині причальної споруди розташовується технологічне обладнання, а саме:

- опори для прокладки конвеєрних галерей;
- конвеєрні галереї;
- суднонавантажувальні машини на рельсовому ході, ширина підмашинного шляху складає 10,5 метрів;
- технологічний майданчик олійних вантажів;
- трубопроводи для перевантаження олійних вантажів;
- порталний кран, обладнаний грейфером, ширина колії 10,5 метрів (опціонально);
- один або два крани на пневмоколісному ході типу Liebherr 280.

Частина причальної споруди, довжиною 245 метрів, представляє собою семирядну естакаду, виконану на металевих палях діаметром 1220x14 мм довжиною 34,35 метри для чотирьох рядів палей зі сторони причалу №38/2 та 32,35 метри для трьох рядів палей зі сторони причалу №38/3.

Ростверк естакадної частини причалу виконаний у вигляді монолітної залізобетонної конструкції з влаштуванням повздовжніх та поперечних ригелів. По торцях ростверк обладнується бортовою балкою для встановлення відбійних приладів.

Причал №38/2 облаштовується швартовними тумбами ТСС-100, причал №38/3 облаштовується швартовними тумбами ТСО-63.

Причальна конструкція облаштовується відбійними пристроями SPC 900 J1.1 для причалу №38/2, та відбійними пристроями SPC 800 J1.1 для причалу №38/3. Відбійні пристрої розраховані на утримання та компенсування навантаження на причальну споруду від розрахункових суден.

Всі залізобетонні конструкції виконуються з бетону В30, F200, W8, що виконаний на сульфатостійкому цементі.

По краю причальної конструкції влаштовується швартовний пал габаритами 10x10 метрів висотою 2,5 метри, влаштований на металевих палях діаметром 1220x14 мм, довжиною 31,2 метри. Пали обладнаються швартовними тумбами ТСС-100. На палі встановлюється навігаційний знак типу колонна висотою 5 метрів.

З'єднання естакадної частини причальної споруди з палом виконується за рахунок влаштування металевого з'єднувального пішохідного містку виконаних на пальовій основі з палей діаметром 820x14 мм довжиною 27,6 метри.

Режим роботи проєктованих причалів – цілодобовий, цілорічний.

В якості розрахункових типів суден прийняті існуючі та перспективні судна з наступними габаритами:

Для причалу №38/2:

- довжина 240,0 м.;
- ширина 38,0 м.;
- осадка у вантажі 15,0 м.

Для причалу №38/3:

- довжина 190,0 м.;
- ширина 29,0 м.;
- осадка у вантажі 11,2 м.

При цьому враховувались наступні фактори:

- райони плавання та відстані перевезень;
- навігаційні та технологічні обмеження в портах-кореспондентах;
- рід вантажу, кількість та партійність відправок;
- структура та склад вітчизняного та світового транспортного вантажного флоту.

Для працівників комплексу «Техагро» передбачається будівництво адміністративно-побутових приміщень на береговій частині за межами проєктованої ділянки. Для персоналу, який присутній на причалах 38/2 та 38/3

під час розвантажувальних операцій передбачено побутовий корпус з приміщенням для відпочинку, технічним приміщенням та біотуалетом.

З'єднання з берегом відбувається за рахунок з'єднувальної естакади.

З'єднувальна естакада

З'єднувальна естакада представляє собою залізобетонний ростверк ригельної конструкції, який виконаний на пальовій основі з металевих паль 820x10 мм довжиною та з'єднує між собою причальну споруду з існуючою автомобільною дорогою.

Довжина з'єднувальної естакади складає близько 203,5 метри.

Ширина з'єднувальної естакади складає 19,55 метри, з котрих 9,4 метри представляються собою монолітну конструкцію, а 10,15 метри ширини представляють поперечні поодинокі ригелі для прокладки конвеєрних галерей та технологічних трубопроводів.

Товщина ростверку з'єднувальної естакади складає 850 мм.

Всі залізобетонні конструкції виконуються з бетону В30, F200, W8, що виконаний на сульфатостійкому цементі.

Для розробленої причальної споруди у зв'язку з виконанням днопоглиблювальних робіт поблизу берегової смуги передбачаються берегоукріплюючі заходи. Берегоукріплюючі заходи передбачається виконувати двох типів: у вигляді вертикальної стінки з металевого шпунту та берегоукріплюючу споруду укiсного типу.

Тип споруди, що передбачається залежить від зони розташування берегоукріплюючого заходу. Берегоукріплення у вигляді вертикальної шпунтової стінки застосовується у зонах безпосередньої близькості до автошляхів та зони технологічного коридору для проходження конвеєрних галерей та технологічних трубопроводів. В зоні влаштування операційної зони причалу №38/3 передбачається влаштування берегоукріплення укiсного типу.

З'єднання причальної споруди з берегом виконується за допомогою з'єднувальної естакади.

Проїзд вантажного транспорту по даній споруді забезпечується за допомогою влаштування двостороннього руху по проїжджій частині шириною 7,0 метрів. При цьому рух на причальну споруду передбачається тільки для портового технологічного вантажного транспорту. Рух транспорту по причальній споруді проходить поза порталом зерноавантажувальної машини з перевантаженням вантажів на морські судна. Зворотній рух виконується у порталному просторі кранів на пневмоколісному ході, що встановлені на причалі. На причальній споруді передбачене розворотне коло радіусом 6,5 метрів, що цілком достатньо для розвороту технологічного транспорту.

З'єднувальна естакада обладнана пішохідною ділянкою для пересування персоналу до причальної споруди.

Берегоукріплення з металевго шпунту

Берегоукріплення з металевго шпунту представляє собою берегоукріплюючу споруду вертикального типу, де ґрунтові маси закріплюються за допомогою, зануреного на необхідну глибину металевго шпунту. Для забезпечення стійкості даної берегоукріплюючої споруди влаштовується її закріплення за допомогою ґрунтових анкерних тяг діаметром 73 мм, довжиною 33 метри, та встановлені з кроком 2,4 метри.

В якості основного несучого елемента передбачається використовувати металевий шпунт PU32 з різною довжиною по довжині берегоукріплення.

Загальна довжина берегоукріплення з металевго шпунту складає 515 метрів.

По всій довжині берегоукріплення влаштовується монолітний залізобетонний шапочний брус.

На довжині 47,7 метри в тиловій частині берегоукріплення, вздовж існуючої підпірної стінки влаштовується покриття з плитки ФЕМ $h=12$ см, шириною 8 метрів.

На всій іншій довжині виконується зворотна відсіпка піщаним ґрунтом від існуючого рельєфу до позначки від 1,34 до 1,92 метри в Балтійській системі висот.

Берегоукріплення укісного типу

Берегоукріплююча споруда укісного типу представляє собою накидання з тетраподів масою 3,0 тони, що укладені на кам'яну постіль, яка в свою чергу укладена на щебеневу основу. Укладання виконується з ухилом 1:3.

При будівництві берегоукріплення даного типу передбачається формування перехідної ділянки для забезпечення більшої стійкості ухилу та перешкоджанню його сповзання.

Загальна довжина берегоукріплення з тетраподів становить 122,1 метри.

Позначка верху берегоукріплення укісного типу становить 1,34 метри в Балтійській системі висот.

Глибина біля підшви берегоукріплення укісного типу складає 12,7 метри.

ТЕХНІКО-ЕКОНОМІЧНІ ПОКАЗНИКИ:

<i>Назва показника</i>	<i>Одиниця виміру</i>	<i>Значення проектних показників</i>
		<i>Короткостроковий період (до 5-ти років)</i>
Територія		
Територія в межах проекту детального планування	га/%	6,2118/100
- площа забудови	га/%	1,2813/20,63
- площа озеленення	га/%	2.4649/39,68
- площа водних поверхонь	га/%	2.4221/38,99
- площа твердих покриттів	га/%	0.0435/ 0,7
Довжина гідроінженерної споруди (стінка з металевого шпунту PU32)	м	515
Довжина гідроінженерної споруди укісного типу з тетраподів	м	122,10

Функціональне призначення територій та їх співвідношення з видами цільового призначення земельних ділянок

Код класифікаційного угруповання			Код виду функціонального призначення території	Назва виду функціонального призначення території	Код згідно з Класифікатором видів цільового використання земельних ділянок	
підгрупи	класу	підкласу			Переважні (основні) види	Супутні види
2	06	01	20601.4	Території водного транспорту	08.01; 10.04; 10.05; 10.10; 12.02; 12.03	03.07; 03.08; 03.14; 04.10; 05.01; 11.04; 11.07; 12.13; 13.01; 13.03; 14.02

Інженерна підготовка та захист території проєктованого мультимодального терміналу являє собою комплекс заходів і споруд, необхідних для забезпечення придатності території та створенню санітарно-гігієнічних умов.

Заходи з інженерної підготовки території в проєкті ДПТ визначені з урахуванням інженерно-будівельної оцінки території. В даному проєкті передбачені загальні роботи.

Загальні роботи зводяться до виконання вертикального планування, організації відведення дощових і талих вод.

Дані рішення беруться за основу і вимагають уточнення на подальших стадіях проєктування.

Вертикальна підготовка території повинна забезпечувати водовідведення дощових та талих вод від будівель і споруд, допустимі ухили для всіх видів транспорту і пішоходів.

Вертикальне планування виконане з урахуванням наступних основних вимог:

- максимальне збереження існуючого рельєфу;

- відведення поверхневих вод з допустимими мінімальними і максимальними ухилами;

- виконання мінімального обсягу земляних робіт;

- мінімального дебалансу земляних робіт.

Відведення дощових і талих вод здійснюється по спланованій поверхні поверхневим стоком в зелену зону.

Благоустрій території вирішується комплексно. Комплекс заходів включає в себе озеленення та квіткове оформлення ділянки, розміщення малих архітектурних форм, виконання пристрою мощення майданчиків і тротуарів, твердого покриття проїзної частини, а також встановлення зовнішнього освітлення.

Зелена зона влаштовується на більшій частині утвореної території після виконання робіт з будівництва причалів з естакадою та берегоукріплення.

Озеленення включає в себе влаштування квітників з квітів літників і багаторічників з різним періодом цвітіння і гамою барв, а також посадку дерев і чагарників.

Інженерне забезпечення: для водозабезпечення об'єкта використовуються Водопостачання для господарсько-побутових потреб персоналу передбачено привізною водою з ємностей запасу води, які передбачено розмістити в технічному приміщенні побутового корпусу. Водовідведення господарсько-побутової каналізації передбачено в ємності біотуалету, який розміщено в побутовому корпусі для персоналу. Відведення дощових і талих вод здійснюється по спланованій поверхні поверхневим стоком до проєктованих підземних очисних споруд виробничо-дощових стоків. Для очищення виробничо-дощових стоків передбачені очисні споруди підземного розташування у складі: відстійника; фільтра; колодязя–нафтозбірника. Заплановані очисні споруди забезпечують: механічний спосіб очищення виробничо-дощових стоків. У відстійнику затримуються і спливають найбільш великі частки завислих речовин і нафтопродуктів. Уловлена нафтопродукт і

зважені речовини збираються і вивозяться за договором на підприємства по виготовленню будматеріалів. Фільтр служить для затримання тонко дисперсних зважених речовин. Після очищення стоки надходять у резервуар-збірник з їх подальшим видаленням з території причалу. Закриті простори очисних споруд мультимодального терміналу можуть оснащуватися сигналізаторами вибухонебезпечних концентрацій пари палива. Більш точна інформація буде отримана на наступних етапах проектування.

Для підключення штатного навантаження суден на причалі передбачається встановлення десяти судових електроколонок ЕС1...ЕС10 типу ЕПС-1-380. Живильна мережа судових електроколонок передбачена кабелями марки АВВГнг-1 перерізом 3х(4х185). Кабелі прокладаються від РУ-0,4 кВ ТП-3 в траншеї в землі в трубах, методом проколу, в кабельних лотках на ділянці з'єднувальної естакади та пластикових трубах під причалом. На ділянці прокладки кабелю в землі його необхідно прокласти на глибині 1,0 м від поверхні землі. При перетині та зближенні з інженерними комунікаціями кабель прокладається в трубі, дотримуючись нормативних габаритів зближення. Вибір перерізу кабелів 0,4 кВ виконано по тривало допустимим струмовим навантаженням з урахуванням допустимої втрати напруги і перевірений за умовою спрацьовування при однофазних КЗ. Для обліку електроенергії, що споживається судовими електроколонками, на фідерах, що відходять від РУ-0,4 кВ ТП-3 передбачається встановлення лічильника активної та реактивної електроенергії типу SL-7000 фірми «Actaris». Живильна мережа навігаційних знаків передбачена кабелями марки АВВГнг-1 перерізом (3х16) та (3х25). Кабелі прокладаються від РУ-0,4 кВ ТП-3 в траншеї в землі в трубах, методом проколу, в кабельних лотках на ділянці з'єднувальної естакади, пластикових трубах під причалом та конструкціях пішохідних містків. На ділянці прокладки кабелю в землі його необхідно прокласти на глибині 1,0 м від поверхні землі. При перетині та зближенні з інженерними комунікаціями кабель прокладається в трубі, дотримуючись нормативних габаритів

зближення. Вибір перерізу кабелів 0,4 кВ виконано по тривало допустимим струмовим навантаженням з урахуванням допустимої втрати напруги і перевірений за умовою спрацьовування при однофазних КЗ. Для обліку електроенергії, що споживається навігаційними знаками, в РУ-0,4 кВ ТП-3 передбачається встановлення двох лічильників прямого включення типу НІК 2301. Лічильники встановлюються в шафах обліку на стіні.

Опалення побутового корпусу передбачається за допомогою електричних конвекторів та теплових насосів.

Для забезпечення санітарного стану території необхідно виконувати правила санітарно-гігієнічних і санітарно - протиепідемічних правил і норм.

Санітарна очистка та прибирання території проводиться персоналом підприємства. Відходи видаляються за існуючою схемою спеціалізованим транспортним комунальним підприємством на сміттєзвалище за окремими договорами.

Автомобільні транспортні зв'язки забезпечує розгалужена мережа автодоріг державного та місцевого значення.

Транспортний зв'язок із населеними пунктами здійснюється дорогами районного значення. Розвинена мережа доріг (залізничний, водний транспорт та автотранспорт), вигідне географічне розташування, дозволяє влаштувати нові форми партнерства забезпечити сучасний сервіс, а також розвиток підприємств та інвестиційну діяльність в Одеській області, в Україні та за її межами.

Проектовані причали 38/2 та 38/3 передбачені у складі технологічного комплексу «ТЕХАГРО», призначення комплексу – прийомка зернових, наливних, генеральних вантажів з залізничної дороги та автотранспорту, короткочасне зберігання та відвантаження на морські судна, імпорту мінеральних добрив за допомогою автомобілів та морських суден, короткочасне зберігання на терміналі та відправка залізничним або автомобільним транспортом по території України.

Очікуваний ймовірний вплив на довкілля:

- *вплив на клімат та мікроклімат* - виникнення мікрокліматичних умов, що сприяють розповсюдженню шкідливих видів фауни і флори, в районі розміщення об'єкту не передбачається. Особливості кліматичних умов не сприяють зростанню інтенсивності впливів планованої діяльності на навколишнє середовище;

- *Вплив на атмосферне повітря* - в результаті реалізації планувальних рішень не передбачається значного збільшення викидів забруднюючих речовин в атмосферне повітря та погіршення його стану. До можливих очікуваних потенційних джерел викидів забруднюючих речовин до атмосферного повітря відносяться: станції розвантаження/перевантаження, місця зберігання і транспортування вантажів, локальні очисні споруди очищення госппобутових стоків, процеси перевантаження, робота ДВЗ транспорту. Джерелами об'єкту прогнозується можливість викиду наступних забруднюючих речовин: речовин у вигляді суспендованих частинок (мікрочастинки та волокна), азоту двоокис, вуглецю окис, діоксид сірки, сажа, вуглеводні насичені C₁₂-C₁₉, бензину, метан, аміак, сірководень.

- *акустичний, вібраційний вплив* - джерелами шуму планової діяльності є приводи конвеєрів, затвори шлюзові, вентиляційне обладнання тощо. Вплив на довкілля за фактором шумового забруднення атмосферного повітря буде носити довгостроковий характер, у той час, за рахунок відповідності діючим нормативам є незначним та допустимим. Джерелами вібрації є технологічне та вентиляційне обладнання. На межі найближчої житлової забудови рівень вібрації визначається як «відсутній» за санітарно-гігієнічними нормативами, вплив на довкілля не передбачається.

- *вплив на водні ресурси. Вплив на водні ресурси.* Очікуваний вплив реалізації планувальних рішень полягає у водоспоживанні і водовідведенні до локальних очисних споруд, тому можна вважати його допустимим. Для збору розлитих рідких продуктів на мультимодальному терміналі має бути запас

сорбенту в кількості, достатній для ліквідації наслідків максимально можливої протоки. Допускається для збору розлитих продуктів використати пісок, який розміщується на території мультимодального терміналу в спеціальних контейнерах. Місця розливу рідких продуктів на ґрунт необхідно негайно зачистити шляхом зняття шару землі до глибини, на 1 - 2 см що перевищує глибину проникнення рідких продуктів в ґрунт. Вибраний ґрунт віддається в спеціально обладнаний контейнер, виїмка, що утворилася, має бути засипана свіжим ґрунтом або піском.

Зливання води, що містить нафту, а також відпрацьованих господарсько-побутових вод із суден слід здійснювати в спеціальні плавзасоби або на берегові очисні споруди. Тверді відходи із суден слід здавати береговим службам для переробки та утилізації.

Скидання стічних вод із суден, які знаходяться у внутрішніх морських водах, територіальному морі та портах України, допускається за умови очищення стічних вод на судових установках, які відповідають вимогам, установленим МАРПОЛ 73/78 та підтвердженням свідоцтвом класифікаційного товариства. Рішення щодо відповідності якості вод нормативам граничнодопустимих концентрацій речовин приймається спеціальними підрозділами Мінприроди України.

- *вплив на земельні ресурси.* Внаслідок реалізації планувальних рішень не передбачається змін у топографії або в характеристиках рельєфу, поява таких загроз, як землетруси, зсуви, селеві потоки, провали землі та інші подібні загрози. Можливим джерелом забруднення можуть стати витіки з території будівництва, шляхом забруднення від паливно-мастильних матеріалів, технічних рідин, що зберігаються неналежним чином, а також забруднення будівельним сміттям. Ризики будуть мінімізовані за рахунок ретельного управління будівельними роботами, безпечного зберігання паливно-мастильних матеріалів, технічних рідин та інших небезпечних речовин відповідно до кращої міжнародної практики і суворого контролю за відходами та їх утилізації

згідно з чинним законодавством. Реалізація рішень, потребує виїмку певного обсягу ґрунту під фундаменти. Верхній шар ґрунту буде зніматися і окремо зберігатися. Частина ґрунту (родюча) буде використана для покриття фундаментів. Інша частина використовуватиметься для відновлення ділянок, з яких здійснюється виїмка матеріалу для облаштування фундаментів або для відновлення інших пошкоджених ділянок території. Виїмка ґрунту проводитиметься з урахуванням місцевих геофізичних умов, так щоб гарантувати безпеку об'єкту і, в той же час, звести до мінімуму вплив на довкілля.

- *відходи* - в процесі впровадження планової діяльності очікується утворення наступних видів відходів: матеріали обтиральні зіпсовані, відпрацьовані чи забруднені; відходи від функціонування установок для очищення вод стічних, не позначені іншим способом; відходи, стабілізовані або затверділі за допомогою матеріалу що зв'язує неорганічного; одяг зношений або зіпсована; залишки зернові від очищення зерна; макулатура паперова і картонна; тара пластикова дрібна використана; деревина і вироби з деревини зіпсовані або використані (тара дерев'яна використана); матеріали фільтрувальні зіпсовані, відпрацьовані чи забруднені; матеріали абразивні та вироби з них зіпсовані, забруднені або неідентифіковані, які не можуть бути використані за призначенням;

- *вплив на тваринний і рослинний світ* -планована діяльність передбачає заходи по відтворенню зелених насаджень, вплив не відбувається;

- *вплив електромагнітного випромінювання:* нормування електромагнітного випромінювання радіочастотного діапазону на робочих місцях здійснюється згідно з «Державними санітарними нормами і правилами при роботі з джерелами електромагнітних полів», затвердженими наказом МОЗ України від 18.12.2002 за № 476. Захист персоналу від дії ЕМП досягається шляхом проведення організаційних, інженерно-технічних заходів, а також використання засобів індивідуального захисту.

навколишнє соціальне середовище – планована діяльність позитивно посприяє на навколишнє соціальне середовище, оскільки будівництво та експлуатація об'єкту буде надавати позитивний вплив на місцеву економіку через зайнятість місцевого населення під час будівництва, а також в більш довгостроковій перспективі - у вигляді орендної плати за земельні ділянки і податкових надходжень до місцевого бюджету, плати за послуги місцевих комунальних служб, і зайнятості технічного обслуговуючого персоналу. Будівництво об'єкту передбачає залучення значних інвестицій в економіку Одеського району Одеської області. Ніякого примусового переселення не очікується. Ні на одному з етапів реалізації не передбачено використання дитячої чи примусової праці. Реалізація ДДП є вагомим внеском у розвиток як регіональної економіки, так і економіки України в цілому;

навколишнє техногенне середовище – планована діяльність не спричиняє порушення навколишнього техногенного середовища. Пам'ятки архітектури, історії і культури, зони рекреації, культурного ландшафту та інші елементи техногенного середовища в зоні впливу об'єкту відсутні.

Ймовірність виникнення шкідливих ефектів у населення надзвичайно мала, та як слід, соціальний рівень ризику буде оцінюватися як «прийнятний». Ризик впливу планованої діяльності на здоров'я населення відсутній. Шумове навантаження, вплив вібрації та інших негативних чинників на житлові території при реалізації планованої діяльності прийнятний.

- *вплив планової діяльності на об'єкти, безпеки життєдіяльності населення та його здоров'я, матеріальних активів, об'єкти культурної спадщини та взаємодія цих факторів.* З точки зору впливу на здоров'я мешканців найближчої житлової забудови, планована діяльність є прийнятною. З метою недопущення аварійних ситуацій ДДП передбачається система технічних і організаційних заходів безпеки, направлених на запобігання аварій, попередження їх розвитку і перехід стану об'єкту із стадії аварійної ситуації в стадію аварії, обмеження масштабів та наслідків аварій. Попередити розвиток

аварійних ситуацій можливо за рахунок підтримки устаткування в справному технічному стані, контролю за терміном огляду і діагностики, навчання персоналу техніки безпеки та протипожежним правилам при проведенні технологічних операцій, наявності лекту та підтримки в якісному стані протипожежних засобів, передбачених на території та в будівлях, об'єкти культурної спадщини на території планування відсутні.

Охорона навколишнього природного середовища, раціональне використання природних ресурсів, забезпечення екологічної безпеки життєдіяльності людини - невід'ємна умова сталого економічного та соціального розвитку України.

На підставі викладеного зроблений висновок.

Стратегія розвитку району, що розглядається в ДПТ, базується на принципі збалансованості. Визначені в Стратегії напрями охоплюють економічну, екологічну й соціальну складові. Аналіз тенденцій змін стану довкілля Ізмаїльського району вказує на стабілізацію обсягів викидів в атмосферне повітря від стаціонарних джерел і зростання викидів від пересувних джерел. Прогнозується збільшення об'ємів забору свіжої води та скидів зворотних вод для забезпечення комфортних робочих умов, стабілізація обсягів утворення й утилізації відходів. Стратегія в цілому спрямована на зменшення негативного екологічного, техногенного впливу на довкілля. Цілі Стратегії для району ДПТ узгоджуються з регіональними екологічними цілями.

Під час виконання даної роботи проаналізовано технічні та територіальні альтернативи провадження планованої діяльності. Проаналізовано питання можливості виникнення будь-якого негативного впливу на довкілля та здоров'я населення.

З огляду на проведений прогнозуємий аналіз ймовірних наслідків реалізації документа державного планування, можна стверджувати, що в цілому його реалізація за умови дотримання екологічних вимог має сприяти зменшенню антропогенного навантаження на довкілля.

13. ЗАУВАЖЕННЯ І ПРОПОЗИЦІЇ ГРОМАДСЬКОСТІ ДО ПЛАНОВОЇ ДІЯЛЬНОСТІ, ОБСЯГУ ДОСЛІДЖЕНЬ ТА РІВНЯ ДЕТАЛІЗАЦІЇ ІНФОРМАЦІЇ.

Для визначення обсягу досліджень, методів екологічної оцінки, рівня деталізації інформації, що має бути включена до звіту про стратегічну екологічну оцінку, Южненською міською радою Одеського району Одеської області було оприлюднено на своєму сайті Заяву про визначення обсягу стратегічної екологічної оцінки детального плану території розміщення гідротехнічної споруди у вигляді пірсу з двома причалами №38/2 та 38/3 та інших будівель та споруд морського транспорту в селищі Нові Білярі Одеського району Одеської області та оприлюднене у єдиному реєстрі стратегічної екологічної оцінки. Отримані Вимоги щодо обсягу досліджень, методів екологічної оцінки, рівня деталізації інформації, що має бути включена до звіту про стратегічну екологічну оцінку, отримані від відповідних підрозділів Одеської обласної державної адміністрації враховано.

14. СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ.

1. Інформація Головного управління статистики в Одеській області.
2. Екологічний паспорт Одеської області за 2023 рік. – 2024.
3. Екологічна збалансованість стратегічних ініціатив і проєктів (інтегрування довкільних аспектів у стратегічне планування та проєкту діяльність): практичний посібник.
4. Стратегічна екологічна оцінка: методичний посібник.
5. Протокол про стратегічну екологічну оцінку до Конвенції про оцінку впливу на навколишнє середовище у транскордонному контексті.
8. Регіональна доповідь про стан навколишнього природного середовища в Одеській області у 2023 році.
9. Паспорт Одеської області, підготовлений Одеською обласною державною адміністрацією у 2023 році.